

AL

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ - REVUE

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΗΣ Α.Ε.

ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΗ ΣΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΗΣ

PUBLICATION

D' ALUMINIUM DE GRECE S.A.

DESTINEE AU PERSONNEL

No 18
ΧΕΙΜΩΝ
HIVER
1971/72

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ - REVUE

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΗΣ Α.Ε. ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΗ ΣΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΗΣ

PUBLICATION D'ALUMINIUM DE GRECE S.A.
DESTINEE AU PERSONNEL

No 18
ΧΕΙΜΩΝ 1971/72

No 18
HIVER 1971/72

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΣΕΛΙΣ PAGE

SOMMAIRE

Μήνυμα του κ. Marchandise	4-5	Un message de M. Marchandise
«Θεϊον Όραμα»	6	«Vision céleste» (conte grec)
Ποιός είναι Ποιός στα Άσπρα Σπίτια	9	Qui est Qui à Aspra Spitia
Οικογενειακά και Άλλα ...	12-14	Nouvelles de la Famille
Ή «AL-ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ» και ό Έλλην. Τύπος	16-17	«AL-REVUE» et la Presse Hellénique
Φωτορεπορτάζ	18	Le reportage illustré
Μέτσοβο	21	Metsovon
«Ή μικρούλα με τα σπύρτα»	27	«La petite fille et les allumettes»
Ή Λέσχη μας «Μεδεών»	30	Notre Club «Médéon»
«Κρυφακούσματα»	33	«Oreille indiscrete» (en grec)
Σταυρόλεξο	34	Les mots croisés (en grec)

AL REVUE — ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Έκδίδεται ανά τρίμηνον

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ — ΕΚΔΟΤΗΣ

Άλουμίνιον τής Ελλάδος Α.Β.Ε.Ε.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Γιάννης Βασιληάς
Νηρέως 84, Άσπρα Σπίτια Βοιωτίας

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Τ. Φ. Κωνσταντινίδης
Περικλέους 41, Άθήναι

ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ

Ι. Μακρής Α.Ε.
Παράδεισος Άμαρουσίου

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΣ

Διαφημίσεις «TRITON» Ε.Π.Ε.
Βουκουρεστίου 27α, Άθήναι

AL REVUE

Publication trimestrielle

PROPRIETAIRE — EDITEUR

Aluminium de Grèce S.A.C.I.

RESPONSABLE DE LA REDACTION

Yannis Vassilias
Niréos 84, Aspra Spitia, Béotie

RESPONSABLE DE L'IMPRIMERIE

T. F. Konstantinidis
Perikleous 41, Athènes

IMPRIMEE PAR

J. Macris S.A.
Paradissos Amaroussiou

PUBLIEE PAR

Publicités «TRITON» Ltd.
27a rue Voukourestiou, Athènes

Στό εξώφυλλο :

Ή όμορφη Μετσοβιτοπούλα, Ήλένη Μπαρσούκη, ντυμένη με την τοπική ένδυμασία, ποζάρει στον όλάνθιστο κήπο τής Δημαρχίας, προς χάριν των άναγνωστών τής «ΑΛ - ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ».

Στήν άπέναντι σελίδα :

Μιά πρόσφατη φωτογραφία των Άσπρων Σπιτιών (Σεπτέμβριος 1971). Σε πρώτο πλάνο τό καινούργιο Στάδιο.

1ère couverture :

Une belle jeune fille de Metsovon, Melle Eleni Barsouki, en costume local, pose pour les lecteurs d'«AL - Revue», devant le jardin fleuri de l'Hôtel de ville.

Ci-contre :

Une photo récente d'Aspra Spitia (septembre 1971). Au premier plan, le nouveau Stade.

ΜΗΝΥΜΑ

ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ J. MARCHANDISE

ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Διὰ τὰς δυνατότητας ἐνημερώσεως καὶ ἐπαφῶν τὰς ὁποίας παρέχει, ἡ Ἐπιθεώρησις μας AL ἐκτιμᾶται, τόσον ὑπὸ τοῦ προσωπικοῦ τῆς ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ὅσον καὶ ὑπὸ τῶν διαφόρων Ἑλληνικῶν καὶ Γαλλικῶν προσωπικοτήτων πρὸς τὰς ὁποίας ἀποστέλλεται καὶ ὀφείλομεν νὰ εὐχαριστήσωμεν ὅλους ὅσους ἐξ ὑμῶν προθύμως προσφέρουν τὴν συνεργασίαν των.

Ἡ Ἐπιθεώρησις μας ἀποτελεῖ σὺν τοῖς ἄλλοις, ἓνα ἐκ τῶν ἀπαραιτήτων συνδετικῶν κρίκων, μεταξὺ τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἐταιρείας καὶ τοῦ συνόλου τοῦ προσωπικοῦ τῆς.

Εὐχαρίστως ὄθεν ἐκπληρῶ, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς τελευταίας ταύτης ἐκδόσεως τοῦ ἔτους 1971, τὴν εὐάρεστον ἀποστολήν νὰ σᾶς ἐκφράσω τὰς πατροπαράδοτους εὐχὰς τοῦ Προέδρου μας, Κυρίου Marchandise, δι' ὅλους ὑμᾶς διὰ τὸ ἔτος 1972.

Εἶμαι εὐτυχῆς νὰ προσθέσω εἰς τὰς εὐχὰς καὶ τὰς εὐχαριστίας τοῦ Κυρίου Προέδρου καὶ τὰς ἰδικὰς μου διὰ τὴν συνεργασίαν τὴν ὁποίαν προσφέρετε πρὸς τὴν Ἐταιρείαν μὲ ἀφοσίωσιν καὶ ἀποτελεσματικότητα.

Γνωρίζω ὅτι συμμερίζεσθε, μὲ τοὺς ὑπευθύνους τῆς Ἐταιρείας, τὴν ἱκανοποίησιν των καὶ ὅτι συμμετέχετε εἰς τὰς ἀνησυχίας των.

Μεταξὺ τῶν θεμάτων ἱκανοποιήσεως ὑπάρχει ἓν σπουδαιότατον :

Εἶναι τὸ ὅτι ἐτελείωσεν ἐφέτος ἡ μεγάλη μας ἐπέκτασις. Δὲν ἦτο εὐκόλον, καὶ ὁ καθένας μας τὸ ἠσθάνθη, νὰ ἀχθοῦν εἰς αἴσιον πέρας, καὶ τὰ ἔργα καὶ ἡ ἔναρξις λειτουργίας των. Παρὰ ταῦτα, ἅμα τῇ ἐνάρξει τοῦ ἔτους, ἡ ὀνομαστικὴ παραγωγή εἰς τὴν ἀλουμιναν εἶχεν ἐν τῇ πράξει ἐπιτευχθῆ, ἐνῶ ἡ τρίτη σειρά ἠλεκτρολύσεως ἤρχιζεν προοδευτικῶς νὰ εἰσέρχεται εἰς λειτουργίαν κατὰ τὸ τέλος τοῦ πρώτου τριμήνου. Μετὰ τὰς ἀπαραιτήτους ρυθμίσεις, καὶ αὐτὸ τὸ ὁποῖον θὰ ἐχαρακτήριζα ὡς ἐφηβικὴν κρίσιν, ἡ διαταραχθεῖσα πρὸς στιγμὴν κατάσταση εἰς τὸ ἀλουμίνιον τείνει νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ὀμαλὴν ὁδόν.

Δύναται ὁ καθένας μας νὰ δοκιμάζῃ, δικαίως, αἴσθημα ὑπερηφανείας ἐνώπιον τοῦ μεγαλειώδους μηχανισμοῦ παραγωγῆς, οἷος εἶναι σήμερον ὁ ἰδικὸς μας.

Εἰς τὰ Ἄσπρα Σπίτια ἐπίσης, τὸ τέλος τῶν ἔργων εὐρίσκεται σήμερον ἐγγύς, καὶ ὁ οἰκισμὸς λαμβάνει νέαν φυσιογνωμίαν, χάρις εἰς τὴν μέριμναν ἢ ὁποία μᾶς κατεῖχεν, ὅπως βελτιώσωμεν τὸ πλαίσιον τῆς διαβιώσεώς σας καὶ τῆς σχολικῆς, ὑγειονομικῆς, κοινωνικῆς καὶ ἀθλητικῆς ὑποδομῆς.

Τὰ θέματα τὰ ὁποία μᾶς ἀπασχολοῦν εἶναι ἐκεῖνα τὰ ὁποία μᾶς τίθενται σήμερον ἀπὸ τὴν κρίσιν ἢ ὁποία μαστίζει τὴν παγκόσμιον ἀγορὰν τοῦ ἀλουμινίου. Μία ἐπιχείρησις δὲν ἔμπορεῖ νὰ ἀρκῆται μόνον εἰς τὸ νὰ παράγῃ. Ὅφειλε ἐπίσης αὕτη νὰ πωλῆ ὑπὸ τοὺς καλυτέρους δυνατοὺς ὄρους. Ἡ ἀνάπτυξις μας εἶναι κυρίως συνδεδεμένη μὲ τὴν κατάστασιν τῆς ἀγορᾶς. Πλὴν ὅμως, ἡ πτώσις τῆς τιμῆς τοῦ μετάλλου συνεχίζεται ἀπὸ πολλῶν ἤδη μηνῶν καὶ δὲν δύναται νὰ προῖδῃ τις οὐσιώδεις βελτιώσεις εἰς τὸ ἐγγὺς μέλλον. Ἔτσι, αἱ προοπτικαὶ μας εἶναι καταφανῶς ὀλιγώτερον εὐνοϊκαί, ἀπὸ ἐκεῖνας εἰς τὰς ὁποίας εἶχομεν ἐλπίζει.

Ἄλλὰ πρέπει νὰ παραμερίσωμεν πᾶσαν ὑπερβολικὴν ἀπαισιοδοξίαν. Γνωρίζομεν ὅτι τὸ ἀλουμίνιον εἶναι τὸ κατ' ἐξοχὴν σύγχρονον μέταλλον καὶ ὅτι αἱ δυνατότητες πλήρους χρησιμοποίησεώς του εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς εὐρίσκονται μακρὰν ἀκόμη ἀπὸ τοῦ νὰ ἔχουν ἐξαντληθῆ. Ἀφ' ἑτέρου, τὸ γεγονός ὅτι ἀνήκομεν εἰς διεθνὲς συγκρότημα τὸ ὁποῖον κατόπιν τῆς συγχωνεύσεώς του μετὰ τῆς Ἐταιρείας UGINE KUHLMANN, θὰ συγκαταλέγεται μεταξὺ τῶν σπουδαιοτέρων εἰς Εὐρωπαϊκὴν καὶ παγκόσμιον κλίμακα, ἀποτελεῖ δι' ἡμᾶς ἐγγύησιν. Οὕτω, παραμένομεν τελικῶς πλήρεις ἐμπιστοσύνης.

Ἄς ἀποτελέσῃ δι' ὅλους τὸ τέλος αὐτὸ τῆς χρονιάς, τὴν εὐκαιρίαν νὰ αἰσθανθοῦν εἰδικώτερα ἐκεῖνο ποὺ δημιουργεῖ τὴν ἐνότητα τῆς Ἑλληνο-Γαλλικῆς μας Κοινότητος : Τὴν ἀμοιβαίαν ἀγάπην καὶ ἐκτίμησιν, θεμελιωμέναν ἐπὶ τῆς πλήρους ἐμπιστοσύνης φιλίας, ἢ ὁποία ἀπορρέει ἀπὸ τὴν ἀπὸ κοινοῦ ἐργασίαν.

Ὁ Πρόεδρος μας εὐχεται εἰς τὸν καθένα ἐξ ὑμῶν «Χρόνια Πολλά».

CLAUDE MASSOL
Γενικὸς Διευθυντῆς

MESSAGE

DE MONSIEUR J. MARCHANDISE

PRESIDENT DE LA SOCIETE

Par les possibilités d'information et de contacts qu'elle représente, notre Revue AL est appréciée tant par le personnel d'A.D.G. que par les différentes personnalités grecques et françaises auxquelles elle est adressée et nous devons remercier tous ceux d'entre vous qui ont à cœur d'apporter leur collaboration.

Notre Revue constitue entre autres l'un des traits d'union indispensables entre la Direction de la Société et l'ensemble de son personnel.

C'est donc avec satisfaction que grâce à ce dernier numéro de l'année 1971, je m'acquitte de l'agréable mission de vous exprimer les vœux traditionnels que notre Président, Monsieur Marchandise forme à votre intention pour 1972.

Je suis heureux de pouvoir m'associer à ses souhaits et aux remerciements qu'il tient à vous exprimer pour la collaboration dévouée et compétente que vous apportez à la Société.

Je sais que vous ressentez avec les responsables de la Société leur satisfaction et aussi leurs préoccupations.

Des sujets de satisfaction : il en est un, essentiel : c'est celui d'avoir achevé cette année notre grande extension. Il n'a pas été facile, et chacun a pu l'éprouver, de mener à bien travaux et démarrages. Pourtant, dès le début de l'année, la production nominale était pratiquement atteinte à l'alumine, tandis que la troisième série d'électrolyse commençait progressivement à entrer en service à la fin du premier trimestre. Après les nécessaires mises au point et ce que j'appellerai notre crise de croissance, la situation — un moment perturbée à l'aluminium — tend à redevenir normale.

Chacun peut éprouver un légitime sentiment de fierté devant le magnifique outil de production qui est maintenant le nôtre.

A Aspra Spitia également, la fin des travaux est maintenant proche, et la Cité prend une physionomie nouvelle, soucieux que nous avons été d'améliorer votre cadre de vie, et l'infrastructure scolaire, sanitaire, sociale et sportive.

Des sujets de préoccupation : ce sont ceux que nous pose actuellement la crise qui sévit sur le marché mondial de l'aluminium. Une entreprise ne peut se contenter de produire; elle doit aussi vendre aux meilleures conditions possibles. Notre croissance est liée essentiellement à l'état du marché, or la baisse du prix du métal se poursuit depuis plusieurs mois et l'on ne peut prévoir d'améliorations sensibles dans le proche avenir. Nos perspectives en sont évidemment moins favorables que nous ne l'avions espéré.

Mais tout pessimisme exagéré doit être banni : nous savons que l'aluminium est le métal moderne par excellence et que ses possibilités sont encore loin d'être utilisées au mieux dans tous les secteurs. D'autre part, notre appartenance à un groupe international qui, à la suite de sa fusion avec Ugine Kuhlmann, se situera parmi les plus importants à l'échelle européenne et mondiale, est pour nous une garantie. Aussi, restons-nous en définitive confiants.

Que cette fin d'année soit pour tous l'occasion de ressentir plus particulièrement ce qui fait l'unité de notre communauté Franco - Hellénique : une affection et une estime réciproques bâties sur la confiante amitié qui se crée par le travail en commun.

Notre Président vous souhaite à chacun «de nombreuses années».

CLAUDE MASSOL
Directeur Général

ΘΕΙΟΝ ΟΡΑΜΑ

ΤΟΥ ΑΝΔΡΕΑ ΚΑΡΚΑΒΙΤΣΑ

Ὁ Ἀνδρέας Καρκαβίτσας γεννήθηκε στὰ Λεχαινὰ τῆς Ἡλείας τὸ 1866 καὶ πέθανε τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1922. Ἴατρος, κατὰ κύριον ἐπάγγελμα, ὁ Καρκαβίτσας κατατάσσεται μεταξὺ τῶν ἐπιφανεστέρων Ἑλλήνων μυθιστοριογράφων καὶ διηγηματογράφων. Τὸ βιβλίον του «Λόγια τῆς πλώρης» ἐξεδόθη γιὰ πρώτη φορά τὸ 1899 καὶ ἀποτελεῖ μιὰ συλλογὴ ἀπὸ λαϊκοὺς θρύλους δικῆς του ἐπινοήσεως, μὲ πολλὰ χαρακτηριστικὰ ἐπικῆς διαθέσεως καὶ δραματικότητος.

— Δὲ λέτε, ρὲ παιδιά, τίποτα νὰ ζεσταθοῦμε ;

Καὶ μὲ τὸ λόγο φάνηκε μαῦρο κορμὶ στὴν ἀνοιχτὴ θυρίδα, κύλισε ἀπὸ τὴ σκάλα κάτω ὁ Κώστας ὁ θερμαστής, βαρυτυλιγμένος στὴν ἵπατοῦκα του. Ἔκανε κρύο δυνατό. Βοριάς ἐξύριζε τὰ πέλαγα, πάγωνε τ' ἀκρογιάλια, κρουστάλλιαζε τὰ στοιβαγμένα χιόνια στὰ βουνά. Καὶ τὸ πλήρωμα, ναῦτες καὶ θερμαστές, συναγμένοι ὀλόγυρα στὴ θερμάστρα, φρόντιζαν νὰ ζεσταθοῦν μὲ τὴ φασκομηλιά καὶ τὸ ψωμοτύρι. Ὁ λύχνος, καρφωμένος στὴ μέση ἑνὸς στύλου, φώτιζε καὶ κάπνιζε μαζί τὰ περίγυρα σωθέματα. Διπλά-τριπλά τὰ κρεβάτια κολλημένα στὰ πλευρά, μὲ τὰ μαῦρα τους στρωσίδια, θύμιζαν νεκροθῆκες στ' ἀνήλιαστα βάθη τῆς γῆς ταφιασμένες. Κοντὰ ἡ καμαρούλα τοῦ ναύκληρου, ἀνοιχτόπορτη, ἔδειχνε ἄλλο κρεβάτι στρωμένο, δυὸ-τρεῖς φωτογραφίες παλιές, μιὰ χρωμολιθογραφία χανούμισσας, χρυσοφορεμένης καὶ ξαπλωμένης σὲ πουπουλένια προσκέφαλα. Καὶ ὀλοῦθε κρεμασμένα τὰ ρούχα, στὸ λάδι καὶ στὸ κάρβουνο βουτηγμένα· οἱ μουσαμάδες ξεσχισμένοι καὶ μυριοπαλωμένοι· τὰ χοντρά ποδήματα καὶ τὰ κασκέτα καὶ οἱ χρωματιστοὶ σκοῦφοι ἔδειχναν τὸ χωρῖσμα καλογερικὸ κελλί. Ἀλλὰ τὸ φλίφλισμα τοῦ νεροῦ ποὺ ἀκουόταν στὰ πλευρά, ἡ μυρωδιὰ τοῦ κατραμιοῦ καὶ τὰ ψημένα πρόσωπα τῶν ἀνθρώπων ἔδει-

χναν πὼς ἡ ζωὴ ἐδῶ ἀγωνίζεται τὸν τελευταῖο ἀγῶνα τῆς. Γιὰ τοῦτο καὶ κανένας δὲν πρόσεξε τώρα στὸ ἀστεῖο κατρακύλημα τοῦ θερμαστή.

— Δὲ λέτε, ρὲ παιδιά, καὶ τίποτα νὰ ζεσταθοῦμε ; ξαναδευτέρωσε ἐκεῖνος, ἀγκαλιάζοντας τὴ θερμάστρα σὰν ἐρωμένη.

— Τί νὰ εἰποῦμε ; ρώτησε μελαγχολικὸς ὁ Κώστας ὁ Ἀξιῶτης. Νυχτιὰ σὰν τὴν ἀποψινὴ δὲ θέλει παραμῦθια· ὄχι, δὲ θέλει παραμῦθια ! Ἐδῶ στὸν ἀγριοκόρφο ποῦ εἴμαστε κλεισμένοι, τριγυρισμένοι ἀπὸ τὸ μούγκρισμα τῆς Μαύρης Θάλασσας, σαβανωμένοι ἀπὸ τὸν πουπουλένιο θυμὸ τ' οὐρανοῦ, ἄς ποῦμε καπιτὶ θεϊκὸ καὶ παρήγορο. Στὰ παλιὰ χρόνια οἱ γέροντές μας δὲν εἶχαν τὴν καταδίκη ποῦ ἔχουμε ἐμεῖς τώρα. Περνοῦσαν τὶς ἅγιες ἡμέρες κάτω ἀπὸ τὴ στέγη τους, κοντὰ στὴ φωτιά, ἀνάμεσα στὴ φαμιλιά τους. Ὅπως ὁ ἀμπελοφυτευτὴς τ' ἀμπέλι του, τρυγούσανε καὶ κείνοι τὸ καλοκαίρι τὴ θάλασσα καὶ χαίρονταν τὸ χειμῶνα τὰ καλά τῆς ἀφοβα. Ἦξεραν τὴ γιορτὴ καὶ τὴν καματερὴ τους. Εἶχαν καιρὸ γιὰ τὴ χαρὰ καὶ γιὰ τὴ θλίψη τους. Ἐμεῖς τίποτ' ἀπ' αὐτά ! Χειμῶνα-καλοκαίρι τ' ὀργώνουμε τὸ κύμα. Βῶδια καματερὰ στὴ βουκέντρα τῆς Ἀνάγκης, ὑποταχτικὰ θ' αὐλακῶνουμε τ' ἄρμυρὸ χωράφι, μονάχα τὴ φάκνα μας ἔχοντας γιὰ πληρωμὴ. Γιὰ τοῦτο καλὰ ποῦ ἔτυχε ἡ κακοκαιρία ν' ἀφήσουμε λίγο τὸν κάματο. Δὲ λέω πὼς θὰ μείνουμε τώρα ἤσυχτοι. Ὁ ἀφέντης θέλει δουλειὰ ἀπὸ τὸ δουλευτὴ, γιατί φοβάται μὴ ὀκνέψη μὲ τὴν ἀκαμωσιά. Φαντάσου ὅμως, ἂν ἦταν καλωσύνη, τί δρόμο θὰ παίρναμε τώρα. Ἔτσι τοῦλάχιστο ἔχω ἐλεύθερο τὸ νοῦ νὰ συλλογιστῶ τὸ σπίτι μου.

Ἄχ, τὸ σπίτι μου ! Ἀρχισα τὸ παράπονο καὶ κοντεύω νὰ δακρῶσω σὰν ἄπραγο παιδί. Μὰ δὲ φταίω γώ. Φταίει αὐτὴ ἡ νύχτα. Φταίει τὸ ἀποψινὸ ἀποσπέρημα, τ' ἀστὲρι τὸ λαμπρὸ ποῦ ἔτρεμε βασιλεύοντας πίσω ἀπὸ τὰ χιονισμένα βουνὰ καὶ τάραξε τὸ εἶναι μου. Ὅπως τοὺς Μάγους ὠδήγησε καὶ μένα πίσω

ἀπὸ τὰ βουνὰ καὶ τὰ πέλαγα στῆ Νάξο, στὸ Γρίτι μου τὸ πρασινοντυμένον, τὸ ταπεινὸ μὰ ὀλόχαρο σπιτάκι μου. Καὶ ὄχι ὡς ἐδῶ· παραμπρός, παραμπρός ἀκόμη. Μ' ἔφερε στὰ παιδιάτικα χρόνια μου, πρὶν ἀφήσω τὴ στεριά καὶ πρὶν ταξιδέψω τὴ θάλασσα.

Καθόμαστε ὅλοι στὸ παραγῶνι, διπλοπόδι στὰ μάλλινα στρωσίδια, ντυμένοι μὲ τὰ ζεστά φορεματάκια μας, ποὺ τὰ ἔραψε τῆς μάννας μας ἢ φροντίδα καὶ τῆς ἀδερφῆς μας, τῆς ὁμορφούλας τὰ πιδέξια χέρια. Ὁ πατέρας μου, θεριακωμένος καὶ νιοφάνταχος γέροντας, καθότανε στὶς προσκεφαλάδες ψηλὰ καὶ ρουφούσε ἀπολαυστικά τὸ τσιμπούκι του.

Ὅταν μᾶς ἔβλεπε ἔτσι συναγμένους, τοῦ ἄρεσε νὰ διηγίεται παραμῦθια καὶ ἱστορίες τῆς ζωῆς του. Τῆς θάλασσας οἱ κίνδυνοι, τῆς στεριάς οἱ χαρές, ὁ τρόμος τῶν κουρσάρων, τὰ ναυτικά κατορθώματα τῆς Ἐπανάστασης διάβαιναν ζωντανὰ καὶ ὀλοφώτιστα μπροστά μας. Μὰ κείνη τὴ νύχτα δὲ θέλησε νὰ μιλήσῃ οὔτε γιὰ παραμῦθια, οὔτε γιὰ ταξίδια του. Μόλις βάλामε τὸ λύχνο στὸ λυχνοστάτη καὶ φάγαμε τὴ λειψόπητα, μᾶς ἄρχισε θρησκευτικὲς κουβέντες. Ἦταν θρησκός ὁ ἀγιοχώματος καὶ τὰ ἱερά βιβλία δὲν τ' ἄφηνε ἀπὸ κοντά του. Ἀλήθεια, στὰ ταξίδια του εἶχε πρόσχειρα τὰ τροπάρια καὶ τὶς βλαστήμιες. Μὰ τώρα ποὺ ἔπαψε τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς, φρόντιζε γιὰ τὴ σωτηρία τῆς ψυχῆς του.

— Δὲ μοῦ λές, εἶπε στὸν ἀδερφό μου τὸ μικρότερο, τί ὄραμα εἶδε ἡ Παναγία τὴ νύχτα ποὺ γέννησε τὸν Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστό ;

Κόκκαλο ἐκεῖνος. Ρωτᾶει ἐμένα, τὸ ἴδιο.

— Ἀ, δὲν τὸ ξέρετε! πρόσθεσε μὲ ἡρεμὴ φωνή. Μὰ δὲν φταίτε σεῖς· φταίω γὼ ποὺ δὲν σᾶς τὸ ἔμαθ' ἀκόμη. Ἐγὶνε πέρα στὴν Ἀνατολή, στὸν τόπο τὸν παράδοξο. Ποιὸ χρόνο δὲ σᾶς λέω. Φτάνει νὰ μετρήσετε τὸ φετεινὸ καὶ τὸ βρίσκετε ἀμέσως. Ἐκείνη τὴ νύχτα μιὰ γυναίκα, συντροφιασμένη ἀπὸ τὸν τέχτονα τὸν ἄντρα τῆς, στάθηκε μισοστρατὶς σὲ μιὰ σπηλιά καὶ γέννησε ἓνα παιδί. Φτωχὰ ἦταν τὰ ρούχα τῆς, ἡ ὄψη τῆς πικραμένη· μὰ εἶχε κατὶ τόσο λαμπρὸ στὴ ματιά, ποὺ ἔλεγε θ' ἀναστήσῃ καὶ τὴν πέτρα. Κάτω ἀπὸ τὸ γαλάζιο φόρεμα καὶ τὸ κόκκινο σπηθοπάνι, τὸ κορμὶ φάνταζε λυγερὸ, ἄξιο γιὰ νὰ θρονιάσῃ μιὰ πάναγνη ψυχὴ. Καὶ κάτω ἀπὸ τὸν ἄσπρο τῆς κεφαλὸδέτη τὰ μυγδαλωτὰ μάτια, τὰ φρύδια τὰ σμιχτά, τὸ λεφαντένιο μέτωπο, λαμπρότερο κ' ἀπὸ τὰ χρυσὰ στολίδια του, φανέρωναν τὴν αἰσθαντικὴ πηγὴ ποὺ θὰ σαρκώσῃ τὴν Ἀγάπη καὶ τὴν Καλοσύνη.

Γέννησε τὸ παιδί, τὸ βύζαζε, τὸ τύλιξε στὸ σάλι τῆς καὶ τ' ἀπίθωσε στῆ φάνη πάνω στ' ἄχυρα νὰ κοιμηθῇ. Σὲ λίγο ὁ ἀνασασμὸς ἐβγαίνει ἀπὸ τὸ σπηθάκι του ἡσυχος, σὰν ἀνασασμὸς βαλσαμόδεντρου. Γύρω τὸ σκοτάδι ἀπλωνόταν πίσσα. Κάτω στὸ χῶμα πλαγιασμένα τὰ ζωντανά, βῶδια καὶ πρόβατα καὶ ἄλογα μαζί, ἔνοιωθαν κάποια φρίκη νὰ χαμοπετᾶ πάνω τους, σύγκρουο νὰ τὰ περιγλείφῃ κ' ἔμεναν ἄγρυπνα. Μὰ οὔτε βέλασμα, οὔτε χλιμίντρισμα οὔτε βούγεμα ἤχολογοῦσε. Ἡ φάκνα ἔτριξε κάποτε· ἀλλὰ καὶ κείνη ἔμενε ξερομασημένη στὸ στόμα τους. Ἀπάνω ἢ σπηλιά μὲ τὸν οὐρανὸ τῆς νεροστάλαχτο, μὲ τὰ πλευρά τῆς αὐλακωμένα ἀπὸ τὶς νεροσυρμές, πράσινα ἀπὸ τὰ πολυτρίχια, σκισμένα ἀπὸ τὰ νύχια τοῦ ὄρνιου,

τρύπια ἀπὸ τοῦ σφαλαγγιοῦ τὸ κεντρί, κλεισμένα μὲ τὸν πλοκὸ τῆς ἀράχνης, ξεθεμελιωμένα ἀπὸ τὸν ποντικό, ψήλωνε βουβὴ κι ἀτάραχη. Καὶ κάτω ἀπὸ τὴ χαμηλὴ ἔμπατή, τὸ φῶς ἀστροστόλιστης νύχτας χυνόταν στὶς πλαγιὲς καὶ τὰ λακώματα. Οἱ κουρμάδες ἐκεῖ ψήλωναν λαμπάδες, μὲ τὰ καμαρωτὰ κλωνιά καρποφορτωμένα. Ἐκεῖ τ' ἀμπέλια ἔδειχναν κλαδιὰ ἔτοιμα ν' ἀνοίξουν μάτια χλωροπράσινα στὸ πρῶτο φύσημα τῆς ἀνοιξῆς. Ἐκεῖ ἀσπαραγυρανθισμένες οἱ ἐλιὲς λαγάριζαν ἀπὸ τώρα τὸ χυμὸ ποὺ θὰ καὶ θυσία στὸ νεογέννητο. Ἐκεῖ καὶ τὰ σπῖτια τῆς Βηθλεὲμ μικρά, τετράγωνα, μὲ τὸ δῶμα πάνω καὶ τὴν πόρτα στὸ πλάγι, ἔλαμπαν στὸν ἀσβέστη, λές καὶ στολιστήκαν νὰ καλωσορίσουν Ἐκεῖνον ποὺ θὰ τοὺς χαρίσῃ τὴ δόξα. Βαθιά ὁ Ἰορδάνης στέναζε μέσα στῆ χαλικοστρωμένη κοίτη του καὶ πρόσμενε μὲ τρόπο τὸ θεϊκὸ κορμὶ ποὺ θ' ἄγιαζε τὰ νερά του. Δεξιά στῆ χούνη σὰν κατάρτο πνεῦμα βρουχιόταν ἡ Νεκρὴ Θάλασσα, λές κ' εἶχε ἀκόμη μέσα τῆς τὸ Σόδομα καὶ τὰ Γόμορα. Ἀριστερά, ἄπάνω ἀπὸ τοὺς ζυγούς, ἐκεῖ ποὺ δὲν ἔφτανε τὸ ἀνθρώπινο μάτι, ἦταν ὅμως ἀσήκωτος ὁ λογισμὸς τοῦ Θεοῦ, στῆ χαρὰ καὶ στὴν ἀκολασία παραδομένα οὐρλιαζαν τὰ Γεροσόλυμα, τὸ ἄσμα τῶν Προφητῶν κ' ἡ λατρεία λαοῦ μεγάλου.

Ὁ Ἰωσήφ, μόλις εἶδε κοιμισμένο τὸ παιδί, κατέβηκε στὸ χωριὸ νὰ φροντίσῃ γιὰ τὴ λεχῶνα. Καὶ κείνη ὀλομόναχη, ἀδυνατισμένη, μὲ τὴ μητρικὴ λαχτάρα στὰ στήθη, σταύρωσε τὰ χέρια, ἀκούμπησε τὸ κορμὶ σ' ἓνα στύλο κ' ἔκλεισε τὰ ματόφυλλα. Μὰ στάθηκε ἀδύνατο νὰ κοιμηθῇ. Ἡ τύχη τοῦ θεόσταλτου ἦρθε νὰ τῆς τυραννήσῃ τὴν ψυχὴ. Τί θ' ἀπογίνῃ στοῦ κόσμου τὴν ἀντάρα ὁ τρυφερὸς τῆς Κρίνης, Ἐκεῖνος ποὺ τῆς δόθηκε μὲ τὸ χέρι ἀσπροντυμένου Χερουβεῖμ ; Ποιὰ θὰ εἶνε ἡ ζωὴ καὶ ποιὸ τὸ τέλος του ; Θὰ περάσῃ δρόμο πορφυρόστρωτο ἢ θὰ βάψῃ μὲ τὸ αἷμα του τ' ἀγκάθια καὶ τὶς στουρνάροπετρες ; Ὁ κόσμος παραλυμένος δὲν προσέχει πιά στὰ λόγια τῶν Προφητῶν. Ὁ Ἰσραὴλ στεναίνει κάτω ἀπὸ τὸ ψέμα τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν Ρωμαίων τὸ ζυγὸ. Δὲν κιθαρίζει ὁ Δαβὶδ οὔτε ἡ Δεβόρρα δικάζει τὸ λαὸν κάτω ἀπὸ τοὺς κουρμάδες. Τοῦ Ἀαρῶν τὰ τέκνα ληστεύουν· ἀπιστίας σύγνεφο κάθετα στὴν Ἱερὴ Κιβωτὸ καὶ στοῦ Μεγάλου Ναοῦ τὰ ἄδута. Πίνει τὸ αἷμα τῶν Μακκαβαίων ἡ γῆ, χωρὶς ν' ἀποδώσῃ ἐλευθερία καὶ δικαιοσύνη. Ὁ Γαυλωνίτης Ἰούδας χάθηκε χωρὶς ν' ἀνορθώσῃ τὸ Νόμο. Ἡ Γῆ τῆς Ἐπαγγελίας, χωρισμένη σὲ βασιλεία καὶ τοπαρχίες, φθείρεται ἀπὸ τὸν ἐμφύλιο σπαραγμὸ, σὰ νὰ τὴ βαραίνει ἀκόμα ἡ ἀπειθεια τῶν προγόνων στὴν ἔρημο τοῦ Σίν. Κόλαση ἔγινε ὁ ποτὲ Παράδεισος! Ἐγώιστῆς καὶ ἐκδικητικὸς καὶ ἄδοξος ὁ περιοῦσιος λαὸς τοῦ Κυρίου ! Πῶς θὰ ζήσῃ σὲ τέτοιον κόσμον τὸ παιδί τῆς ;

Ἄξαφνα λύχνος ἠλιοστάλαχτος κρεμάστηκε μπρὸς στῆς μάννας τὴν ψυχὴ, ἔτοιμος νὰ δεῖξῃ τὸ μέλλον τοῦ νιογέννητου, ὅπως ἡ νεφέλη ἔδειξε ἄλλοτε τὸν ἄγνωστο δρόμον στῆ φυλὴ τῆς. Καὶ τὸν εἶδε τριαντάχρονο λεβεντιοῦ νὰ μαγνητίζει τὶς ψυχὲς τοῦ λαοῦ. Ψηλός, λυγερός, μὲ σεβαστὴ μελαγχολία στὸ ροδοζύμωτο πρόσωπο, μὲ τὰ καστανὰ μαλλιά κυματιστὰ στοὺς ὠμους, μὲ τὸ στόμα γλυκοστάλαχτο καὶ τὰ γαλανὰ μάτια, μιλοῦσε στὸ λαὸ καὶ τὸν ἐπειθε. Ἐκῆρυττε στὶς συναγωγὰς καὶ χίλιοι τὸν ἄκουαν· ἀνέ-

βαινε στο βουνό και μύριοι τόν ακολουθούσαν. Διαβαίνει ανάλαφρα τη λίμνη της Γενησαρέτ και ρίχνονται λαμνοκοπώντας οι κόσμοι στα βήματά του. Οι Προφήτες που τόν προσπερνούσαν, τώρα πισωδρομούν ύποταχτικοί του. Ο Νόμος του Μωϋσή αναζητεί στα λόγια του και συμπληρώνεται. Η έρμη γη αναδρασιζείται τ' άπελπισμένα στήθη ξαναθαρρεύουν τα πλανημένα πρόβατα γυρίζουν πάλι στη μάντρα τους. Η αγάπη τρέχει άδαπάνητη από τα πλατιά στέρνα του και δροσιζει τó καμίνι της κακομοιριάς. Οί άπιστοι πιστεύουν και σηκώνονται οί ταπεινοί τυφλούς φωτίζει, χωλούς όδηγει. Τα Γεροσόλυμα στρώνουν τούς δρόμους με βάγια να τόν δεχτούν. Σύγκαιρα όμως καρφώνουν τó σταυρό. Ο φθονερός μαθητής τόν παραδίνει με φίλημα. Ο δειλός φίλος τόν άρνιέται πριν λαλήση ό πετεινός. Μα Έκείνος, άνωτερος από τα τέκνα των ανθρώπων, συγχωρεί την άρνηση και την προδοσία, διαβαίνει πρᾶος μέσα από τις κοροϊδίες και τα φτυσήματα, πίνει τó ζίδι και τή χολή, φορεϊ τó άγκαθερό στεφάνι, την περιφρονητική χλαμύδα, κρατεί τó καλαμένιο σκῆπτρο και άνεβαίνει στο μαρτύριο.

— Γυναίκα, να ό γιός σου λέει την τελευταία στιγμή.

Και άποχαιρετά, μ' ένα βλέμμα μελαγχολικό, τη μάννα που τόν γέννησε, τούς φίλους που τόν πίστεψαν, τó λαό που τόν τυράνησε, τη Γῆ που είδε τις πίκρες του και τόν Ούρανό που θα δεχόταν τó Σώμα του.

Η μάννα ήταν εκεί και τα έβλεπε όλα. Ήθελε να φωνάξει, να τρέξει για να τόν σώση από τα χέρια των κακούργων· αλλά δε μπορούσε να βγάλει φωνή. Τό σώμα δέν ακολουθούσε τούς πόθους της ψυχής. Μα όταν είδε ένα στρατιώτη άγριοπρόσωπο, έτοιμο να λογχίση τα πλευρά του,

— Μή!... έφώναξε με όλη της τή δύναμη.

Και με τó μή! ζύπνησε. Δέν είδε όλόγυρά της τίποτα από τó φριχτό όραμα. Τό βρέφος κοιμότανε

άκόμη πλάγι της, μέσα στη φάτνη, άπάνω στο άχυρο. Μα δε βασίλευε ή σιγή και τó σκοτάδι, όπως πριν. Άγγελική άρμονία κατέβαινε από ψηλά και λαμπρομέτωπο άστέρι έχυνε θάλασσα τó φώς του στη σπηλιά. Και μπρός στα πόδια της, οί μάγοι γονατιστοί με τά δώρα τους, τή σμύρνα και τó μόσχο και τó λιβάνι, ώνόμαζαν τó γιό της βασιλέα και Θεό.

Έκείνη τήν ώρα φάνηκε στην έμπατή χλωμός ό Ίωσήφ.

— Να φύγουμε· λέει τρέμοντας στη γυναίκα του. Ο Ήρώδης θέλει τó παιδι κι' οί άνθρωποι του ψάχνουν στη χώρα. Γλήγορα να φύγουμε!

Έκείνη άρπαξε άμέσως τó βρέφος, τó έσφιξε στους κόρφους της και πήραν δρόμο για τήν Αίγυπτο. Η νύχτα τούς έκρυψε. Με τά αίματα των άλλων παιδιών κι' ό θρήνος των μαννάδων άνέβαιναν από τά σπίτια της Γαλιλαίας, πρωτόλουβη θυσία στον άναμορφωτή του κόσμου.

— Πόσα αίματα θα χυθούν άκόμη! ψιθύρισε προφήτης ή γυναίκα. Πόσα αίματα!...

Τέλιωσε ό Άξιώτης τó διήγημά του κι' οί σύντροφοι έμειναν άκόμη άκίνητοι σαν όνειροπλανεμένοι. Μερικοί σταυροκοπήθηκαν· άλλοι στέναξαν βαθιά σα να ζύπνησε κάτι παρήγορο μέσα τους. Μα ό Κώστας ό θερμαστής, ίδιος στ' άστεία και στα σοβαρά, ρώτησε πονηρά τó σύντροφό του:

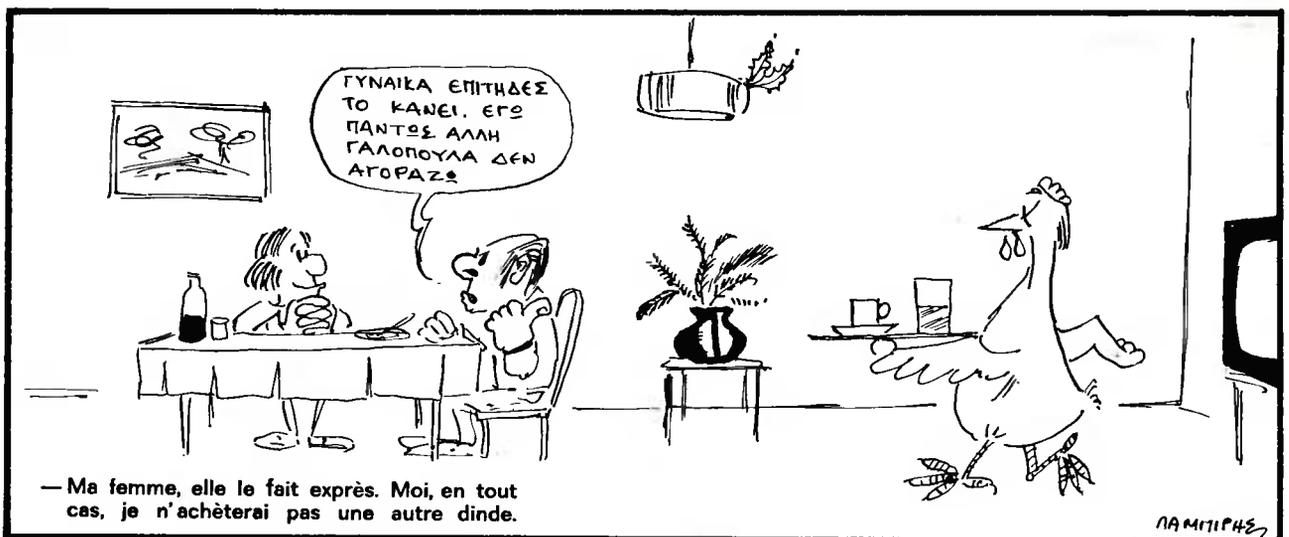
— Δέ μου λές, βλάμη, είδε ή Παναγιά στ' όνειρό της και τόν πατριώτη σου τó Βαραββά ;

Έκείνος χολοταράχτηκε· φοβερή βλαστήμια άνέβηκε στα χείλη του. Μα τήν κατάπιε. Δέν ήταν καιρός τώρα να κολαστή κανείς! Χαμογέλασε, έκαμε τó σταυρό του και ζαπλώθηκε στο έρημο κρεβάτι του.

— Και του χρόνου, παιδιά, στα σπίτια μας! εύχήθηκε.

— Στα σπίτια μας, μα θα μάς θερίζη ή πείνα, είπε ό θερμαστής.

Και γέλασε δυνατά.

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ ΠΟΙΟΣ...

ΣΤΑ ΑΣΠΡΑ ΣΠΙΤΙΑ

ΜΙΑ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙ

ΜΕ ΤΟΝ

κ. ΚΛΑΥΔΙΟ ΒΟΥΤΣΙΝΟ

Ήταν, νομίζουμε, καιρός, να στρέψουμε τὰ δημοσιογραφικά μας ... βέλη πρὸς τὴν Ὑπηρεσία Οἰκισμοῦ, πού ἔχει τὴν δραστηριότητά της ἐκτὸς Ἐργοστασίου, μὲ ἔδρα τὰ Ἄσπρα Σπίτια. Καὶ ἐπιφυλασσόμενοι νὰ ἐπανεέλθουμε γιὰ μιὰ γενικώτερη παρουσίασι τῆς Ὑπηρεσίας μετὰ τὴν ἀποπεράτωσι ὄλων τῶν καινούργιων κατοικιῶν, ἀρκούμεθα πρὸς τὸ παρὸν σὲ μιὰ ἰδιαίτερη συζήτησι, πού εἶχαμε μὲ τὸν κ. Κλαύδιο Βουτσίνο, πού εἶναι βοηθὸς τοῦ ὑπευθύνου τῆς Ὑπηρεσίας Οἰκισμοῦ.

Ὁ κ. Βουτσίνο γεννήθηκε τὸ 1937 στὴν Ἀθήνα. Μετὰ τὶς Γυμνασιακὲς του σπουδές, συνέχισε στὴ Γαλλικὴ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, ἀπὸ ὅπου ἔλαβε τὸ σχετικὸ δίπλωμα καθηγητοῦ Γαλλικῆς, Μέσης Ἐκπαιδεύσεως. Ξεκίνησε τὴν ἐπαγγελματικὴ του σταδιοδρομίαν σὰν ὑπάλληλος στὸ ἐμπορικὸ τμήμα τῆς Α.Ε. ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ. Τρία χρόνια ἀργότερα καὶ συγκεκριμένα τὴν 1.3.1965 προσελήφθη στὴν Ὑπηρεσία Οἰκισμοῦ τῆς Ἑταιρίας μας, ὅπου ἐργάζεται συνεχῆ μέχρι σήμερα. Εἶναι παντρεμένος καὶ ἔχει ἓνα γυιὸ ἐπτάμισυ ἐτῶν καὶ μιὰ κόρη εἴκοσι μηνῶν. Ἡ σύζυγός του ἔχει τὴν εὐθύνη τοῦ τμήματος ἐκμαθήσεως τῆς γαλλικῆς γλώσσης στὸ προσωπικὸ τοῦ Ἐργοστασίου.

— Κύριε Βουτσίνο, σὰς δημιουργεῖ προβλήματα ἡ ἐργασία τῆς συζύγου σας ;

— Ὅπως δὴ ποτε. Καὶ κυρίως προβλήματα σχετικά μὲ τὰ παιδιά. Βέβαια ἡ κόρη μου πρὸς τὸ παρὸν χρειάζεται βασικὰ κάποιον, πού νὰ φροντίζει τὸ φαγητό της, τὴν καθαριότητά της καὶ νὰ τὴν προσέχει, πράγμα πού ἐξασφαλίζεται ἀπὸ ἓνα τρίτο πρόσωπο. Ὁ γυιὸς μου ὅμως πού πηγαίνει ἤδη στὴν Β' Δημοτικοῦ, ἔχει μεγαλύτερη ἀνάγκη τῆς παρουσίας τῆς μητέρας του στὸ σπίτι. Ὅχι μονάχα γιὰ νὰ τὸν βοηθᾷ στὴν μελέτη του, ἀλλὰ καὶ νὰ συζητᾷ μαζί του, νὰ λύνη τις ἀπορίες του, νὰ δίνη μιὰ ὑπεύθυνη ἀπάντησι στὶς ἐρωτήσεις του. Ὁ χαρακτήρας τοῦ παιδιοῦ ἀρχίζει νὰ διαπλάθεται ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἡλικίαν καὶ στὴν σωστὴ διαπαιδαγώγησί του δὲν μπορεῖ ἓνας τρίτος νὰ ὑποκαταστήσῃ τοὺς γονεῖς.

— Διδάσκειται τίποτε ἄλλο ὁ γυιὸς σας, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ μαθήματα τοῦ Σχολείου του ;

— Τοῦ κάνομε λίγα γαλλικά στὸ σπίτι, χωρὶς ὅμως νὰ ἐπιμένωμε πολὺ, γιὰτι θέλομε νὰ ἀποχτήσῃ πρῶτα ἓνα σύστημα στὴ σχολικὴ του ἐργασία.

— Πῶς διασκεδάετε καὶ ψυχαγωγείσθε, κύριε Βουτσίνο ;

— Νομίζω ὅτι ἡ διασκέδασι καὶ ἡ ψυχαγωγία εἶναι συνυφασμένες μὲ τὴν οἰκογενειακὴν κατάστασι. Πρὶν ἀποχτήσωμε τὴν κόρη μας καὶ ἐπειδὴ ὁ γυιὸς ἦταν ἀρκετὰ μεγάλος, μπορούσαμε καὶ τὰ Σαββατοκύριακα νὰ κατεβαίνομε στὴν Ἀθήνα ἢ νὰ πηγαίνομε μιὰ ἐκδρομὴ, καὶ τὰ βράδια νὰ βγαίνομε πρὸ συχνὰ ἀπὸ τὸ σπίτι, γιὰ τὸν κινηματογράφον ἢ γιὰ οἰκογενειακὲς συναναστροφές. Τώρα τὰ πράγματα ἔχουν ἀλλάξει. Λιγώτερες μετα-

QUI EST QUI...

A ASPRA SPITIA

UNE

INTERVIEW

DE

M. CLAUDE VOUTSINOS

Nous pensons qu'il est temps de porter notre intérêt sur le Service Cité dont les bureaux sont situés à Aspra Spitia. Tout en nous réservant d'y revenir pour vous présenter le Service Cité plus en détail après l'achèvement de tous les nouveaux logements, nous nous bornerons, pour le moment, à une interview de M. Claude Voutsinos, adjoint au responsable du Service Cité.

M. Voutsinos est né à Athènes en 1937. Après le Gymnase, il a continué ses études à l'Institut Français d'Athènes où il obtint le diplôme de professeur de Français de l'enseignement secondaire. Il débuta sa carrière professionnelle comme employé à la Section commerciale de la S.A. KERAMEIKOS. Trois ans plus tard, le 1er mars 1965 il fut engagé au Service Cité de notre Société qu'il n'a pas quitté depuis. Il est marié et père d'un garçon de sept ans et demi et d'une fillette de vingt

κινήσεις τὰ Σαββατοκύριακα καὶ τὰ βράδια μένομε συνήθως στὸ σπίτι, ὅπου δεχόμαστε συχνὰ τὴν ἐπίσκεψι φίλων.

— Ἐχετε κανένα χόμπυ ;

— Τίποτα τὸ ἰδιαίτερο. Τὰ ... ἀθλητικά μου ἐνδιαφέροντα τὰ ἐκπροσωπεῖ σήμερα ἓνα τραπέζι τοῦ πίνγκ-πόνγκ, πού ἔχω στήσει στὴν αὐλὴ τοῦ σπιτιοῦ μου. Μοῦ ἀρέσει ἀρκετὰ τὸ διάβασμα, ἀλλὰ πιὸ πολὺ ἡ κλασικὴ μουσικὴ. Ἔχω ἓνα πλήρες στερεοφωνικὸ συγκρότημα, πού μοῦ ἐπιτρέπει νὰ ἀπολαμβάνω πραγματικά τὴν καλὴ μουσικὴ. Μεγάλῃ χαρὰ μοῦ ἔδωσε ἐπίσης ἡ ἔναρξις τῆς λειτουργίας τῶν δύο σταθμῶν FM, πού ἀκούγονται θαυμάσια καὶ μεταδίδουν καλὴ μουσικὴ.

— Ἐνεργητικά ἀσχολεῖσθε καθόλου μὲ τὴν μουσικὴ ;

— Κάτι καταφέρνω στὸ πιάνο, πού μοῦ καλμάρει καὶ τὰ νεύρα, ὅταν γυρίζω στὸ σπίτι νευριασμένος.

— Πῶς βλέπετε τὴν ζωὴ τῶν Ἀσπρων Σπιτιῶν, γενικώτερα ;

— Ἄν ἐννοήτε τὴν κοινωνικὴ πλευρὰ, νομίζω πῶς δύσκολα θὰ ἀποχτήσωμε μιὰ πραγματικὴ κοινωνικὴ ζωὴ. Καὶ γι' αὐτὸ δὲν φταῖνε οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ καθ' ἑαυτοί, ἀλλὰ οἱ συνθήκες καὶ ὁ τρόπος τῆς ζωῆς μας, πού δὲν μποροῦν ἐκ τῶν πραγμάτων νὰ μεταβληθοῦν. Ὁ καθένας γνωρίζει ποιός εἶναι καὶ τί ἀκριβῶς κάνει ὁ ἄλλος. Ἔτσι σέρνομε μαζί μας καὶ στὸν οἰκισμό τὴν ἀκριβῆ ἐπαγγελματικὴ μας ιδιότητα καὶ ἐπειδὴ οἱ ἱεραρχικὲς διαφορὲς δὲν ἐνθαρρύνουν τίς συναστροφές, κλείνεται ὁ καθένας στὸ σπίτι του (πράγμα πού πολὺ βοήθησε καὶ ἡ τηλεόρασι). Ἐνῶ οἱ ἴδιοι ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι μποροῦμε νὰ κάνωμε θαυμάσια συντροφιά μὲ τρίτους, οἱ ὁποῖοι ἐργάζονται κάπου ἄλλου καὶ γιὰ τοὺς ὁποίους ἐμεῖς εἴμαστε ἀπλῶς «ἐργαζόμενοι» τοῦ Ἀλουμινίου, ἄσχετα ἂν ἐκεῖνοι εἶναι «ἀνώτεροι» ἢ «κατώτεροι» καὶ ἂν κερδίζουν λιγώτερα ἢ περισσότερα.

— Ἐχετε κανένα πλεονέκτημα ἢ διαμονὴ σας στὰ Ἀσπρα Σπίτια ;

— Ἀναμφισβήτητα ἔχει πολλὰ πλεονεκτήματα, συγκριτικά μὲ τὴν ζωὴ τῆς Ἀθήνας ἢ τῶν ἄλλων μεγαλουπόλεων. Τὰ καυσαέρια καὶ οἱ ἐκνευριστικοὶ θόρυβοι, ἡ ταλαιπωρία στὶς συγκοινωνίες, ἡ ἀπώλεια χρόνου στὶς μετακινήσεις, ὁ ἀγχώδης ρυθμὸς τῆς ζωῆς, εἶναι πράγματα ἀγνωστα σὲ μᾶς, πού ζοῦμε σ' ἓνα ὑγιεινὸ, ἥσυχο καὶ ὁμορφο περιβάλλον, ἔχοντας ἐξασφαλίσει καὶ ἓνα γενικὸ βιοτικὸ ἐπίπεδο ἀρκετὰ ὑψηλό. Καὶ τὸ πρόβλημα τῆς κοινωνικότητος θὰ ἀμβλύνεται μὲ τὴν διόγκωσι τοῦ οἰκισμοῦ, δηλαδὴ ὅσο θὰ γινώμαστε περισσότεροι.

— Βρίσκετε κανένα ἄλλο μειονέκτημα ;

— Τὴν ἔλλειψι μιᾶς κάποιας σοβαρῆς πνευματικῆς δραστηριότητος, τὴν ἀδυναμία ἐπιλογῆς τοῦ τρόπου μορφώσεως τῶν παιδιῶν, ἔστω καὶ ἂν διαθέτης τὰ οἰκονομικὰ μέσα καὶ τὴν ἀδυναμία νὰ ζήσης ... φθηνά ! Καὶ αὐτὸ τὸ τελευταῖο ὄχι διότι ἡ ζωὴ εἶναι τόσο ἀκριβὴ ἐδῶ, ἀλλὰ διότι σὲ ἐμποδίζουν οἱ ἄλλοι νὰ ζήσης φθηνότερα.

— Μήπως αὐτὸς ὁ τρόπος σκέψεως ἔχει καὶ ἄλλες προεκτάσεις, πέρα ἀπὸ τὴν τεχνητὴ αὐξησι τοῦ κόστους ζωῆς ;

— Βεβαίως. Ἐχει γίνε κανόνας καὶ ἐπηρεάζει ὅλες τίς πλευρὲς τῆς ζωῆς μας. Γιὰ κανένα πράγμα δὲν ἔχομε ἓνα μέτρο προσωπικῶ. Τὸ μέτρο, τὸ «θερμόμετρο», εἶναι ὁ γείτονας. Ἔτσι, ἐπὶ παραδείγματι, δὲν ἐξετάζομε ἂν τὸ σπίτι πού κατοικοῦμε ἱκανοποιεῖ τίς ἀνάγκες μας, ἀλλὰ τὸ συγκρίνομε μὲ ἐκεῖνο κάποιου ἄλλου.

Παρόμοιο φαινόμενο παρατηρεῖται καὶ μὲ τίς βελτιώσεις τῶν κατοικιῶν. Ἀπὸ καιρὸ ἡ Ἑταιρία ἔχει ἐφαρμόσει ἓνα σχετικὸ πρόγραμμα, βάσει τοῦ ὁποῖου γίνετα ἡ ἐγκατάστασις τῶν κεντρικῶν θερμάνσεων, ἡ ἀλλαγὴ στοὺς νεροχύτες τῆς κουζίνας, οἱ μονώσεις κλπ. Ὅλα φυσικὰ δὲν μποροῦν νὰ γίνοντα ταυτόχρονα, ἀλλὰ μόλις ἄρχισε ἡ ἐγκατάστασις π.χ. τῶν καλοριφέρ στὶς πρώτες κατοικίες, ὅλοι οἱ ἄλλοι διαμαρτύρονταν γιὰτὶ ἔγινε ἡ ἀρχὴ ἀπὸ τὴν Α' ὁδὸ καὶ ὄχι ἀπὸ τὴν Β'...

Παράλληλα ποτὲ δὲν θελήσαμε νὰ θυμηθοῦμε τὸ σπίτι, πού εἴχαμε στὴν Ἀθήνα ἢ στὸ χωριὸ μας καὶ νὰ συγκρίνωμε πόσο πιὸ μακριὰ μπορεῖ νὰ βρισκόταν ἀπὸ τὴν ἀγορὰ ἢ τὸ σχολεῖο ἢ τὴν ἐκκλησία. Ἀλλὰ θεωροῦμε (προμερῶ) νὰ κατεβαίνη τὸ παιδί «μόνο» του ἀπὸ τὰ ΠΡΟ-ΚΑΤ, γιὰ νὰ πάη στὸ σχολεῖο ἢ νὰ περπατήσωμε τὸ καλοκαίρι 500 μέτρα, γιὰ νὰ πάμε στὴ θάλασσα.

Ὅπως καταλαβαίνετε λοιπόν, αὐτὸς ὁ τρόπος ἀντιμετώπισεως τῶν πραγμάτων ἀποτελεῖ καθημερινὸ πονοκέφαλο γιὰ τὴν Ὑπερσία Οἰκισμοῦ, μιὰ καὶ τὰ 953 τόσα σπίτια εἶναι φυ-

mois. Madame Voutsinou est responsable des cours de français, (méthode audiovisuelle), donnés au personnel de l'Usine.

— Monsieur Voutsinos, le travail de votre épouse vous crée-t-il des problèmes ?

— Naturellement. Surtout en ce qui concerne les enfants. La garde de notre fille nécessite à la maison la présence d'une tierce personne. Mais notre fils, qui suit déjà la 2e classe du Primaire, a beaucoup plus besoin de la présence de sa mère à la maison, non seulement pour l'aider à faire ses devoirs, mais aussi pour discuter avec lui et répondre à toutes ses questions. Le caractère de l'enfant commence à se former à partir de cet âge et son éducation correcte ne peut pas être assurée par une tierce personne au lieu des parents.

— Enseignez-vous autre chose à votre fils que les leçons de son Ecole ?

— Il fait un peu de français à la maison, mais sans trop insister dans ce domaine car nous voulons qu'il acquière d'abord une méthode correcte de travail à l'Ecole.

— Quels sont vos loisirs, Monsieur Voutsinos ?

— Je crois que les loisirs sont liés à la situation de la famille. Avant la naissance de notre fille et comme notre fils était déjà assez grand, nous pouvions nous déplacer pendant les week-ends à Athènes, ou bien faire une excursion, et le soir nous sortions beaucoup plus souvent de la maison pour aller au cinéma ou chez des amis. Maintenant les choses ont changé. Nous nous déplaçons moins pendant les week-ends et le soir nous restons d'habitude à la maison où nous recevons assez souvent des amis.

— Avez-vous une occupation particulière, un hobby ?

— Rien de particulier. Mes intérêts sportifs sont limités aujourd'hui ... à une table de ping-pong que j'ai installée dans la cour de ma maison. Par contre, j'aime beaucoup lire et, encore plus, écouter de la musique classique. J'ai un appareil stéréo complet qui me permet d'entendre vraiment de la bonne musique. J'ai été également très heureux de la récente mise en fonctionnement des deux postes FM que nous captons très bien et qui retransmettent de la bonne musique.

— Jouez-vous vous-même d'un instrument ?

— Je joue un peu au piano, ce qui me calme les nerfs lorsque je rentre chez moi énervé.

— Comment voyez-vous la vie d'Aspra Spitia, en général ?

— Je crois que nous aurons très difficilement une véritable vie sociale, non pas à cause des gens eux-mêmes, mais à cause des conditions et du genre de vie que nous menons et que nous ne pouvons pas changer. Les fonctions et les ressources de chacun étant connues de tous, nous traînons avec nous dans la cité nos qualités professionnelles, et vu l'existence des différences hiérarchiques, les relations ne sont pas encouragées; chacun se renferme chez lui et y est aussi poussé par l'apparition de la télévision à Aspra Spitia. Nous pouvons par contre très bien nous lier d'amitié avec des étrangers à la Société, aux yeux desquels nous ne sommes que des «agents» travaillant à ADG, indépendamment du fait de savoir si eux, sont «plus haut» ou «moins haut» placés, s'ils gagnent plus ou moins que nous.

— Votre séjour à Aspra Spitia a-t-il des avantages ?

— Incontestablement, il présente beaucoup d'avantages en comparaison de la vie à Athènes ou dans d'autres grandes villes. L'atmosphère viciée des villes, les bruits énervants, la fatigue des moyens de communication, la perte de temps dans les déplacements, le rythme fatigant de la vie nous sont étrangers, car nous vivons dans un climat sain, en un lieu calme et pittoresque, assurés d'un niveau de vie assez élevé. Le

σικό να καταλαμβάνουν μία σχετική έκταση και δεν είναι δυνατόν να βρίσκονται όλα ούτε γύρω από το σχολείο, ούτε μπροστά στη θάλασσα !

— Αντιμετωπίζετε άλλα προβλήματα στον οικισμό ;

— Σοβαρό πρόβλημα αντιμετώπιζομε κυρίως με την καθυστέρηση παραδόσεως των νέων κατοικιών, που προστίθενται κάθε τόσο στην πόλι μας, ενώ οι καινούργιοι εργαζόμενοι έχουν ήδη προσληφθή. Αν ζορίσωμε πολύ τους κατασκευαστάς, οι κατοικίες θάχουν μερικές μικροελλείψεις, που δημιουργούν εκ των υστέρων άλλα προβλήματα.

Παλαιότερα είχε επικρατήσει η άρχη να δέχεται η Ύπηρεσία Οικισμού μόνον τους εργαζομένους, για όποιοδήποτε πρόβλημά τους. Αργότερα γίναμε πιό ... κοινωνικοί και δεχόμαστε και τις συζύγους, που έχουν περισσότερες άπατήσεις και που συχνά έχουν ... διαφορετική γνώμη από τον σύζυγό τους !

Θά πρέπει επίσης να σημειωθή, ότι η Ύπηρεσία Οικισμού αντικαθιστά στην πόλι μας κατά κάποιον τρόπο την ... Δημαρχία. Όλες οι τοπικές Δημόσιες Ύπηρεσίες εδώ άπευθύνονται και έμεις καλούμεθα να έπιμεληθούμε για την εμφάνισι και τον στολισμό της πόλεως σε όποιαδήποτε γιορτή ή έκδηλώσι.

— Πώς βλέπουν οι κάτοικοι, γενικώτερα, την Ύπηρεσία Οικισμού ;

— Για κάθε πρόβλημά τους στον Οικισμό — σχετικό ή και άσχετο με την κατοικία τους — θεωρούν κατά ένα τρόπο υπεύθυνη την Ύπηρεσία Οικισμού. Και στην κυριολεξία μας βλέπουν μονάχα όταν έχουν κάποιο πρόβλημα. Από ό,τι θυμάμαι, μία ή δυό φορές πέρασαν κάποιοι άπλως για να μας δούν ή να δηλώσουν την ικανοποίησί τους για την λύσι κάποιου προβλήματός τους.

— Έσεις, κύριε Βουτσίνο, με τί άκριβώς άσχολείσθε στον Οικισμό ;

— Στην άρχη ήμαστε στον Οικισμό μονάχα τρείς υπάλληλοι και φυσικά έπρεπε να άσχολούμαι πρακτικώς με όλα σχεδόν τα θέματα. Με την επέκτασι όμως της πόλεως και την αύξησι του προσωπικού της Ύπηρεσίας, έγινε κατανομή των εργασιών κατά τμήματα και σήμερα ό ρόλος μου είναι περισσότερο όργανωτικός και συντονιστικός. Αύτη τη στιγμή επί παραδείγματι άσχολούμαι με την μελέτη της τροφοδοτήσεως του ηλεκτρικού διερευνητού της Έταιρίας με όλα τα στοιχεία του Οικισμού, για να έχωμε άμεσες άπαντήσεις σε όλα τα σχετικά θέματα.

— Για τό περιοδικό μας τί έχετε να πείτε ;

— Είναι πολύ καλό, συγκρικτικά με άλλα παρόμοια έντυπα και ένδιαφέρον, περισσότερο μάλιστα για τους ... εκτός της Έταιρίας ! Για εκείνους, ό,τιδήποτε γράφεται για τη ζωή μας άποτελεί «νέο», ενώ έμεις που τα ζούμε κάθε μέρα τα γεγονότα αύτά, δεν έντυπωσιαζόμαστε τόσο πολύ. Κατά συνέπειαν μας ένδιαφέρει περισσότερο ή ύπόλοιπη ύλη του, ή όποία θά έπρεπε να ήταν περισσότερη. Μία και τό περιοδικό εκδίδεται κάθε τρίμηνο, έπρεπε να έχη περισσότερες σελίδες με θέματα γενικού ένδιαφέροντος.

(suite de la colonne à droite)

de tous les problèmes. Avec l'extension de la cité et l'augmentation du personnel du Service, les tâches ont été réparties par secteurs et aujourd'hui mon rôle est plutôt l'organisation et la coordination. En ce moment, par exemple, je m'occupe de l'étude de l'alimentation de l'ordinateur de la Société par tous les éléments concernant la Cité, afin de pouvoir disposer de réponses rapides à tous les problèmes qui peuvent se poser.

— Que pensez-vous de notre revue ?

— Elle est d'une qualité supérieure à celle des autres imprimés similaires, que nous connaissons, et peut-être plus intéressante pour les personnes étrangères à la Société ! Pour celles-ci tout le texte concernant notre vie constitue quelque chose de «nouveau», alors que, pour nous, qui vivons journellement ces faits divers, il ne présente qu'un intérêt restreint. Par conséquent, nous sommes beaucoup plus intéressés par les autres rubriques d'intérêt général qui, à notre avis, devraient être plus nombreuses, cette revue ne paraissant que tous les trois mois.

problème de la sociabilité se résoudra avec l'accroissement de la population de la cité.

— Y trouvez-vous des inconvénients ?

— Oui, le manque d'une certaine activité intellectuelle, l'impuissance dans laquelle nous sommes de choisir l'éducation de nos enfants, même si nous disposons des moyens nécessaires et l'impossibilité d'avoir un train de vie moins coûteux !... Et ceci non pas parce que la vie est tellement chère ici, mais parce que les ... autres empêchent de restreindre votre train de vie.

— Cette réflexion n'est-elle pas valable pour autre chose que le train de vie ?

— Certainement, elle est devenue une règle qui influence tous les aspects de la vie des habitants. Ils n'ont pas de mesure personnelle. La mesure, le «thermomètre», c'est le ... voisin. Ainsi, ils n'examinent pas, si leur logement remplit tous leurs besoins, mais le comparent à celui d'un autre.

Avec les améliorations des logements nous avons remarqué aussi le phénomène suivant : depuis quelque temps déjà, la Société a mis en place un programme d'installation de chauffages centraux, de changement d'éviers dans les cuisines, d'isolations etc. Tout ceci, naturellement, ne peut pas être fait en même temps partout, mais dès le début de l'installation des chauffages dans les premiers logements, les locataires des logements non concernés dans les premières tranches ont manifesté leur mauvaise humeur.

Parallèlement, nous n'avons jamais voulu nous souvenir du logement que nous occupions à Athènes ou au village et comparer la distance qui le séparait du centre commercial ou de l'école ou de l'église. Mais nous trouvons qu'il est «terrible» que l'enfant descende «seul» des logements Prokat pour aller à l'école ou fasse pendant l'été, 500 mètres pour aller à la plage.

Vous vous rendez compte alors que cette façon de réagir constitue un casse-tête quotidien pour le Service Cité, puisque les quelques 953 logements sont construits naturellement sur une superficie assez grande et qu'il n'est pas possible que les logements se trouvent tous placés autour de l'école ou devant la mer !

— Rencontrez-vous d'autres problèmes à la cité ?

— Nous avons de sérieux problèmes liés au fait du retard de la livraison des nouveaux logements, alors que les nouveaux agents sont eux déjà embauchés. Si nous poussons trop les entreprises chargées de la construction, la finition des logements ne sera pas correcte, ce qui nous créera par la suite d'autres problèmes.

A l'origine nous avions pour principe, au Service Cité, de ne recevoir que les agents de la Société pour les problèmes les concernant. Par la suite, nous avons accepté de recevoir également les épouses qui ont en général plus d'exigences et ... assez souvent un avis différent de celui de leur époux !!

A noter également, que le Service Cité remplace parfois dans notre petite ville ... la Mairie. Toutes les Administrations Publiques locales s'adressent à nous. Nous sommes ainsi amenés à nous charger de la décoration de la ville pour toute fête ou manifestation.

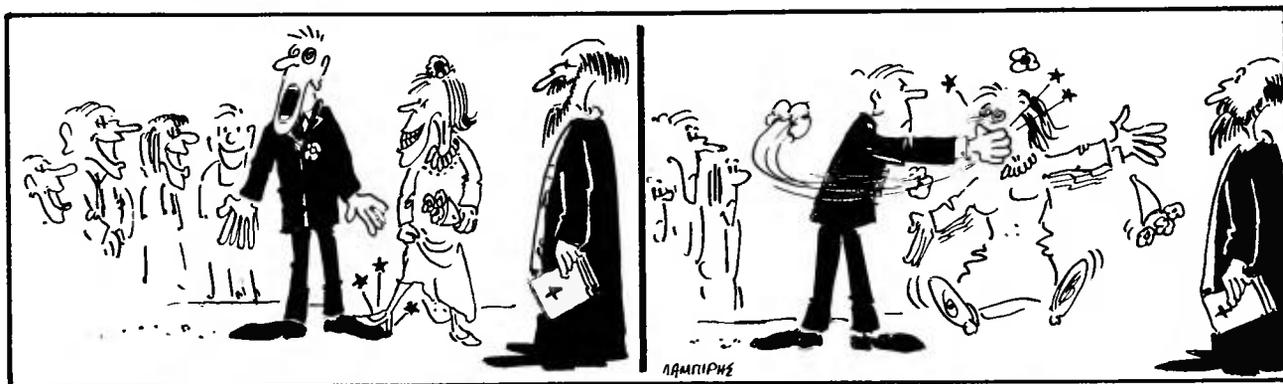
— Comment les habitants de la Cité voient-ils le Service Cité ?

— Ils considèrent que tous les problèmes qu'ils peuvent avoir dans la Cité, qu'ils concernent leurs logements ou non, sont de son ressort. Nous ne les recevons que pour écouter leurs doléances et à mon souvenir, deux ou trois fois seulement des habitants sont venus nous faire part de leur satisfaction.

— Vous, Monsieur Voutsinos, de quoi vous occupez-vous à la Cité ?

— Tout à fait au début, nous n'étions que trois employés, j'étais alors obligé de m'occuper pratiquement

(suite à gauche)

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ...

ΚΑΙ ΑΛΛΑ

ΑΡΡΑΒΩΝΙΑΣΤΗΚΑΝ

26.6.71 Ο κ. Κων/νος Φούκας, τών Κεντρικών Ύπηρεσιών (Αθηνών), και η Δις Άθανασία Μαμαρέλη.

ΠΑΝΤΡΕΥΤΗΚΑΝ

- 6.6.71 Ο κ. Γεώργιος Καραμπέτσος, Έργοδηγός Άλουμίνιου, και η Δις Άλεξάνδρα Γκίκα.
- 19.8.71 Ο κ. Έρακλής Ροδόπουλος, τής Ήλεκτρολογικής Ύπηρεσίας, και η Δις Άρτεμις Τρωγάδα.
- 5.9.71 Ο κ. Παντελής Άντωνάκης, τής Ύπηρεσίας Συντηρήσεως, και η Δις Φωτεινή Νασιώτη.
- 12.9.71 Ο κ. Ίωάννης Χονδρονάσιος, Προϊστάμενος Βάρδιας τής Άλουμίνιας, και η Δις Ζωή Μπλιάτσιου.
- 12.9.71 Ο κ. Άθανάσιος Καψής, του Χημείου, και η Δις Κρυσταλλία Λιοδήμου.
- 12.9.71 Ο κ. Γεώργιος Κουλελής, τής Άλουμίνιας, και η Δις Εύαγγελία Καμπουριδίη.
- 19.9.71 Ο κ. Χρήστος Ρούλιας, του Χυτηρίου, και η Δις Μαγδαληνή Χαμηλοῦ.
- 0.10.71 Ο κ. Γρηγόριος Παπαδόπουλος, τής Άλουμίνιας, και η Δις Μαρία Ρουσοπούλου.

ΑΠΕΚΤΗΣΑΝ

- 25.3.71 Γυιό. Έ κ. και ό κ. Χρήστος Παναγιώτου, του Άλουμινίου.
- 25.4.71 Κόρη. Έ κ. και ό κ. Νικόλαος Τσακμακίδης, του Άλουμινίου.
- 3.5.71 Κόρη. Έ κ. και ό κ. Κων/νος Ταράτσας, τής Ύπηρεσίας Φορτοεκφορτώσεων και Μεταφορών.
- 14.6.71 Γυιό. Έ κ. και ό κ. Άργύριος Λούστας, Έργοδηγός τής Ύπηρεσίας Μετρήσεων και Ρυθμίσεως.
- 17.6.71 Γυιό. Έ κ. και ό κ. Άνδρέας Χαριτάκης, του Άλουμινίου.
- 23.6.71 Κόρη. Έ κ. και ό κ. Βασίλειος Ρήγας, του Άλουμινίου.
- 7.7.71 Κόρη. Έ κ. και ό κ. Σπυρίδων Μαργώνης, του Χυτηρίου.
- 13.7.71 Γυιό. Έ κ. και ό κ. Άπόστολος Μπαχλάς, τών Ήλεκτροδιδίων.
- 2.8.71 Κόρη. Έ κ. και ό κ. Δημήτριος Χρήστου, του Άλουμινίου.
- 9.8.71 Γυιό. Έ κ. και ό κ. Pierre Barat, Προϊστάμενος τής Γ' σειράς Ήλεκτρολύσεως. Τόν ώνόμασαν Ολίβιερ.

26.8.71 Γυιό. Έ κ. και ό κ. Μάρκος Θεοδωράκης, τής Άλουμίνιας.

28.8.71 Γυιό. Έ κ. και ό κ. Εϋθύμιος Μαυροδήμος, τής Άλουμίνιας.

5.9.71 Γυιό. Έ κ. και ό κ. Σπυρίδων Τόγιας, Έργοδηγός τής Ήλεκτρολογικής Ύπηρεσίας.

6.9.71 Κόρη. Έ κ. και ό κ. Roger Laval, Μηχανικός του Χυτηρίου. Τήν ώνόμασαν Catherine.

16.9.71 Γυιό. Έ κ. και ό κ. Γεώργιος Μουσουλιάνος, Έργοδηγός του Χημείου.

25.9.71 Γυιό. Έ κ. και ό κ. Χρήστος Κόντος, τής Άλουμίνιας.

26.9.71 Γυιό. Έ κ. και ό κ. Νικόλαος Δραγάσης, τής Άλουμίνιας.

1.10.71 Κόρη. Έ κ. και ό κ. Φώτιος Κωνσταντόπαιδος, Ϊατρός τής Έταιρίας μας.

3.10.71 Γυιό. Έ κ. και ό κ. Γεώργιος Μασαούτης, του Λογιστηρίου.

6.10.71 Κόρη. Έ κ. και ό κ. Εϋστάθιος Χήνας, τής Ύπηρεσίας Φορτοεκφορτώσεων και Μεταφορών.

7.10.71 Κόρη. Έ κ. και ό κ. Άνδρέας Κωνσταντινίδης, του Άλουμινίου.

9.10.71 Γυιό. Έ κ. και ό κ. Λουκάς Ρεβϋθης, του Άλουμινίου.

9.10.71 Κόρη. Έ κ. και ό κ. Κων/νος Στυλιαράς, Ύπομηχανικός τής Ήλεκτρολογικής Ύπηρεσίας.

12.10.71 Γυιό. Έ κ. και ό κ. Νικόλαος Μπαρλάς, του Χυτηρίου.

12.10.71 Γυιό. Έ κ. και ό κ. Νοέι Ozanne, Μηχανικός τής Άλουμίνιας. Τόν ώνόμασαν Benoit.

14.10.71 Κόρη. Έ κ. και ό κ. Γεώργιος Γιαννακόπουλος, του Χημείου.

21.10.71 Γυιό. Έ κ. και ό κ. Άλέξανδρος Στεφανόπουλος, τών Διοικητικών Ύπηρεσιών.

8.11.71 Κόρη. Έ κ. και ό κ. Θεόδωρος Μαντάνοβιτς, Έργοδηγός τής Ύπηρεσίας Μετρήσεων και Ρυθμίσεως.

ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Καλωσορίζομε τούς νεοπροσληθέντας στην Έταιρία μας μετά την 1 Σεπτεμβρίου 1971 και τούς εύχόμαστε καλή σταδιοδρομία.

Στήν Άλουμίνια: Άύερινός Φακίρης, Χρήστος Γεωργιάδης (Μηχανικοί), Χρήστος Κισκίνης και Κων/νος Ζώνας (Έργατοτεχνίτες).

Στό Άλουμίνιο: Νικόλαος Θεοδωρόπουλος, Άπόστολος Δημητριάδης, Παναγιώτης Γουργιώτης, Κων/νος Κωστακόπουλος, Περικλής Παπαγιάννης, Γεώργιος Δανιήλ, Βασίλειος Βασι-

λακάκης, Απόστολος Λιόλιος, Κυριάκος Τσεβρενίδης, Δημήτριος Παπαδημητρίου, Δημήτριος Πουρναράκης, Αντώνιος Ηλιοπούλος, Γεώργιος Κομμάτης, Δημήτριος Πέρρος, Νικόλαος Αιγινίτης και Ίωάννης Κοκκόρης (έργατοτεχνίτες).

Στήν Ύπηρεσία Φορτοεκφορτώσεων και Μεταφορών: Γεώργιος Άλεξίου (μηχανικός βωξιτοφόρου) και Λάμπρος Τσιάρας (ύπάλληλος).

Στις Διοικητικές Ύπηρεσίες: Θεόδωρος Ρενέσης, Παρασκευή Άρμάου και Λίνα Παπαδάκη (ύπάλληλοι).

Στις Γενικές Τεχνικές Ύπηρεσίες: Λουκάς Χρυσικός, Γεώργιος Συμεωνίδης, Χρήστος Άλεξιάδης, Κων/νος Λέτης, Άριστοτέλης Έλευθεριάδης και Σωτήριος Μπατιάνης (έργατοτεχνίτες).

Στά Ήλεκτρόδια: Παναγιώτης Ξεάρχος (έργατοτεχνίτης).

Στό Χυτήριο: Λουκάς Δημητρίου, Παναγιώτης Κίτσος, Κων/νος Κανελλόπουλος, Δημήτριος Κοντονίκος (ύπάλληλοι), Δημήτριος Θειακούλης και Νικόλαος Άντωνάκης (έργατοτεχνίτες).

Στήν Διεύθυνση Έργοστασίου: Άγγελος Παπαγγελής (Μηχανικός).

Στήν Ύπηρεσία Μετρήσεων και Ρυθμίσεως: Βασίλειος Έλευθεριάδης (έργατοτεχνίτης υπό εκπαίδευση).

ΠΡΟΑΓΩΓΕΣ — ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ

Άπό 1ης Σεπτεμβρίου 1971 ό κ. Emmanuel Bochet μετετέθη από τό Aluminium Français στήν Έταιρία μας και ανέλαβε καθήκοντα βοηθού Διευθυντού του Έμπορικού Τμήματος.

Τήν 1η Οκτωβρίου 1971 ό κ. Νικόλαος Ρουσόπουλος προήχθη στον βαθμό του Έργοδηγού, στό Τμήμα Άλουμίνας.

Στις 31 Οκτωβρίου 1971 άνεχώρησε από τό Άλουμίνιο τής Ελλάδος ό κ. Robert Poidebard, Άρχιεργοδηγός τής Ύπηρεσίας Φορτοεκφορτώσεων και Μεταφορών, αφού συνειλήρωσε έπτάμισο έτη παραμονή στο Έργοστάσιο Άγ. Νικολάου. Τόν αντικατέστησε ό κ. Λάζαρος Χαλβαντζής, ό όποιος ώνομάσθη Άρχιεργοδηγός τής ίδιας Ύπηρεσίας από 1ης Νοεμβρίου 1971.

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ

Σημειώνομε μερικές από τις έπισκέψεις, που δέχθηκε τό Έργοστάσιό μας κατά τό περασμένο διμηνο.

3.10.71 Ό Φυσιολατρικός Σύλλογος του Προσωπικού τής ΔΕΗ.

9.10.71 Η Σχολή Ναυτικών Δοκίμων.

6.11.71 Τό Έπιστημονικό Προσωπικό τής Διευθύνσεως Μελετών τής Τραπεζής τής Ελλάδος, συνοδευόμενο από τόν Ύποδιευθυντή κ. Ζητρίδη.

8.11.71 Η Σχολή Έθνικής Άμύνης.

28Η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Τά Άσπρα Σπίτια γιόρτασαν, όπως κάθε χρόνο, με κάθε έπισημότητα τήν έθνική μας έπέτειο τής 28ης Οκτωβρίου 1940.

Στήν δοξολογία, ή όποία έγινε στήν εκκλησία τής Αναλήψεως, παρευρέθησαν οι τοπικές Άρχές, εκπρόσωποι τών Συλλόγων και Όργανώσεων καθώς και τής Α.Ε. Άλουμίσιον τής Ελλάδος υπό τόν Διευθυντήν Διοικητικών Ύπηρεσιών κ. Λαροίξ και πλήθος κόσμου.

Έπειτα έγινε ή παρέλασις τών μαθητών και τών προσκόπων στή λεωφόρο Νηρέως, ή όποία έδωσε τήν εύκαιρία στους πολυπληθείς θεατάς νά θαυμάσουν και νά χειροκροτήσουν τήν καινούργια γενιά, που περνούσε από μπροστά τους καμαρωτή. Λίγο άργότερα έγινε μία μικρή γιορτή τών Σχολείων στον κινηματογράφο «ΑΚΤΗ», όπου μαθηταί και μαθήτριες του Δημοτικού και του Γυμνασίου άπήγγειλαν πατριωτικά ποιήματα και διάβασαν διάφορα ιστορικά κείμενα.

Τό μεσημέρι ή Διεύθυνσις τής Α.Ε. Άλουμίσιον τής Ελλάδος δεξιώθηκε τούς έπισήμους στό Καφέ-Ζαχαροπλαστείον τών Άσπρων Σπιτιών, ενώ τό βράδυ οι πρόσκοποι εκλείσαν τις έκδηλώσεις με μία λαμπαδηφορία διά μέσου τών κεντρικών οδών τής πόλεως.

Η ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ

Με έπισημότητα και μεγαλοπρέπεια ή Άεροπορική Βάσις Άντικύρας έώρτασε τήν Δευτέρα 8.11.71 τόν Προστάτη τής Άεροπορίας Άρχάγγελο Μιχαήλ.

Η τελετή έγινε στον καταυλισμό τής Μονάδος, παρουσία του Σεβ. Μητροπολίτου Φωκίδος κ. Χρυσστόμου, του Νομάρχου κ. Ψωμά, τών Στρατιωτικών και Πολιτικών Άρχών τής περιοχής, εκπροσώπων τής Α.Ε. Άλουμίσιον τής Ελλάδος και πλήθους άλλων προσκεκλημένων.

Μετά τήν δοξολογία και τήν άνάγνωσι τής Ημερησίας Διαταγής, ό Διοικητής τής Βάσεως Σμήναρχος κ. Β. Βασιλάκης ώδήγησε τούς προσκεκλημένους στην Λέσχη τών Άξιωματικών, όπου τούς περίμενε ένας πλούσιος και ιδιαίτερα φροντισμένος μπουφές.

ΑΝΤΙΓΡΙΠΙΚΟΣ ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟΣ

Η Άατρική Ύπηρεσία τής Έταιρίας μας διοργάνωσε τόν περασμένο Νοέμβριο τόν τέταρτο κατά σειράν άντιγριπικό έμβολιασμό, διότι εκείνος τού περασμένου έτους απέδειξε τήν άποτελεσματικότητα του στις πιο πολλές περιπτώσεις.

Ό έμβολιασμός έγινε έντελώς δωρεάν για τούς έργαζόμενους τής Α.Ε. Άλουμίσιον τής Ελλάδος και τών Έργολαβικών Έταιριών, καθώς και για τούς μαθητάς όλων τών Σχολείων. Τό ειδικό άμερικανικό όργανο «HYPOSPRAY INJECTOR» επέτρεψε τήν πραγματοποίησι του έμβολιασμού χωρίς ένεσι και φυσικά χωρίς πόνο.

Έλπίζομε ότι ό έμβολιασμός θα άποδειχθή άποτελεσματικός και κατά τόν εφετινό χειμώνα, ώστε τήν έρχόμενη φορά νά λάβη πιο καθολική μορφή.

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ ΠΡΟΤΟΜΗΣ

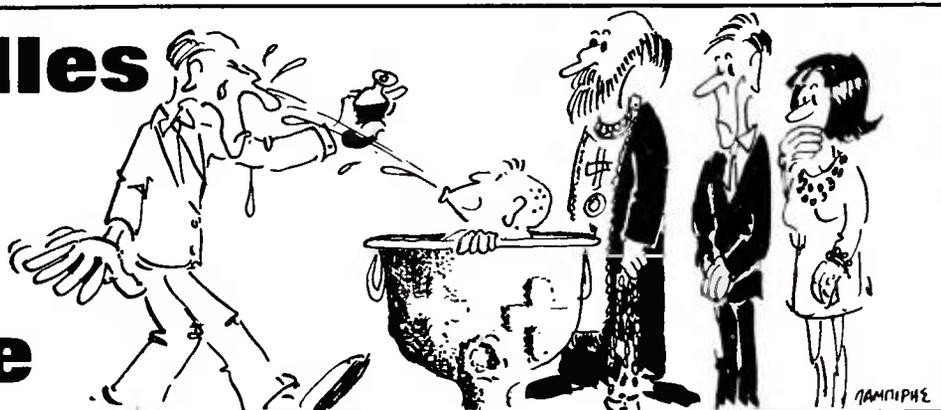
Τήν Κυριακή 10 Οκτωβρίου 1971 έγιναν στο Δίστομο τά άποκαλυπτήρια τής προτομής του άειμνήστου Ίωάννου Μπάρλου, που πρώτος ανέκάλυψε και αξιοποίησε τούς βωξίτας, τόν τόσο σημαντικόν αυτόν μεταλλευτικόν πλούτον τής χώρας μας και εισήλθε στήν μεταλλευτική ιστορία και γενικώτερα στήν έθνική μας οικονομία σαν ό «πατήρ τών ελληνικών βωξιτών».

Στή σεμνή και συγκινητική τελετή παρέστησαν εκπρόσωποι τής Έθνικής Κυβερνήσεως υπό τόν Ύφυπουργόν Οικονομικών κ. Δημόπουλον, όλες οι πολιτικές και Στρατιωτικές Άρχές του Νομού υπό τόν Νομάρχη κ. Άργυριάδη, ό Στρατιωτικός Διοικητής Βοιωτίας κ. Ιατρίδης, ό πρόεδρος του συνδέσμου Μεταλλευτικών Έπιχειρήσεων κ. Γεωργαντάς, όμάς Μηχανικών και Στελεχών τής Α.Ε. Άλουμίσιον τής Ελλάδος υπό τόν Γενικόν Διευθυντήν κ. Massol, εκπρόσωποι διαφόρων Όργανώσεων, σύσσωμος ό λαός του Διστόμου καθώς και πολλοί κάτοικοι τής περιοχής.

Μετά τήν έπιμνημόσυνον δέησιν, ή όποία άνεπέμφθη χοροστατούντος του Σεβ. Μητροπολίτου κ. Νικοδήμου, ώμίλησε ό Πρόεδρος τής «Α.Μ.Ε. ΜΠΑΡΛΟΣ ΒΩΞΙΤΑΙ ΕΛΛΑΣ» κ. Άναστ. Λιάσκος και έσκιαγράφησε με άδρές εικόνες τήν ζωή, τούς άγώνες, τις άπογοητεύσεις και τήν τελική δικαίωσι του τιμημένου. Έν συνέχεια ό Ύφυπουργός κ. Δημόπουλος προέβη στήν άποκάλυψι τής προτομής και έξήρε τήν προσωπικότητα του Ίωάννου Μπάρλου και τήν άνεκτίμητη προσφορά του προς τήν οικονομία τής χώρας μας.

Nouvelles De La Famille

FIANÇAILLES

Nous sommes heureux d'annoncer les fiançailles de M. Constantinos Foukas, des Services Centraux (Athènes), et Mlle Athanassia Mamareli, le 26.6.71.

MARIAGES

Nous sommes heureux d'annoncer les mariages suivants :

- de M. Georgios Karametsos, Agent Maîtrise de l'Aluminium, et Mlle Alexandra Guika, le 6.6.71.
- de M. Iraklis Rodopoulos, du Service Electrique, et Mlle Artemis Trogada, le 19.8.71.
- de M. Pantelis Antonakis, du Service Entretien, et Mlle Fotini Nassiotti, le 5.9.71.
- de M. Ioannis Chondronassios, Chef de poste de l'Alumine, et Mlle Zoi Bliatsiou, le 12.9.71.
- de M. Athanassios Kapsis, du Laboratoire, et Mlle Krystallia Liodimou, le 12.9.71.
- de M. Georgios Koulelis, de l'Alumine, et Mlle Evangelia Kambouridi, le 12.9.71.
- de M. Christos Roulias, de la Fonderie, et Mlle Magdalini Chamilou, le 19.9.71.
- de M. Grigorios Papadopoulos, de l'Alumine, et Mlle Maria Roussopoulou, le 10.10.71.

NAISSANCES

Nous apprenons les naissances suivantes :

- un fils, chez M. et Mme Christos Panayotou, de l'Aluminium, le 25.3.71.
- une fille, chez M. et Mme Nicolaos Tsakmakidis, de l'Aluminium, le 25.4.71.
- une fille, chez M. et Mme Constantinos Taratsalos, du Service Manutentions et Transports, le 3.5.71.
- un fils, chez M. et Mme Argyrios Loustas, Agent Maîtrise du Service Mesures et Régulation, le 14.6.71.
- un fils, chez M. et Mme Andreas Charitakis, de l'Aluminium, le 17.6.71.
- une fille, chez M. et Mme Vassilios Rigas, de l'Aluminium, le 23.6.71.
- une fille, chez M. et Mme Spyridon Margonis, de la Fonderie, le 7.7.71.
- un fils, chez M. et Mme Apostolos Bachlas, des Electrodes, le 13.7.71.

- une fille, chez M. et Mme Dimitrios Christou, de l'Aluminium, le 2.8.71.
- un fils, Olivier, chez M. et Mme Pierre Barat, Chef de la série C de l'Electrolyse, le 9.8.71.
- un fils, chez M. et Mme Marcos Theodorakis, de l'Alumine, le 26.8.71.
- un fils, chez M. et Mme Efthymios Mavrodimos, de l'Alumine, le 28.8.71.
- un fils, chez M. et Mme Spyridon Toyas, Agent Maîtrise du Service Electrique, le 5.9.71.
- une fille, Catherine, chez M. et Mme Roger Laval, Ingénieur de la Fonderie, le 6.9.71.
- un fils, chez M. et Mme Georgios Moussoulmanos, Agent Maîtrise du Laboratoire, le 16.9.71.
- un fils, chez M. et Mme Christos Kontos, de l'Alumine, le 25.9.71.
- un fils, chez M. et Mme Nicolaos Dragassis, de l'Alumine, le 26.9.71.
- une fille, chez M. et Mme Fotios Constantopaidos, Médecin de notre Société, le 1.10.71.
- un fils, chez M. et Mme Georgios Massaoutis, de la Comptabilité, le 3.10.71.
- une fille, chez M. et Mme Efsthios Chinas, du Service Manutentions et Transports, le 6.10.71.
- une fille, chez M. et Mme Andreas Constantinidis, de l'Aluminium, le 7.10.71.
- un fils, chez M. et Mme Loucas Revythis, de l'Aluminium, le 9.10.71.
- une fille, chez M. et Mme Constantinos Styliaras, Sous-Ingénieur du Service Electrique, le 9.10.71.
- un fils, chez M. et Mme Nicolaos Barlas, de la Fonderie, le 12.10.71.
- un fils, Benoit, chez M. et Mme Noël Ozanne, Ingénieur de l'Alumine, le 12.10.71.
- une fille, chez M. et Mme Georgios Yannakopoulos, du Laboratoire, le 14.10.71.
- un fils, chez M. et Mme Alexandros Stefanopoulos, des Services Administratifs, le 21.10.71.
- une fille, chez M. et Mme Theodoros Matanovits, Agent Maîtrise du Service Mesures et Régulation, le 8.11.71.

EMBAUCHES DU PERSONNEL

Nous souhaitons la bienvenue aux nouveaux embauchés, arrivés après le 1er Septembre 1971 et leurs

présentons nos souhaits de réussite dans leur nouvelle carrière.

Alumine : Avgerinos Fakiris, Christos Georgiadis (Ingénieurs), Christos Kiskinis et Constantinos Zonas (ouvriers).

Aluminium : Nicolaos Theodoropoulos, Apostolos Dimitriadis, Panayotis Gourgiotis, Constantinos Costakopoulos, Periklis Papayannis, Georgios Daniil, Vassilios Vassilakakis, Apostolos Liolios, Kyriakos Tsevernidis, Dimitrios Papadimitriou, Dimitrios Pournarakis, Antonios Iliopoulos, Georgios Kommatis, Dimitrios Perros, Nicolaos Aiginitis et Ioannis Kokkoris (ouvriers).

Manutentions et Transports : Georgios Alexiou (Mécanicien bauxitier) et Lambros Tsiaras (employés).

Services Administratifs : Theodoros Renessis, Paraskevi Armaou et Line Papadaki (employés).

Services Techniques Généraux : Loucas Chryssikos, Georgios Symeonidis, Christos Alexiadis, Constantinos Letis, Aristotelis Eleftheriadis et Sotirios Bathanis (ouvriers).

Electrodes : Panayotis Exarchos (ouvrier).

Fonderie : Loucas Dimitriou, Panayotis Kitsos Constantinos Kanellopoulos, Dimitrios Kontonikos (employés), Dimitrios Thiakoulis et Nicolaos Antonakis (ouvriers).

A la Direction : Aguelos Papaguellis (Ingénieur).

Mesures et Régulation : Vassilios Eleftheriadis (ouvrier en formation).

NOMINATIONS - MUTATIONS

A dater du 1er septembre 1971, M. Emmanuel Bochet a été muté de l'Aluminium Français à notre Société pour assurer les fonctions d'Adjoint au Directeur du Service Commercial.

A dater du 1er octobre 1971, M. Nicolaos Rousso-poulos a été promu Agent de Maîtrise au Secteur Alumine.

M. Robert Poidebard, Contremaître au Service Manutentions - Transports, a quitté Aluminium de Grèce le 31 octobre 1971 après un séjour de sept ans et demi à l'Usine de Saint Nicolas. Il a été remplacé par M. Lazaros Halvatzis nommé Contremaître à partir du 1er novembre 1971.

VISITES

Nous notons ci-dessous les quelques visites de ces deux derniers mois.

3.10.71 Le Club des Amateurs de la Nature du Personnel de la DEH.

9.10.71 L'Ecole des Cadets de la Marine.

6.11.71 Le Personnel Scientifique de la Direction des Etudes de la Banque de Grèce, accompagné par M. Zitridis, Sous-Directeur.

8.11.71 L'Ecole de la Défense Nationale.

28 OCTOBRE

L'Anniversaire de notre fête nationale du 28 octobre 1940 fut célébré, comme toujours avec beaucoup de solennité.

Les Autorités locales, les représentants des diverses Associations et de la S.A. Aluminium de Grèce représentée par M. Lacroix, Directeur des Services Administratifs, assistèrent à la Cérémonie religieuse.

Le défilé des élèves et des scouts eut ensuite lieu sur l'Avenue Niréos et donna l'occasion aux nombreux spectateurs d'admirer et applaudir la nouvelle généra-

tion qui passait devant la tribune des personnalités avec fierté. Plus tard, une petite fête organisée avec le concours des élèves de l'Ecole Primaire et du Gymnase, eut lieu dans la salle du cinéma «AKTI» au cours de laquelle furent récitées des poésies patriotiques et autres de sujet historique.

A midi, la Direction de la S.A. Aluminium de Grèce a ensuite accueilli les personnalités au Café-Pâtisserie d'Aspra Spitia et la fête se termina par une manifestation organisée par les Scouts qui passèrent dans les rues principales d'Aspra Spitia flambeaux en main.

LA FETE DE L'AVIATION HELLENIQUE

Le lundi 8.11.71 la Base Aérienne d'Antikyra a fêté la Saint Michel, fête du Patron de l'Aviation, au cours d'une cérémonie officielle, dans le cantonnement même de l'Unité, en présence du R.P. le Métropolitain de Phocide M. Chryssostomos, du Préfet M. Psomas, des Autorités Militaires et Politiques de la région, de représentants de la S.A. Aluminium de Grèce et d'un grand nombre d'invités.

Après la cérémonie religieuse et la lecture de l'Ordre du Jour, le Commandant de la Base, le Colonel M.V. Vassilakis a accueilli ses invités au Club des Officiers où un buffet très soigné les attendait.

VACCINATION ANTIGRIPPALE

Le Service Médical de la Société a organisé, en novembre dernier, la quatrième vaccination antigrippale, celle de l'année dernière ayant donné d'excellents résultats dans plusieurs cas.

La vaccination était gratuite pour les agents travaillant à la S.A. Aluminium de Grèce et aux Entreprises, ainsi que pour les élèves de toutes les écoles. L'appareil américain spécial «HYPOSPRAY INJECTOR» a vacciné tout le monde «sans douleur».

Nous espérons que la vaccination aura d'excellents résultats afin que, l'année prochaine, elle revête un caractère plus général.

INAUGURATION

Le dimanche 10 octobre 1971 fut inauguré à Distomon le buste du regretté Jean Barlos, qui fut le premier à découvrir et exploiter les bauxites, cette richesse minière importante de notre pays. «Père des Bauxites helléniques»; il est entré dans notre histoire minière et, plus généralement, dans notre économie nationale.

Ce fut une cérémonie simple et émouvante, à laquelle assistèrent des représentants du Gouvernement National avec M. Dimopoulos, Sous-Secrétaire d'Etat au Ministère des Finances, toutes les autorités politiques et militaires du Département avec le Préfet M. Argyriadis, le Commandant Militaire de Béotie M. Iatridis, M. Georgandas, Président de la Fédération des Entreprises Minières, une délégation d'Ingénieurs et Cadres de la S.A. Aluminium de Grèce avec le Directeur Général, M. Massol, des représentants de diverses Organisations, tous les habitants de Distomon et quelques uns de la région environnante.

Après la cérémonie religieuse dite par le R.P. le Métropolitain M. Nikodimos, M. Anastassios Liaskos, Président de la «S.A. M. BARLOS BAUXITES HELLAS», prit la parole et fit le portrait de J. Barlos, retraça sa vie, ses luttes, ses heures de découragements et celles de sa juste récompense. Ensuite, le Sous-Secrétaire d'Etat, M. Dimopoulos, inaugura la statue en insistant sur la personnalité de Jean Barlos qui a tant apporté à l'économie de notre pays.

Η «ΑΛ-ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ» ΚΑΙ Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

«Ο ελληνικός τύπος, ημερήσιος και περιοδικός, δεν παλεύει να χαιρέτιζε κάθε καινούργιο τεύχος του περιοδικού μας και να του αφιερώνει σχόλια ιδιαίτερα κολακευτικά. Γι' αυτή την αναγνώριση εύχαριστούμε θερμά τον 'Αθηναϊκό και 'Επαρχιακό Τύπο και δημοσιεύουμε πιο κάτω μερικά αποσπάσματα:

ΔΕΛΤΙΟΝ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Φεβ. 1970, Δεκ. 1970, Φεβ. 1971

«Το περιοδικόν «'Επιθεώρησις - Revue, έκδοσις τῆς Α.Ε. 'Αλουμίσιον τῆς Ἑλλάδος, δὲν ὑστερεῖ εἰς ἐμφάνισιν καὶ τοῦ καλλιτέρου ἐπαγγελματικῷ. Ἐκτύπως ὄφθει, ἰλλουστρασιὸν χάρτης, πλοῦσι εἰκονογράφησι, με περιεχόμενα ἐθνικά, ἱστορικά, κοινωνικά, ἐκπαιδευτικά κ.ἄ. Τὸ ἀπαράμυλλον αὐτὸ περιοδικὸν εἶναι, ὡς γνωστὸν, ἀφιερωμένο εἰδικὰ εἰς τὸ Προσωπικὸν τῆς Ἑταιρίας...»

«Θαυμάσιο σὲ ἐμφάνισι, μ' ἓνα πολὺχρωμο ἐξώφυλλο ἀφιερωμένο εἰς τὴν ἐπανάστασι τῆς 25ης Μαρτίου, ἐφθασε εἰς τὰ γραφεῖα μας τὸ 11ον τεύχος τῆς «'Επιθεωρήσεως». Εἶναι ἓνα περιοδικὸν τὸ ὁποῖο μέσα στὶς σελίδες του κρύβει ὅλη τὴν ἀγάπη τῆς ἑταιρίας διὰ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ μοχθοῦν γι' αὐτήν...»

«Τὸ περιοδικὸν τῆς «ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ» περιμένει πάντοτε ἓνα πλῆθος ἀναγνωστών, ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑπιχειρήσεως. Ἡ... ἀγωνία αὕτη δικαιολογεῖται ἐκ τοῦ πλοῦτου τῶν περιεχομένων τοῦ περιοδικοῦ, ποὺ ἐπεκτείνονται στὴν δραστηριότητα καὶ τὸ κλίμα ἐργασίας τῆς Ἑπιχειρήσεως καὶ σὲ θέματα γενικωτέρου ἐνδιαφέροντος. Καλλιτεχνικὰ ἐπιμελημένο, με ὡραῖο κασὲ καὶ πάντα καλοτυπωμένο, θυμίζει ἀληθινὰ εὐρωπαϊκὴ ἐπιχειρηματικὴ ἔκδοσι. Εἶναι μὲ ἄλλα λόγια ἓνα περιοδικὸν, ποὺ τιμᾷ τὸν Ἑλληνικὸν Ἑπιχειρηματικὸν Περιοδικὸν Τύπο, ἂν ληφθῆ ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡ «κυκλοφορία του συντελεῖται καὶ σὲ ἓνα ζύρο κύκλο τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἐφ' ὅσον τὸ «'Αλουμίσιον τῆς Ἑλλάδος» μετέχει σὰ μιὰ μεγαλύτερη εὐρωπαϊκὴ οἰκογένεια...»

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ 16.9.1971

«Μία πλοῦσι καὶ ἄριστα φροντισμένη ἔκδοσις κυκλοφορεῖ με τίτλο «'Επιθεώρησις 'Αλουμίσιου». Τὴν ἐκδίδει τὸ «'Αλουμίσιον τῆς Ἑλλάδος ΑΒΕΕ» σὲ ἐλληνικὴ καὶ γαλλικὴ γλῶσσα με τὴν ἐπιμέλεια τοῦ κ. Γιάννη Βασιλιᾶ.

«Πρόκειται γιὰ ἓνα εἰκονογραφημένο περιοδικὸν ἀξιώσεων. Περιεχόμενά του, εἰκόνες καὶ θέματα ἀπὸ τὶς ἐλληνικὲς φυσικὲς καλλονὲς καὶ τὰ μνημεῖα μας, ἀπὸ τὴν Ἑθνικὴ Ἱστορικὴ μας ζωὴ, ἀπὸ τὶς κοινωνικὲς μας ἐκδηλώσεις καὶ κυρίως στιγμὸτυπα ἀπὸ τὴν ἀθλητικὴ καὶ ἐκπολιτιστικὴ δρᾶσι τῶν κατοίκων Ἀσπρῶν Σπιτιῶν, τῆς πόλεως με τὴν διπλὴ φυσιογνωμία τὴν τόσο ἀρμονικὰ ταιριασμένη, ποὺ ἀποδείχνει πόσο κοντὰ βρίσκονται καὶ πόσο μοιάζουν οἱ ἀνθρώποι, ἀπὸ ἐθνικότητα, γλῶσσα, θρησκεία καὶ συνήθειες ζωῆς, ὅταν τοὺς ἐνώνει ἡ εἰρήνη καὶ ἡ κοινὴ προσπάθεια ...»

«... Ἡ μεγάλη αὕτη Ἑταιρία, ποὺ χάρις στὰ ἄξια στελέχη τῆς ἀφομοιώθηκε ἀνετα στὸ δικὸν μας κλίμα καὶ ἐπηρέασε δημιουργικὰ τὸ ἀνθρώπινο περιβάλλον τῆς περιοχῆς ποὺ ἐγκαταστάθηκε, ἀξίζει καθε ἑπάριο γιὰ τὴν ἔκδοσή της, πρὸ παντός γιὰ τὴν ἀφιερῶναι στὸ προσωπικὸν της, γεγονὸς ποὺ μαρτυρεῖ τὴν στοργὴν της γι' αὐτὸ ...»

«(... Εὐχόμεστε εἰλικρινὰ τὴν πυκνότερη καὶ πλατύτερη κυκλοφορία τοῦ Περιοδικοῦ, ποὺ εἶναι τὸ καλύτερο μέσον γιὰ τὴν ψυχικὴ συναδέλφωσι, τὴν ἐκπολιτιστικὴ ἀνάπτυξι καὶ τὴν δημιουργικὴ συνεργασία τῶν Ἑλλήνων καὶ Γάλλων τῶν Ἀσπρῶν Σπιτιῶν.»

Ο ΑΓΩΝ ΤΗΣ ΙΤΕΑΣ 1.5.1970

«Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 11 τοῦ Μαρτίου 1970 φύλλον τῆς ἡ «'Επιθεωρήσεως ΑΛ», ποὺ ἐκδίδει ἡ Α.Ε. 'Αλουμίσιον τῆς Ἑλλάδος, ἀφιερῶναι ἑπτὰ σελίδας εἰς τὸ Χριστόν, τὴν Ἰτέαν καὶ τὴν Κίρραν, ποὺ κοσμοῦνται με ὡραίας χαρακτηριστικὰς φωτογραφίας ἀπὸ τὴν ζωὴν καὶ ἱστορίαν τῶν τριῶν αὐτῶν οἰκισμῶν καὶ με ζωντανὸν κατατοπιστικὸν κείμενον γραμμένον με ἀγάπην ἀπὸ τὸν ὑπεύθυνον τῆς συντάξεως τοῦ ἐν λόγω περιοδικοῦ κ. Γιάννην Βασιλιᾶν.

«Εἶναι μιὰ ἔκδοσις πολιτισμένη, ποὺ ἡ ἐπιτυχία τῆς ἀντανάκλᾳ τόσον εἰς τὴν Ἑπιχειρήσιον ποὺ τὴν ἐκδίδει, ὅσον καὶ εἰς τὸν ἀνωτέρω ὑπεύθυνον τῆς συντάξεώς της.»

ΕΣΤΙΑ 13.6.1970

«Εἰς ἐπιμελημένην ἔκδοσιν ἐκυκλοφόρησεν ἡ «'Επιθεωρήσις» τῆς Α.Ε. 'Αλουμίσιον τῆς Ἑλλάδος. (Ἄριθ. 11 Μάρτιος 1970)».

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ ΒΟΛΟΥ 13.11.1970

«Ἡ Ἑταιρία «'Αλουμίσιον τῆς Ἑλλάδος», ἡ ὁποία ἔχει τὸ ἐργοστάσιό της στὴν παραλία τοῦ Διστόμου Βοιωτίας, ὅπου δημιουργήθηκε καὶ ὁ νέος οἰκισμὸς «Ἀσπρα Σπίτια», ἐκδίδει ἓνα θαυμάσιο περιοδικὸν, ἀφιερῶναι στὸ προσωπικὸν της. Ἐπιμελημένο, σὲ καλὸ χαρτί, με ὡραία εἰκονογράφησι καὶ ἐνδιαφέροντα περιεχόμενα.»

ΕΞΠΡΕΣ 17.6.1970

«Ἡ «ΑΛ-ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ» σὰς γνωρίζει τὴν πολιτεία Ἑλουμίσιου. Κάθε τεύχος τοῦ περιοδικοῦ, ποὺ ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Α.Ε. 'Αλουμίσιον τῆς Ἑλλάδος καὶ προορίζεται γιὰ τὸ προσωπικὸν της, παρουσιάζει καὶ ἓνα τμήμα τοῦ Ἑργοστασίου.»

LE MESSAGE D'ATHÈNES 22.6.70, 31.5.71, 13.5.71

«Μὰς ἔχει ἦδη δοθῆ κατὰ τὸ παρελθὸν ἡ εὐκαιρία νὰ μιλήσωμε πρὸς τοὺς ἀναγνώστες μας γιὰ τὴν πολὺ ὡραία ἔκδοσι, ποὺ κυκλοφορεῖ ὑπὸ μορφῆν Ἑπιθεωρήσεως ἀφιερῶναι στὸ προσωπικὸν τῆς Ἑταιρίας - ἀπὸ τὴν Α.Ε. 'Αλουμίσιον τῆς Ἑλλάδος. Καὶ εἶχαμε πῆ κάθε τι τὸ καλὸ, ποὺ αὕτη ἡ ἔκδοσις ἀξίζει νὰ ποῦμε ...»

«Τὸ τεύχος 15 (Ἄνοιξις 1971) τῆς ἐκδόσεως τοῦ Ἑλουμίσιου τῆς Ἑλλάδος μόλις ἐκυκλοφόρησε καὶ, πιστὸ στὴν παράδοσι ποὺ ἔχει κατορθώσει τόσο καλὰ νὰ μὲς κἀνη ἀπαιτητικούς, ἀποτελεῖ γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ κάτι ποὺ προκαλεῖ τὸν θαυμασμό καὶ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τῶν ματιῶν καὶ τοῦ πνεύματος ...»

«Ἐλάβαμε τὸ τεύχος 16 - Καλοκαίρι 1971 - τῆς ὡραίας ἐκδόσεως τοῦ Ἑλουμίσιου τῆς Ἑλλάδος ἀφιερῶναι στὸ προσωπικὸν τοῦ καὶ τῆς ὁποίας ἡ ἀξία εἶναι ὅτι ἐνδιαφέρει πολλοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ἀκόμη, καὶ ὁ κύκλος εἶναι τόσο εὐρύς ἐπειδὴ ἡ «ΑΛ-ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ» εἶναι δίγλωσση καὶ συντάσσεται στὰ γαλλικὰ καὶ στὰ ἐλληνικὰ ...»

«AL-REVUE» ET LA PRESSE HELLENIQUE

La presse hellénique quotidienne et les revues, ne manquent pas de saluer chaque nouveau numéro de notre revue quand elle est publiée et de lui consacrer des commentaires particulièrement flatteurs. Pour cette reconnaissance, nous remercions vivement la presse d'Athènes et celle de la Province dont nous publions ci-dessous quelques extraits :

BULLETIN DE L'ADMINISTRATION DES ENTREPRISES

Février 1970, Décembre 1970, Février 1971

«AL-REVUE, publiée par la S.A. Aluminium de Grèce, n'a rien à envier en présentation, à la meilleure revue professionnelle. Imprimée en offset, sur papier illustration, richement illustrée, elle traite de sujets nationaux, historiques, sociaux, éducatifs et autres. Cette revue incomparable est, comme nous le savons, destinée particulièrement au personnel de la Société...»

«D'une remarquable présentation, avec une couverture en couleurs dédiée à la révolution du 25 mars, nous avons reçu à nos bureaux le 11e numéro de la «REVUE». Il s'agit là d'une revue qui prouve l'intérêt de la société pour ceux qui travaillent pour elle...»

«De très nombreux lecteurs tant à l'intérieur qu'à l'extérieur de l'Entreprise, attendent avec impatience la revue d'ADG. Cette... impatience est motivée par la richesse du contenu de la revue, qui s'étend de l'activité et de l'ambiance du travail de l'Entreprise à des sujets d'un intérêt général. Très soignée, d'une belle mise en page, toujours bien présentée, elle nous donne l'impression d'une publication professionnelle étrangère. Il s'agit en d'autres termes d'une revue qui honore la Presse Hellénique d'Entreprises, si l'on tient compte du fait que sa diffusion s'étend à l'étranger, puisque «Aluminium de Grèce» fait partie d'une plus grande famille européenne...»

LA VOIX DE LEVADIA, 16.9.1971

«Une publication riche et très soignée paraît sous le titre «REVUE DE L'ALUMINIUM». Elle est émise par la «S.A.I.C. Aluminium de Grèce» en grec et en français rédigée par M. Yannis Vassiliadis.

«Il s'agit d'une revue illustrée de grande classe. Elle renferme des photos, et articles tirés des beautés naturelles de la Grèce et de ses monuments, de sa vie, de son histoire, de ses manifestations sociales et surtout des reportages de l'activité sportive et sociale d'Aspra Spitia, cette ville aux visages nationaux, qui prouve combien peuvent arriver à se rapprocher et se ressembler des hommes, dont la langue, la religion et les habitudes diffèrent quand ils sont liés par un intérêt commun.

«Cette importante Société, facilement adaptée au climat grec grâce à l'effort de ses cadres, a changé l'aspect humain de la région où elle s'est installée, et mérite tous les éloges pour cette publication, particulièrement destinée à son personnel, preuve de son attachement à ce dernier...»

«...Nous souhaitons sincèrement une diffusion plus fréquente et plus large de cette Revue, qui constitue le meilleur moyen d'approche et de contact de camaraderie avec la colonie Grecque et Française d'Aspra Spitia qui pourrait nous apporter beaucoup.»

LA LUTTE D'ITEA, 1.5.1970

«Le N° 11 de mars 1970 d'«AL-REVUE» publiée par la S.A. Aluminium de Grèce, consacre sept pages à Hrisson, Itéa et Kirra, illustrées de belles photos tirées de la vie et de l'histoire de ces trois cités accompagnées d'un article documentaire rédigé par le responsable de la rédaction de cette revue, M. Yannis Vassiliadis.

«C'est une publication très élaborée dont le succès rejaille tant sur l'entreprise qui l'émet, que sur le responsable de sa rédaction.»

ESTIA, 13.6.1970

«D'une publication très soignée a été diffusée la «Revue» de la S.A. Aluminium de Grèce (N° 11 mars 1970).»

TACHYDROMOS DE VOLOS, 13.11.1970

«La Société «Aluminium de Grèce», qui a installé son usine à Paralia Distomou en Béotie, où fut créée la nouvelle cité d'«Aspra Spitia», sort une excellente revue, destinée à son personnel. Très soignée, sur papier de bonne qualité, bien illustrée et des sujets très intéressants.»

EXPRESS, 17.6.1970

«AL-REVUE» nous présente la cité de l'Aluminium. Chaque numéro de la revue, qui est publiée par la S.A. Aluminium de Grèce et destinée à son personnel, présente un nouveau secteur de l'Usine.»

LE MESSAGER D'ATHÈNES, 22.6.70, 31.5.71, 13.9.71

«Il nous est déjà arrivé par le passé d'entretenir nos lecteurs de la très belle publication que fait paraître — sous forme de revue destinée au personnel de la Société — Aluminium de Grèce. Nous qui avions dit à son propos tous le bien que cette publication méritait que l'on dise d'elle.»

«Le N° 11 (Printemps 1971) de la Publication d'Aluminium de Grèce vient de paraître et, fidèle à des traditions qui ont si bien su nous rendre exigeants, il constitue une fois de plus quelque chose qui ravit et intéresse et les yeux et l'esprit.»

«Nous avons reçu le N° 16 — Été 1971 — de la belle publication qu'«Aluminium de Grèce» destine à son personnel et dont le mérite est d'intéresser bien d'autres personnes encore, le cercle étant d'autant plus vaste que «AL-REVUE» est bilingue et est rédigée en français et en grec.»

Τὰ Ἄσπρα Σπίτια γιόρτασαν με ἐπισημότητα τὴν ἐθνικὴ μας ἑπέτειο τῆς 28ης Ὀκτωβρίου. Οἱ τρεῖς φωτογραφίες, ποὺ δημοσιεύομε, εἶναι ἀπὸ τὴν παρέλασι τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου καὶ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου, καθὼς καὶ τῶν προσκόπων, στὴ λεωφόρο Νηρέως.

L'anniversaire de notre fête nationale du 28 octobre a été brillamment fêté à Aspra Spitia. Les trois photos que nous publions sont prises au cours du défilé des élèves du Gymnase et de l'Ecole Primaire, ainsi que des Scouts, par l'avenue Niréos.

Ἡ πίστα τοῦ Παρνασσοῦ θὰ ξαναζωντανέψῃ καὶ κατὰ τὸν ἐφετινὸ χειμῶνα ἀπὸ τοὺς ἀμέτρητους φίλους τῶν χιονοδρομιῶν, πού θὰ διασκεδάσουν ἀθλούμενοι, ὅπως ὁ κ. Capot στὴ φωτογραφία μας.

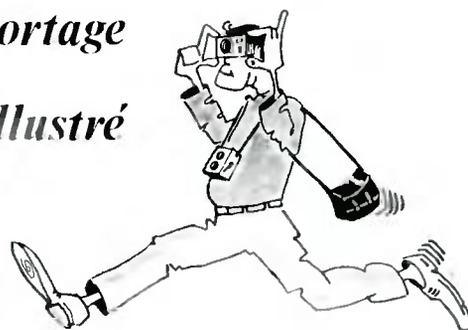
La piste du Parnasse revivra cet hiver encore avec les nombreux amateurs de ski, qui s'en donneront à cœur joie sous l'œil de M. Capot que vous voyez ici.

Ἡ στιγμή τῆς ἀναγνώσεως τῆς Ἡμερησίας Διαταγῆς στὴν Α.Β. Ἀντικύρας κατὰ τὸν ἑορτασμὸ τῆς 8ης Νοεμβρίου. Διακρίνεται ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Φωκίδος κ. Χρυσόστομος, ὁ Νομάρχης Φωκίδος κ. Ψωμᾶς, οἱ Δήμαρχοι Δελφῶν καὶ Διστόμου κ.κ. Κουμπλῆς καὶ Μπάρλος, ὁ Διευθυντὴς Ἐργοστασίου τῆς Α.Ε. Ἀλουμίνιον τῆς Ἑλλάδος κ. David καὶ ὁ Διοικητὴς τῆς Βάσεως Σμήναρχος κ. Βασιλάκης.

A la Base Aérienne d'Antikyra : lecture de l'ordre du jour au cours de la fête du 8 novembre. Nous voyons ici le Métropolitite de Phocide M. Crysostomos, le Préfet de Phocide M. Psomas, les Maires de Delphes et de Distomon M.M. Koumbilis et Barlos, le Directeur de l'Usine de la S.A. Aluminium de Grèce M. David et le Commandant de la Base Colonel M. Vassilakis.

le reportage
illustré

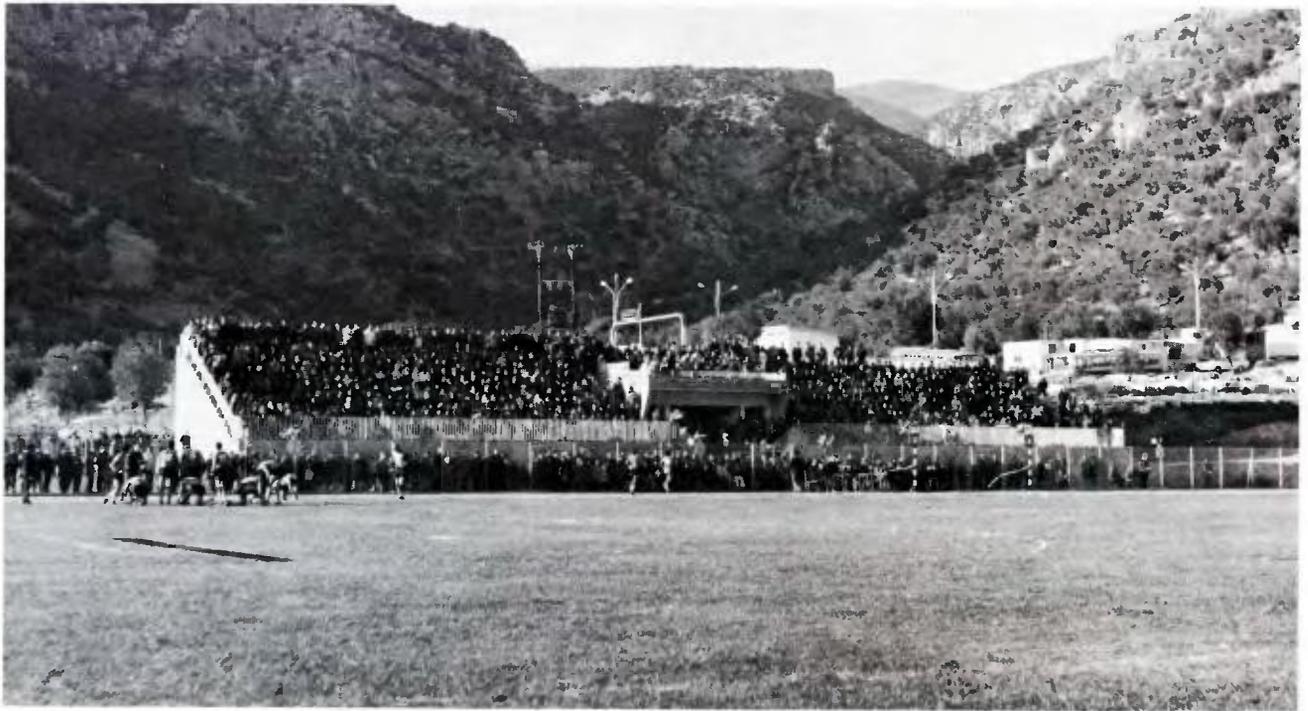

Τὸ φωτο-ρεπορτάζ

Στιγμιότυπο ἀπὸ τὰ ἀποκαλυπτῆρια τῆς προτομῆς τοῦ Ἰωάννου Μπάρλου στὸ Διστόμο, στίς 10.10.71. Σὲ πρῶτο πλάνο βλέπομε τὸν Ὑφυπουργὸν Οἰκονομικῶν κ. Δημόπουλον καὶ τὸν Πρόεδρον τῆς Α.Μ.Β.Ε. «Ἑλληνικοὶ Βωξίται Διστόμου» καὶ Δήμαρχον τῆς κωμοπόλεως τοῦ Διστόμου κ. Ἄθαν. Μπάρλον.

Un instantané pris au cours de l'inauguration du buste de Ioannis Barlos à Distomon le 10.10.71. Nous voyons au premier plan, le Sous - Secrétaire d'Etat au Ministère des Finances, M. Dimopoulos et le Président de la S.A.M. «Bauxites Helléniques de Distomon» et Maire de la ville de Distomon M. Athan. Barlos.

1

**ΤΡΙΑ ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ ΑΠΟ ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΣΤΑΔΙΟΥ
ΑΣΠΡΩΝ ΣΠΙΤΙΩΝ ΠΟΥ ΕΓΙΝΑΝ ΣΤΙΣ 5.12.71.**

1. Ένα πρωτοφανές σε όγκο πλήθος είχε κατακλύσει τις κερκίδες του Σταδίου, για να παρακολουθήσει τις εκδηλώσεις.
2. Ο Διευθυντής του Έργοστασίου μας κ. David εγκαινιάζει το Στάδιο κόβοντας την κυανόλευκη ταινία.
3. Φάσις από τον ποδοσφαιρικό αγώνα μεταξύ των έρασιτεχνικών ομάδων ΑΕΚ και Παναθηναϊκού, που έληξε ισόπαλος 1 - 1 : Ο τερματοφύλαξ της ΑΕΚ μπλοκάρει την μπάλα, προς απογοήτευση των κυνηγών του Παναθηναϊκού.

**TROIS INSTANTANÉS PRIS AU COURS DE L'INAUGURATION
DU NOUVEAU STADE D'ASPRA SPITIA LE 5.12.71 :**

1. Jamais encore une assistance aussi nombreuse n'avait envahi les gradins du Stade pour suivre les manifestations du jour de l'inauguration.
2. Inauguration du Stade : le Directeur de l'Usine M. David coupe le ruban bleu et blanc.
3. Une phase du match de football entre les équipes amateurs de AEK et Panathinaïkos qui se termina par 1 but de chaque côté : Le gardien du but de AEK bloque le ballon au grand désespoir des joueurs de Panathinaïkos.

2

3

Στὸ πανηγύρι τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς οἱ κοπέλες καὶ τὰ παλληκάρια τοῦ Μετσόβου φοροῦν τὶς τοπικὲς τῶν ἐνδυμασίεσ καὶ χορεύουν στὴν κεντρικὴ πλατεία, μὲ τὴν συνοδεία λαϊκῶν ὄργάνων.

Pendant la fête d'Aghia Paraskevi, les jeunes filles et les jeunes gens de Metsovon en costumes locaux dansent sur la place centrale au son d'instruments populaires.

ΜΕΤΣΟΒΟ

METSOVON

Νάμαστε πάλι στὸ λιμάνι τῆς Κερκύρας. Κουρασμένοι κάπως ἀπὸ τὶς ἐξερευνήσεις τοῦ νησιοῦ, ἠλιοψημένοι ἀπὸ τὰ ἀτέλειωτα παιχνίδια στὰ ὄμορφα ἀκρογιάλια, ἀλλὰ εὐχαριστημένοι. Γνωρίσαμε ἓνα ἀπὸ τὰ ὠραιότερα ἑλληνικὰ νησιά.

Ὅλα ὅμως τὰ ὠραῖα ... τελειώνουν γρήγορα. Καὶ τὸ φέρρυμπῶτ, ποῦ θὰ μᾶς φέρη πίσω στὴν Ἥγουμενίτσα, ἐτοιμάζεται νὰ ἀποπλεύσῃ. Γιὰ νὰ διασκεδάσωμε τὴ θλίψι σας, σᾶς καλοῦμε νὰ μᾶς συντροφέψετε στὸ ταξίδι τῆς ἐπιστροφῆς. Θὰ ἀκολουθήσωμε ἓνα διαφορετικὸ δρομολόγιο καὶ θὰ γνωρίσωμε ἓνα ἄλλο κομμάτι τῆς χώρας μας, ποῦ θὰ μᾶς δημιουργήσῃ καινούργιες ἐντυπώσεις, πολὺ εὐχάριστες. Ἐλάτε λοιπόν.

ΙΩΑΝΝΙΝΑ - ΜΕΤΣΟΒΟ

Ἀπὸ τὴν Ἥγουμενίτσα φθάνομε στὰ Ἰωάννινα, ἀκολουθώντας τὸν ἴδιο δρόμο τῶν 104 χιλιομέτρων. Στὴν εἴσοδο τῶν Ἰωαννίνων στρίβομε ἀριστερὰ καὶ ἀκολουθοῦμε τὸ δρόμο πρὸς Μέτσοβο - Καλαμπάκα.

Nous voici de nouveau au port de Corfou, quelque peu fatigués par toutes les excursions que nous avons faites dans l'île, bronzés par le soleil de la plage, mais très contents. Nous connaissons maintenant une des plus belles îles de la Grèce.

Mais tout ce qui est beau ... a une fin. Et le bac qui nous reconduira à Igoumenitsa s'appête à partir. Pour vous divertir un peu, nous vous invitons à faire avec nous le voyage de retour, suivant un itinéraire différent pour mieux connaître la région. Nous en serons récompensés. Partons, donc.

ΙΩΑΝΝΙΝΑ - ΜΕΤΣΟΒΟΝ

D'Igoumenitsa, nous arrivons à Ioannina, en suivant les mêmes 104 kilomètres de route. A l'Entrée de Ioannina, tournons à gauche et suivons la route de Metsovon et Kalambaka.

Nous passons par Perama et sa grotte que nous

Προσπερνάμε τὸ χωριὸ Πέραμα μετὸ θαυμάσιο σπήλαιο, πού γνωρίσαμε στὰ προηγούμενα (τεύχος 16) καὶ συνεχίζουμε ἔχοντας δεξιά μας τὴν περίφημη λίμνη τῶν Ἰωαννίνων μετὰ ἀκύμαντα νερά.

Ὁ φαρδύς ἀσφαλτοστρωμένος δρόμος ἀρχίζει νὰ ἀνεβαίνει τὶς νότιες πλαγιές τοῦ βουνοῦ Μιτσικέλι. Ὅσο πιο ψηλά ἀνεβαίνομε, τόσο τὸ θέαμα πρὸς τὰ κάτω γίνεται ἀπίστευτα ἐντυπωσιακό, λές καὶ κυττάζομε ἀπὸ κάποιο παραθυράκι ἀεροπλάνου. Ἡ τεράστια λίμνη φαίνεται σ' ὅλη τὴν τὴν ἔκτασι, μετὸ καταπράσινο νησάκι σὲ πρῶτο πλάνο καὶ πιο πίσω τὴν ὁμορφή πολιτεία τῶν Ἰωαννίνων.

Περνώντας τὸ μικρὸ χωριὸ Μάζια μετὰ τὰ λίγα πέτρινα σπίτια (χιλμ. 13 ἀπὸ τὸ κέντρο τῶν Ἰωαννίνων) ἀποχαιρετᾶμε τὴν ἐξάισια αὐτὴ εἰκόνα καὶ σὲ λίγο ἀρχίζομε τὴν κατάβασι ἀνάμεσα στὰ βουνὰ Μιτσικέλι καὶ Δρίσκο. Ὁ δρόμος ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ἀσφαλτοστρωμένος, ἀλλὰ δὲν ἔχει ὑποστῆ καμιά ἄλλη βελτίωσι. Εἶναι πολὺ στενὸς καὶ γεμάτος κλειστὲς στροφές, πού δὲν σ' ἀφήνουν νὰ σηκώσης μάτι. Στρίβεις δεξιά καὶ πρὶν καλὰ καλὰ προλάβης νὰ ἐπαναφέρης τὸ αὐτοκίνητο στὴν εὐθεία, πρέπει νὰ στρίψης ἀριστερά! Κι' αὐτὸς ὁ ρυθμὸς ἐξακολουθεῖ ἐπὶ 8 χιλμ. περίπου, ἐνῶ οἱ σχετικὲς πινακίδες τὸ δρόμο, γιὰ νὰ μὴ μᾶς ... ἀπογοητεύσουν, γράφουν κάθε τόσο «Συνεχεῖς ἐπικίνδυνες στροφές ἐπὶ 2 χιλμ.»!...

Φθάνομε ἔτσι στὴ γέφυρα τοῦ Μπαλντόμα - παραπόταμου τοῦ Ἀραχθοῦ - καὶ βρίσκομε τὴν εὐκαιρία νὰ πιούμε ἕνα καφέ σ' ἕνα μικρὸ καφενεδάκι καὶ νὰ δροσιοθοῦμε μετὸ νερὸ τῆς πηγῆς πού βρίσκεται στὴν ἄκρη τοῦ δρόμου. Μπροστὰ μας καταπράσινα περιβόλια καὶ χωράφια, γεμάτα καλαμποκιές καὶ ὀπωροφόρα δένδρα. Ἀπέναντί μας τὸ βουνὸ Περιστερί μετὰ τὶς φαλακρὲς κορυφές του.

Τὰ σανίδια τῆς στενῆς γέφυρας τρίζουν ἐκκωφαντικά, καθὼς οἱ τροχοὶ ἀργοκυλᾶνε πάνω τους καὶ μεῖς παίρνομε κουράγιο γιὰ τὴν καινούργια ἀνάβασι στὰ βουνὰ τοῦ Μετσόβου. Εὐτυχῶς ὁ δρόμος ἀπὸ ἐδῶ καὶ πέρα ἔχει βελτιωθῆ σημαντικά καὶ δὲν μᾶς κουράζει.

Ἀπὸ τὰ δεξιά μᾶς συντροφεύει ὁ ποταμὸς Ἀραχθος, πού περνάμε δίπλα του στὴ διακλάδωσι πρὸς τὸ χωριὸ Μεγάλο Περιστερί καὶ τὸν ἐγκαταλείπομε στὸ 43 χιλμ. Ἐδῶ βρίσκεται τὸ χωριὸ Βουτονόσι μετὰ 350 κατοίκους περίπου, γνωστὸ ἀπὸ τὴν ὑπογραφή τῆς ἀνακωχῆς μετὰ τοὺς Γερμανοὺς τὸ 1941.

Γάμος στὸ Μέτσοβο. Ἡ πομπή μετὰ τὰ δῶρα γιὰ τὴ νύφη ἔχει ἐπὶ κεφαλῆς ἕνα μικρὸ Μετσοβίτη, πού κρατᾶει τὴν ἀνθοστόλιστη «πλόσκα» (ξύλινο δοχεῖο κρασιοῦ).

Mariage à Metsovon. Le cortège chargé de cadeaux pour la mariée; en tête, un garçon de Metsovon, tenant une «płoska» garnie de fleurs (vasque de vin).

connaissions déjà par un bulletin précédent et continuons en laissant à notre droite le fameux lac de Ioannina aux eaux calmes.

La route asphaltée, relativement large grimpe doucement la pente Sud du mont Mitsikeli. Plus nous montons, plus la vue devient évidemment jolie, presque digne d'une vue aérienne. L'immense lac nous apparaît alors à sa vraie dimension avec sa petite île verdoyante au premier plan et la ville de Ioannina en arrière.

Traversant le petit village de Mazia et ses quelques maisons de pierres (13 kilomètres depuis le centre de Ioannina), nous quittons avec regret ce tableau pittoresque et commençons à descendre entre les montagnes de Mitsikeli et de Drisko. La route asphaltée continue toujours mais elle n'a point été améliorée; elle est très étroite, très sinueuse et c'est ainsi pendant 8 kilomètres; les panneaux de signalisation, ne manquent d'ailleurs pas d'insister sur ces «virages dangereux» sur 2 kilomètres!...

Nous arrivons ainsi au pont de Baldoma — à l'embranchement de la rivière Arahthos — et en profitons pour prendre un café et nous désaltérer à l'eau de la source qui se trouve au coin de la rue. Devant nous des jardins et des champs tout verts, pleins de maïs et d'arbres fruitiers. En face de nous, le mont Peristeri aux cimes rapées.

Les planches du pont étroit craquent à vous faire peur, alors que nous nous armions de courage pour affronter la montée de Metsovon. Heureusement qu'à partir d'ici la route a été relativement améliorée et n'est pas fatigante.

Le fleuve Arahthos longe la route jusqu'à la bifurcation qui mène à Megalo Peristeri à une quarantaine de kms de là, voici Voutonossi avec ses quelque 350 habitants, où fut signée en 1941 la trêve avec les Allemands.

Montons encore pendant 55 km — aucune difficulté — c'est alors la bifurcation de Metsovon. A 1.700 mètres environ nous nous trouvons à la place de cette petite ville pittoresque.

Μερικὴ ἄποψις τῆς κεντρικῆς πλατείας τοῦ Μετσόβου.

Vue partielle de la place centrale de Metsovon.

Τὸ Δημαρχεῖον τοῦ Μετσόβου με τούς λουλουδιασμένους κήπους.

L'Hôtel de Ville de Metsovon avec ses parcs fleuris.

Συνεχίζουμε τὸν ἀνηφορικό δρόμο χωρίς δυσκολίες μέχρι τὸ 55 χιλμ., ὅπου συναντᾶμε τὴ διακλάδωση, δεξιά, πρὸς τὸ Μέτσοβο. Ἄλλα 1.700 μέτρα καὶ θὰ βρεθοῦμε στὴν πλατεῖα τῆς γραφικῆς κωμοπόλεως.

ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟ ΜΕΤΣΟΒΟ

Πρῶτη εὐχάριστη ἐντύπωση εἶναι ἡ θέσις τοῦ Μετσόβου. Βρίσκεται σκαρφαλωμένο στὶς νότιες πλαγιές τοῦ βουνοῦ Κιτίου, σὲ ὑψόμετρο 1156 μέτρα, περιτριγυρισμένο ἀπὸ πανύψηλες βουνοκορφές σκεπασμένες με ὄξιές καὶ ἔλατα. Ἀπὸ τὰ γύρω αὐτὰ βουνὰ ξεκινοῦν πέντε ποτάμια: Ὁ Ἄραχθος, ὁ Ἀχελῷος, ὁ Πηνεῖος, ὁ Ἀλιάκμων καὶ ὁ Ἄωος. Μὰ καὶ τὸ ἴδιο τὸ Μέτσοβο, παρὰ τὸ μεγάλο του ὑψόμετρο, φαίνεται νὰ ἔχη ἄρκετὰ νερά, γιατί καθὼς κατηφορίζουμε τὸν ἀσφαλτοστρωμένο δρόμο, βλέπομε πολὺ πράσινο νὰ περιβάλλῃ τὰ σπιτία με τὶς κόκκινες στέγες.

Δεύτερη ἐντύπωση τὰ περιποιημένα σπιτία, δεξιά καὶ ἀριστερὰ τοῦ κεντρικοῦ δρόμου. Πολλὰ ἔχουν ἐξωτερικὰ μιὰ ἐπένδυσι ἀπὸ λουστραρισμένο ξύλο, σὲ φυσικό χρῶμα, ποὺ δημιουργοῦν μιὰ «ζεστή» ἀτμόσφαιρα καὶ κερδίζουν τὴ συμπάθεια τοῦ ἐπισκέπτη. Εἶναι, βλέπετε, τόσο διαφορετικὰ ἀπὸ τὰ τσιμεντένια κουτιά τῶν συγχρόνων πόλεων.

Ἐνα τρίτο εὐχάριστο ξάφνιασμα εἶναι τὰ λουλούδια, ποὺ ἀντικρύζουμε παντοῦ, καθὼς πλησιάζομε στὴν κεντρικὴ πλατεῖα με τὶς λεῦκες καὶ τὰ πλατάνια: Γύρω ἀπὸ τὸ Δημαρχιακὸ

METSOVON D'AUJOURD'HUI

Nous sommes tout d'abord favorablement impressionnés par la situation de Metsovon. La ville se trouve accrochée aux pentes Sud du mont Kition à une altitude de 1.156 mètres, environnée de cimes boisées de hêtres et de sapins. De là prennent naissance 5 fleuves : l'Arahtos, l'Achéloos, le Pinios, l'Aliakmon et l'Aoos. La ville même de Metsovon, ne paraît pas manquer d'eau, car en descendant la route asphaltée les maisons sont entourées de jardins tout verts.

Nous sommes ensuite frappés par le côté soigné de maisons de part et d'autre de la route principale. Il y en a entre autres des maisons, recouvertes extérieurement d'un placage de bois vernis, de couleur naturelle, qui donne une ambiance «chaude». C'est si différent des boîtes en béton que nous rencontrons dans les villes modernes actuelles.

Un troisième point frappant : des fleurs partout. Autour de l'Hôtel de Ville, sur le parvis de l'église Aghia Paraskevi, autour de l'hôtel «Galaxias», dans les différents parcs de la ville. Des parterres de fleurs multicolores, bien soignés que de grandes villes pourraient envier. Tout cela grâce au Maire de Metsovon, M. Georgios Rozos, qui est un homme sérieux, actif, avide de progrès et en même temps gai et cordial. Il s'est consacré essentiellement à l'aménagement de sa petite

Μέγαρο, μέσα στο προαύλιο της εκκλησίας της Αγίας Παρασκευής, γύρω από το γραφικό ξενοδοχείο «ΓΑΛΑΞΙΑΣ», στο διπλανό πάρκο με το Δημοτικό άναψυκτήριο, στο άλλο πάρκο στα νότια της πλατείας... Λουλούδια πολύχρωμα, σε μικρά και μεγάλα παρτέρια, φροντισμένα με ιδιαίτερη προσοχή και με πολλή αγάπη. Κάτι που σπάνια συναντά κανείς σε όρεινη κωμόπολη, κάτι που θα το ζήλευαν πολλές μεγαλύτερες πολιτείες. Η εξήγησι είναι απλή: Ο Δήμαρχος του Μετσόβου κ. Γεώργιος Ρόζος. Ένας σοβαρός άνθρωπος, δραστήριος, φιλοπρόοδος και ταυτόχρονα χαρούμενος και εγκάρδιος. Έχει άφοσιωθή με πάθος στην αναμόρφωσι τής κωμοπόλεως, αδιαφορώντας για την κακεντρέχεια ώρισμένων. «Κάποιος έκανε την παρατήρησι» μās είπε ο κ. Δήμαρχος «ότι τὰ χρήματα για τήν συντήρησι τών πάρκων θά μπορούσαν νά χρησιμοποιηθούν για πιό πρακτικές ανάγκες. Νομίζω όμως, ότι και τὰ λουλούδια είναι μιὰ σοβαρή ανάγκη». Συμφωνήσαμε απόλυτα μαζί του και θυμηθήκαμε τόν Ούγκω, που έλεγε, πώς «το όμορφο άξιζει όσο και τó χρήσιμο, ίσως και τó πολύ!»

Η ύποδοχη που μās έκανε ο κ. Δήμαρχος στο Γραφείο του ήταν απλή και εγκάρδια, σαν σε παλιούς του φίλους. Μās ενημέρωσε γύρω από κάθε ένδιαφέρον θέμα και μās έδωσε κάθε χρήσιμη πληροφορία.

Τó Μέτσοβο λοιπόν είναι μιὰ κωμόπολις με 2814 κατοίκους (άπογραφή 1971), που έχουν σχεδόν πλήρη άπασχόλησι και δέν άντιμετωπίζουν θέμα μεταναστεύσεως ή μεταδημοτεύσεως. Άσχολούνται κυρίως με τήν κατεργασία του ξύλου, τήν οικοδομική και τήν κτηνοτροφία. Οί γυναίκες ύφαινον στόν άργαλειό ώραιότατα ύφαντά, τά γνωστά «μετσοβίτικα», με τά θαυμάσια σχέδια και τά χτυπητά χρώματα, στα όποια κυριαρχεί τó κόκκινο, τó μαύρο και τó λευκό.

Η κωμόπολις έχει έσωτερικό δίκτυο ύδρεύσεως και άποχετεύσεως, τήν συμπλήρωσι του όποιου έχει προγραμματίσει ή Δημοτική Άρχή, μαζί με τήν βελτίωσι του έσωτερικού όδικου δικτύου. Διαθέτει επίσης ένα νηπιοτροφείο, τρία νηπιαγωγεία, τρία Δημοτικά Σχολεία και πλήρες Γυμνάσιο! Έχει άκόμη Νοσοκομείο, Ύποκαταστήματα τών Τραπεζών Έθνικής και Άγροτικής και φυσικά Ταχυδρομείο και Γραφείο του ΟΤΕ.

Πολλά από τά ιδρύματα του Μετσόβου έγιναν και συντηρούνται από τó κληροδότημα του βαρώνου Μιχαήλ Τσοίτσα. Ένα τέτοιο ίδρυμα είναι τó Μουσείο Λαϊκής Τέχνης, που άξιζει πραγματικά νά τó επισκεφθήτε. Στεγάζεται στο άρχοντικό

Μιά γωνιά τής κουζίνας του άρχοντικού Τσοίτσα με περίφημα χάλκινα και μπρούντζινα σκεύη.

Un coin de la cuisine de la maison familiale de Tossitsa avec quelques uns des fameux ustensiles en cuivre et en bronze.

ville, sans tenir compte des mauvaises langues. Certains firent la remarque à M. le Maire, «que l'argent dépensé pour l'entretien des parcs aurait pu être utilisé pour des besoins plus pratiques». «Je crois que les fleurs constituent un besoin sérieux». Nous sommes entièrement d'accord avec lui; comme le dit V. Hugo «une belle chose vaut autant qu'une chose utile, sinon plus encore»!

L'accueil que nous a réservé M. le Maire à son bureau fut simple et cordial, comme s'il recevait de vieux amis. Il nous a parlé de sujets intéressants et nous a donné toutes les explications utiles.

Metsovon est une petite ville de 2.814 habitants (recensement de 1971), qu'elle peut faire vivre; pas question d'émigration. Les habitants travaillent essentiellement au bois, à la construction. Les femmes s'adonnent au tissage de très beaux tissus connus d'ailleurs sous le nom de «metsovitika», aux belles impressions et aux couleurs vives, parmi lesquelles dominent le rouge, le noir et le blanc.

La cité a son réseau d'eau et d'évacuation que la Commune projette d'améliorer avec le réseau routier. Elle dispose d'une pouponnière, de trois maternelles, de trois écoles Primaires et d'un Gymnase complet. Elle a aussi un Hôpital, des Succursales de la Banque Nationale de Grèce et Agricole et, naturellement, des bureaux de Postes et de l'OTE.

Le baron Michel Tossitsas finance beaucoup d'institutions, telles que le Musée d'Art Populaire, qui vaut vraiment la peine d'être visité. Situé dans la maison de la famille Tossitsa, il est ouvert tous les jours sauf le jeudi et renferme de nombreux, trésors d'art populaire, des selles de chevaux et outils agricoles, des armes anciennes d'époque ciselées sur argent, tous les articles de ménage de la cuisine au salon, divers costumes locaux, tous les articles de tissage, des bijoux et autres articles personnels, des lampions et lampes anciennes et enfin une multitude de tapis tissés qui recouvrent planchers, murs, divans etc.

Ne manquez pas de visiter également l'église d'Aghia Paraskevi. Vous admirerez l'artistique iconostase en

Μιά ώραία λάμπα κρεμασμένη από τó σκαλιστό ξύλινο ταβάνι ενός δωματίου του άρχοντικού Τσοίτσα.

Une belle lampe suspendue au plafond de bois sculpté dans une chambre de la maison de la famille Tossitsa.

του Τσοπίσα και είναι ανοικτό κάθε μέρα, εκτός Πέμπτης. Στις πολυάριθμες αίθουσες του μεγάλου διώροφου αρχοντικού είναι συγκεντρωμένοι αναρίθμητοι θησαυροί λαϊκής τέχνης: Σέλλες αλόγων και γεωργικά εργαλεία, θαυμάσια όπλα της παλιάς εποχής με άσημνα σκαλισμένα, όλα τα είδη του νοικοκυριού από την κουζίνα μέχρι το σαλόνι, τοπικές πολύχρωμες ένδυμασίες σε μεγάλη ποικιλία, όλα τα απαραίτητα είδη για την επεξεργασία του μαλλιού και την ύφανση, περίφημα κοσμήματα και άλλα προσωπικά είδη, λυχνάκια και παλιές λάμπες και άμετρα μετσοβίτικα ύφανα που καλύπτουν τα πατώματα, τους τοίχους, τα ντιβάνια...

Μην παραλείψετε επίσης να επισκεφθείτε την εκκλησία της 'Αγίας Παρασκευής. Θα θαυμάσετε το καλλιτεχνικό ξύλινο τέμπλο και τον άμβωνα, τα χρυσά άμφια και τα χρυσοκέντητα Ευαγγέλια και τα ωραιότατα έντοιχισμένα μωσαϊκά, πού λένε πως δεν υπάρχουν άλλα όμοια στην Ελλάδα.

Μιά περιπλάνηση στα στενά δρομάκια του χωριού είναι ιδιαίτερα ευχάριστη. Στον κεντρικό δρόμο θα συναντήσετε πολλά καταστήματα με είδη λαϊκής τέχνης και αρκετά πρατήρια με τα γεωστικά ντόπια τυροκομικά προϊόντα. Καρυδιές, μηλιές και άλλα όπωροφόρα δένδρα, μαζί με τις λεύκες, τις οξιές και τα πλατάνια, στολίζουν ολόκληρο το χωριό. Αν φθάσετε μέχρι την εκκλησία του 'Αγίου Γεωργίου, προς τα ανατολικά, θα συναντήσετε ένα ακόμη ωραίο πάρκο με λουλούδια και πυκνόφυλλα δένδρα. Και στο πέρασμά σας θα σ'α χαιρετούν με καλωσύνη οι Μετσοβίτες, πολλοί από τους οποίους φορούν κάθε μέρα τις τοπικές ένδυμασίες.

Αν έχετε απόφαση να μείνετε στο Μέτσοβο, θα πρέπει να έρκεσθίτε σε ένα από τα μικρά λιτά ξενοδοχεία του, σε κάποιον ξενώνα ή σε δωμάτια σε σπίτια των κατοίκων. Μην γυρέψετε όμως την πολυτέλεια των σύγχρονων ξενοδοχείων. Το ίδιο ισχύει φυσικά και για το φαγητό. Θα μείνετε όμως πολύ ευχαριστημένοι από το περίφημο κλίμα του και θα ξεκουρασθείτε μέσα σε μια ατμόσφαιρα χωρίς θορύβους. Η διασκέδασίς σας θα είναι τα μικρά καφενεία, ένα ωραιότατο σύγχρονο ζαχαροπλαστείο, ο μικρός κινηματογράφος ή η τηλεόρασις του Δήμου, πού είναι στημένη στην πλατεία. Την ημέρα βέβαια δεν θα παραλείψετε να κάνετε και μερικές εξορμήσεις έξω από το χωριό.

ΜΙΚΡΕΣ ΕΚΔΡΟΜΕΣ

Σε απόσταση 2 χιλμ. από την κεντρική πλατεία, κάτω της την ρεματιά, βρίσκεται το Μοναστήρι του 'Αγίου Νικολάου. Χτίστηκε το 1300 μ.Χ., άγιογραφήθηκε το 1700 και άργότερα έπεσε στην εγκατάλειψη και στην λησμονιά, γιά να ανακαινισθή μόλις το 1962. Έχει θαυμάσιες άγιογραφίες, σπάνιες εικόνες και ωραία ξυλόγλυπτα, ενώ η οικογένεια πού έχει αναλάβει την φύλαξί του θα σ'α προσφέρει την παραδοσιακή φιλοξενία. Αν πάτε με το αυτοκίνητο, θα κάνετε 4 χιλ. πάνω σ' ένα μέτριο χωματόδρομο κι ύστερα θα ανεβήτε με τα πόδια άλλα 400 μέτρα περπάτου.

Ένας τσοπάνος Μετσοβίτης μαθαίνει τα τελευταία νέα διαβάζοντας την εφημερίδα στο υπαίθριο καφενείο.

Un berger de Metsovon lit les dernières nouvelles dans un café en plein air.

bois et la chaire, les ornements dorés et les Evangiles brodés en fil d'or ainsi que les mosaïques encastrées d'une beauté rare qui n'ont pas leur pareil en Grèce.

Vous apprécierez une promenade dans les ruelles étroites du village; dans la rue centrale beaucoup d'articles d'art populaire, des magasins de vente de produits laitiers locaux (fromages etc.) d'ailleurs très savoureux. Des noyers, pommiers et autres arbres fruitiers, ainsi que des peupliers blancs, hêtres et platanes, ornent le village entier. Si vous arrivez à l'église de Saint-Georges, par l'Est, vous trouverez un autre joli parc envahi de fleurs et d'arbres. Au passage, les Metsovités vous salueront plein de gentillesse; certains seront peut-être même en costumes régionaux.

Si vous décidez de passer la nuit à Metsovon, vous devrez vous contenter de chambres dans un hôtel modeste ou d'une chambre chez l'habitant. Surtout ne demandez pas le luxe et le confort des hôtels modernes. Il en est de même pour la nourriture. Par contre, vous serez bien et vous reposerez dans un endroit sans bruit. Vous prendrez un verre dans un des petits cafés du village, ou dans une pâtisserie moderne. Vous pourrez aussi jeter un coup d'œil au petit cinéma et à la télévision de la Commune installée sur la place. Dans la journée, vous ne manquerez pas de faire des petites excursions hors du village.

PETITES EXCURSIONS

A 2 kilomètres de la place centrale, vers le torrent, se trouve le monastère de Saint-Nicolas, construit en 1300 après J.C., peint en 1700, ensuite abandonné et oublié, pour être seulement restauré en 1962. Vous y verrez de superbes reproductions de saints, des icônes rares, de belles sculptures en bois et vous serez cordialement accueillis par les gardiens. Si vous y allez en voiture, vous ferez 4 km. de route en terre passablement bonne et vous ferez les derniers mètres à pieds.

En route vers Kalambaka, à 800 mètres seulement de la bifurcation de Metsovon, un «télésiège» financé par le baron Tossitsas vous permettra de monter en 7

Δωμάτιον ύποδοξης στο Μοναστήρι 'Αγ. Νικολάου, χαρακτηριστικό δείγμα διαρρυθμίσεως του έσωτερικού χώρου και διακοσμήςσεως με Μετσοβίτικα ύφανα.

Salle d'accueil au monastère de Saint-Nicolas. Un modèle caractéristique de la disposition des pièces et de la décoration intérieure composée de tissus de Metsovon.

Στον δρόμο προς την Καλαμπάκα και σε 800 μόνο μέτρα από την διασταύρωση του Μετσόβου, βρίσκεται το «τελεσιέζ» του ιδρύματος Τσοσίτσα. Σε 7 λεπτά σάς ανεβάζει από τα 1320 μ., στα 1490 μ., καλύπτοντας μία απόσταση ενός χιλιόμετρου. Το εισιτήριο είναι 15 δρχ., αλλά αν πάτε χειμώνα για σκι, πληρώνετε 75 δραχμές την ημέρα ή μονάχα 40, αν είσθε μέλος συλλόγου χιονοδρομών. Στην άφετηρία του «τελεσιέζ» λειτουργεί ένα συμπαθητικό περίπτερο, όπου μπορείτε ακόμη και να γευμάσετε.

Λίγο πιο μακρινή εκδρομή είναι στην Κρυά Βρύση. Βρίσκεται στο 5 χιλμ. από το Μέτσοβο προς Καλαμπάκα, μόλις 500 μ. άριστερά του κεντρικού δρόμου και αξίζει τον κόπο για ένα «πικ-νίκ». Ένα μεγάλο ξέφωτο για παιχνίδι, κρύο νερό από την βρύση και γύρω το πυκνό δάσος από όξιες για ζεκούρασι.

Αν έχετε το κουράγιο, μπορείτε να πάτε και πιο μακριά μέσα στο δάσος και να φθάσετε μέχρι την περιφέρη Βακαρόσσα και το χωριό Μηλιά, το ψηλότερο κατοικημένο χωριό της Ελλάδος.

ΚΑΙ ΛΙΓΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Το Μέτσοβο βρίσκεται στην περιοχή που ζούσαν οι Τυμφαίοι, οι Αϊθίκες και οι Τάλαρεις, άρχαία έθνη της Ήπειρου, αλλά δεν φαίνεται να κατέχη την θέσι καμιάς άρχαίας πόλεως. Οι Ρωμαίοι είχαν δημιουργήσει εδώ φυλάκια, για να έλεγχουν τις διαβάσεις και είχαν εγκαταστήσει αποίκους, οι όποιοι έδωσαν λατινικές όνομασίες σε διάφορες τοποθεσίες, μερικές από τις όποιες διατηρούνται μέχρι σήμερα.

Το σημερινό Μέτσοβο φαίνεται να ξεκίνησε από ένα μικρό συνοικισμό ποιμένων, που μεγάλωσε άργότερα χάρις στα προνόμια που του παρέωρησε ο σουλτάνος Άχμέτ Δ' (1659) και τα όποια το είχαν καταστήσει με άληθινή δημοκρατία. Ο Άλη πασάς όμως κατήργησε τα προνόμια και το Μέτσοβο ύπেষτη διενείς καταστροφές, για να γνωρίση άργότερα μεγάλη άκμή χάρις στις εύεργασίες πολλών Μετσοβιτών, που έφυγαν στα ξένα και πλούτισαν.

Ο πατριωτισμός των Μετσοβιτών αυτών δεν έξαντήθηκε μονάχα στην ιδιαίτερη πατρίδα των, που απέκτησε σχολεία, έκκλησίες, βιβλιοθήκη και φιλανθρωπικά ιδρύματα, αλλά περιέβαλε και την πρωτεύουσα του ελληνικού κράτους, την Άθήνα. Παράδειγμα ή Σχολή των Ευελπίδων, το Στάδιο και κυρίως το Έθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο, που έγινε με δαπάνη των Τσοσίτσα, Στουρνάρα και Άβέρωφ.

Το Μέτσοβο έλευθερώθηκε από τον τουρκικό ζυγό στις 31 Οκτωβρίου 1912. Κατά το 1940 - 1941 βομβαρδίστηκε επανειλημμένα από την Ιταλική άεροπορία και ύπেষτη σκληρές δοκιμασίες κατά την Ιταλική και Γερμανική κατοχή. Τις καταστροφές συνεπλήρωσαν οι Έλασσίτες, που απέχωρησαν από το Μέτσοβο μετά την ύπογραφή της Συνθήκης της Βάρκιζας.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Το ύγιεινό κλίμα, το μεγάλο ύψόμετρο, το άφθονο πράσινο, τα τρεχούμενα νερά του, συνδυασμένα με την γραφικότητα, την άπλοτητα των κατοίκων, τα πατροπαράδοτα ήθη και έθιμα και την λαϊκή του τέχνη, καθιστούν το Μέτσοβο ένα ιδεώδες μέρος για παραθερισμό. Άσύγκριτα όμορφο είναι και τον χειμώνα με τα χιόνια, όποτε δέχεται και πάμπολλους χιονοδρόμους χάρις στις εγκαταστάσεις του «τελεσιέζ».

Τα πανηγύρια του Μετσόβου έχουν πολύ ντόπιο χρώμα και ένθουσιάζουν τους επισκέπτες. Το Πάσχα γίνεται το ψήσιμο των άρνιων κατά τον πατροπαράδοτο τρόπο, ενώ στις 20 Ιουλίου πανηγυρίζει το μικρό έξωκλήσι του Προφήτη Ήλια. Στις 26 Ιουλίου το Μέτσοβο γιορτάζει την προστάτιδά του Άγία Παρασκευή και τότε διοργανώνονται λαϊκοί χοροί, στους όποιους λαμβάνουν μέρος και κάπου 300 κοπέλλες, ντυμένες όλες με τις φανταχτερές ολοκέντητες τοπικές ένδυμασίες.

Χρειάζεται μόνον με βελτίωση του έσωτερικού όδικού δικτύου και της άποχετεύσεως και με προσπάθεια των κατοίκων του να διατηρούν την κωμόπολι τους καθαρή. Αν σήμερα το Μέτσοβο φιλοξενή 1000 παραθεριστάς κάθε καλοκαίρι, σε λίγο θα δέχεται πολύ περισσότερους. Ένα σύγχρονο ξενοδοχείο με καλό έστιατόριο, θα προσέφερε πολύτιμες ύπηρεσίες στον τουρισμό της κωμόπολεως και θα ικανοποιούσε και τους άπαιτητικούς επισκέπτες.

minutes de 1320 m. à 1490 m., pour la modique somme de 15 drs. Mais si vous y allez en hiver pour faire du ski, vous paierez 75 drs. par jour ou 40 drs seulement si vous êtes membres d'un club de ski. Au départ du «télesiège» un pavillon touristique vous accueillera pour déjeuner si vous désirez.

Si vous voulez faire une excursion plus longue vous irez jusqu'à Krya Vrissi. Cet endroit agréable pour pick-niquer se trouve à 5 km. de Metsovon vers Kalambaka, à environ 500 m. vers la gauche de la route principale. Vous y trouverez un grand plateau où les enfants pourront jouer, l'eau fraîche d'une fontaine et tout autour une forêt touffue de hêtres pour vous reposer.

Si vous avez le courage d'aller plus loin dans le bois, vous arriverez à la fameuse Vakarossa et au village de Milia, endroit le plus haut habité de la Grèce.

UN PEU D' HISTOIRE

Metsovon, c'est le pays qu'occupaient jadis les Tymphéens, Aithikes et Talares, nations antiques de l'Épire, mais il ne semble pas qu'il y ait eu à son emplacement exact, une ville dans l'antiquité. Les Romains y installèrent des postes de garde, pour contrôler les passages et assurer la sécurité des peuplades qu'ils y appelèrent et qui baptisèrent les lieux de noms latins dont certains demeurent encore de nos jours.

La ville actuelle semble avoir été, au début, un petit hameau de bergers qui, profitant de privilèges accordés par le sultan Ahmet IV (1659), prit de l'importance jusqu'à devenir une véritable démocratie. Mais Ali Pacha supprima tous ces privilèges et Metsovon connut de rudes épreuves pour renaître plus tard à une grande prospérité grâce à la générosité de quelques Metsovitès qui se rendirent à l'étranger et firent fortune.

Le patriotisme de ces Metsovitès ne se limita pas seulement à leur pays d'origine qui vit naître des écoles, des églises, une bibliothèque et des institutions sociales mais s'étendit à Athènes. Ainsi l'Ecole Militaire, le Stade et surtout l'Ecole Polytechnique Metsovion furent construits avec des dons des Tossitsas, Stournaras et Avérof.

La ville de Metsovon fut libérée du joug turc le 31 octobre 1912. En 1940 - 1941 elle fut bombardée à plusieurs reprises par l'aviation italienne, subit de rudes épreuves pendant l'occupation Italienne et Allemande, et ne fut abandonnée des rebelles de l'organisation ELAS qu'après la signature du traité de Varkiza.

CONCLUSION

Le climat très sain, l'altitude, la verdure, l'eau, tout cela associé au pittoresque de l'endroit, à la simplicité des habitants, aux coutumes traditionnelles, rend Metsovon un endroit idéal pour passer l'été. Il est exceptionnellement beau également en hiver sous la neige et, de ce fait, il est fréquenté par de nombreux skieurs attirés par les installations du «télesiège».

Les fêtes populaires de Metsovon ont beaucoup de couleur locale et attirent les visiteurs. A Pâques, les agneaux à la broche sont préparés très traditionnellement alors que le 20 juillet c'est la fête de Prophitis Ilias.

Le 26 juillet, Metsovon fête Aghia Paraskevi, sa patronne, vous y verrez alors des danses populaires, auxquelles participent 300 jeunes filles environ, toutes habillées en costumes locaux brodés.

Il serait seulement nécessaire d'améliorer le réseau routier intérieur et le système d'évacuation des eaux et les habitants devraient faire un effort de propreté. Si Metsovon accueille aujourd'hui 1000 estivants chaque été, il en recevra sous peu beaucoup plus. Un hôtel moderne avec un bon restaurant rendrait des services précieux au tourisme du village et satisferait les visiteurs les plus exigeants.

LA PETITE FILLE ET LES ALLUMETTES

Ἐκανε φοβερό κρύο κι εἶχε ἀρχίσει νὰ σκοτεινιάζη. Ἦταν παραμονὴ τῆς Πρωτοχρονιάς κι ἔπεφτε πυκνὸ χιόνι. Μέσα στὸ κρύο καὶ στὸ σκοτάδι ἓνα φτωχὸ κοριτσάκι, ξεσκούφωτο καὶ ζυπόλητο, γύριζε στοὺς δρόμους. Εἶναι ἀλήθεια πὼς φοροῦσε ἓνα ζευγάρι παντούφλες ὅταν ἔφυγε ἀπὸ τὸ σπίτι του, ἀλλ' αὐτὲς δὲν τὸ ὠφελοῦσαν σὲ τίποτε. Ἦταν τῆς μάνας του καὶ τόσο μεγάλες, ποὺ τὸ κακόμοιρο τὸ κορίτσι τὶς εἶχε χάσει ἐκεῖ ποὺ ἔτρεχε ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος τοῦ δρόμου στὸ ἄλλο γιὰ νὰ γλυτώσῃ ἀπ' τὰ ἀμάξια. Τῆ μιὰ ἀπὸ τὶς παντούφλες δὲν μπόρεσε νὰ τὴν βρῆ. Τὴν ἄλλη τὴν ἄρπαξε ἓνα παιδί κι ἔφυγε. Κι ἔτσι τὸ μικρὸ κοριτσάκι προχώρησε, με' τὰ ζυπόλητα πόδια του μελανὰ ἀπὸ τὸ κρύο. Μέσα σὲ μιὰ παλιὰ ποδιά εἶχε μερικά κουτιά σπέρτα, κι ἓνα κουτὶ τὸ κρατοῦσε στὰ χέρια του. Κανένας δὲν τῆς εἶχε ἀγοράσει τίποτε ὅλη τὴ μέρα, οὔτε κανένας τῆς εἶχε δώσει πεντάρα. Τουρτουρίζοντας ἀπὸ τὸ κρύο κι ἀπὸ τὴν πείνα, γύριζε στοὺς δρόμους. Τὸ χιόνι ἔπεφτε ἐπάνω στὰ μακριὰ μαλλιά του, ποὺ κρέμονταν σὲ πλεξοῦδες ἐπάνω στοὺς ὤμους του. Σ' ὅλα τὰ παράθυρα ἔφεγγαν φῶτα καὶ μιὰ θαυμάσια μυρωδιὰ ἀπὸ ψητὸ κρέας σκορπιζόνταν στὸν ἀέρα. Ἀπ' αὐτὸ θυμήθηκε καὶ τὸ κοριτσάκι πὼς ἦταν παραμονὴ τῆς Πρωτοχρονιάς.

Ἄργα τὴ νύχτα σὲ μιὰ γωνιὰ ἀνάμεσα ἀπὸ δυὸ σπίτια, ξαπλώθηκε χάρω καὶ κουλουριάστηκε. Εἶχε μαζέψει τὰ πόδια τῆς ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸ σῶμα τῆς καὶ καθόταν ἐπάνω τους, ἀλλὰ δὲν μπορούσε νὰ βαστάξῃ στὸ κρύο. Δὲν τολμοῦσε νὰ πάῃ στὸ σπίτι τῆς ἢ μικρούλα, γιατί δὲν εἶχε πουλήσει καθόλου σπέρτα καὶ δὲν θὰ μπορούσε νὰ δώσει οὔτε μιὰ δεκάρα. Ἄλλὰ καὶ στὸ σπίτι τῆς ἔκανε κρύο σχεδὸν ὅπως καὶ στὸ δρόμο, γιατί εἶχε μόνο τὴ σκεπὴ γιὰ νὰ τοὺς φυλάῃ.

Comme il faisait froid ! La neige tombait, et la nuit n'était pas loin ; c'était le dernier soir de l'année, la veille du Jour de l'An. Au milieu de ce froid et de cette obscurité, une pauvre petite fille passa dans la rue, la tête et les pieds nus. Elle avait, il est vrai, des pantoufles en quittant la maison, mais elles ne lui avaient pas servi longtemps : c'étaient de grandes pantoufles que sa mère avait déjà usées, si grandes que la petite les perdit en se pressant de traverser la rue entre deux voitures. L'une fut réellement perdue ; quant à l'autre, un gamin l'emporta avec l'intention d'en faire un berceau pour son petit enfant quand le Ciel lui en donnerait un.

La petite fille cheminait avec ses petits pieds nus, qui étaient rouges et bleus de froid ; elle avait dans son vieux tablier une grande quantité d'allumettes et elle portait à la main un paquet. C'était pour elle une mauvaise journée ; pas d'acheteurs, donc pas le moindre sou. Elle avait bien faim et bien froid, bien misérable mine. Pauvre petite ! Les flocons de neige tombaient dans ses longs cheveux blonds, si gentiment bouclés autour de son cou ; mais songeait-elle seulement à ses cheveux bouclés ? Les lumières brillaient aux fenêtres, le fumet des rôtis s'exhalait dans la rue ; c'était la veille du Jour de l'An : voilà à quoi elle songeait.

Elle s'assit et s'affaissa sur elle-même dans un coin, entre deux maisons. Le froid la saisit de plus en plus, mais elle n'osait pas retourner chez elle : elle rapportait ses allumettes,

Ἄλλὰ τί σκεπή! Εἶχε τόσες τρύπες, ποῦ ἄγριος ἔμπαινε μέσα ὁ ἄνεμος, μολονότι τίς μεγαλύτερες τρύπες τίς εἶχαν βουλῶσει μὲ ἄχυρο καὶ μὲ κουρέλια. Τὰ μικρά της τὰ χέρια σχεδὸν εἶχαν ξεπαγιάσει. Ἄχ, ἴσως κανένα σπῖρτο ἀναμμένο θὰ μπορούσε νὰ τὰ ζεστάνη. Ἄν ἦταν δυνατὸ νὰ τὸ βγάλῃ ἀπὸ τὸ κουτί καὶ νὰ τὸ ἀνάψῃ στὸν τοῖχο γιὰ νὰ ζεστάνη τὰ δάχτυλά της! Ἐβγαλε ἓνα σπῖρτο καὶ τὸ ἀνάψε. Πῶς πετοῦσε φωτιὲς καθὼς ἔκαιε! Ἐκανε ἓνα ζεστὸ μικρὸ φῶς σὰν ἓνα κεράκι, καθὼς κρατοῦσε τὸ χέρι της ἐπάνω σ' αὐτό. Ἦταν σωστὰ ἓνα ὀλόλαμπρο φῶς.

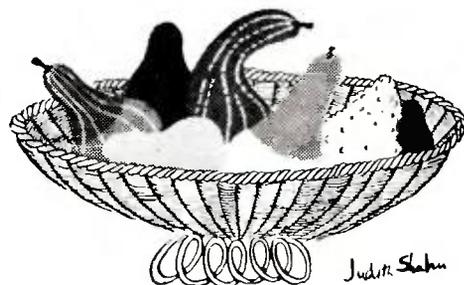
Τῆς μικρούλας τῆς φάνηκε σὰν νὰ καθόταν σὲ μιὰ μεγάλη θερμάστρα μὲ χάλκινα πόδια καὶ ὠραία στολίδια. Πῶς ἔκαιε ἡ φωτιά! Τῆς φαινόταν τόσο ὠραία καὶ τόσο ζεστή, ποῦ ἄπλωσε τὰ πόδια της σὰν γιὰ νὰ τὰ ζεστάνη. Τῆ στιγμὴ ἐκείνη ὅμως ἔσβησε ἡ φλόγα τοῦ σπῖρτου, χάθηκε ἡ θερμάστρα καὶ τῆς ἀπόμεινε μόνο τὸ μισοκαμένο σπῖρτο. Πῆρε τότε ἓνα ἄλλο σπῖρτο ἀπὸ τὸ κουτί, τὸ ἔτριψε ἐπάνω στὸν τοῖχο κι ἔβγαλε μιὰ φλόγα. Ὅπου ἔπεσε τὸ φῶς του, ὁ τοῖχος ἔγινε ψιλὸς καὶ διάφανος σὰν τὸ γυαλὶ καὶ μπόρεσε νὰ ἰδῇ μέσα σ' ἓνα δωμάτιο τοῦ σπιτιοῦ. Τὸ τραπέζι ἦταν σκεπασμένο μ' ἓνα κάτασπρο τραπεζομάνδηλο κι ἐπάνω ἦταν θαυμάσια φαγητὰ καὶ ἓνας ψητὸς γάλος, ποῦ ἄχνιζε παραγεμισμένος μὲ καρῦδια. Καὶ τὸ πιὸ παράδοξο ἦταν, ποῦ ὁ γάλος πῆδησε κάτω ἀπὸ τὴν πιατέλλα καί, περπατώντας στὸ πάτωμα μὲ ἓνα μαχαίρι κι ἓνα πηρούνι μπηγμένα στὴν πλάτη του, πῆγε κοντὰ στὸ μικρὸ κοριτσάκι. Ἐπειτα τὸ σπῖρτο ἔσβησε καὶ δὲ βρέθηκε τίποτ' ἄλλο κοντὰ της, παρὰ μόνο ὁ χοντρός, ὑγρὸς καὶ κρύος τοῖχος.

Ἄναψε κι ἄλλο σπῖρτο καὶ βρέθηκε νὰ κάθεται

et pas la plus petite pièce de monnaie. Son père la battrait; et, du reste, chez elle, est-ce qu'il ne faisait pas froid aussi? Ils logeaient sous le toit, et le vent soufflait au travers, quoique les plus grandes fentes eussent été bouchées avec de la paille et des chiffons. Ses petites mains étaient presque mortes de froid. Hélas! qu'une petite allumette leur ferait du bien! Si elle osait en tirer une seule du paquet, la frotter sur le mur et réchauffer ses doigts! Elle en tira une: ritche! comme elle éclata! Comme elle brûla! C'était une flamme chaude et claire comme une petite chandelle quand elle la couvrit de sa main. Quelle lumière bizarre! Il semblait à la petite fille qu'elle était assise devant un grand poêle de fer orné de boules et surmonté d'un couvercle en cuivre luisant. Le feu y brûlait si magnifique, il chauffait si bien! Mais qu'y a-t-il donc? La petite étendait déjà ses pieds pour les chauffer aussi; la flamme s'éteignit, le poêle disparut: elle était assise, un petit bout de l'allumette brûlée à la main.

Elle en frotta une seconde, qui brûla, qui brilla, et là où la lueur tomba sur le mur, il devint transparent comme l'une gaze. La petite pouvait voir jusque dans une chambre où la table était couverte d'une nappe blanche, éblouissante de fines porcelaines, et sur laquelle une oie rôtie, farcie de pruneaux et de pommes, fumait avec un parfum délicieux. O surprise! ô bonheur! Tout à coup, l'oie sauta de son plat et roula sur le plancher, la fourchette et le couteau dans le dos, jusqu'à la pauvre fille. L'allumette s'éteignit: elle n'avait devant elle que le mur épais et froid.

En voilà une troisième allumée. Aussitôt, elle se vit assise sous un magnifique arbre de Noël; il était plus riche et plus grand encore que celui qu'elle avait vu, à la Noël dernière, à travers la porte vitrée, chez le riche marchand. Mille chandelles brûlaient sur les branches vertes, et des images de toutes couleurs, comme celles qui ornent les fenêtres des magasins semblaient lui sourire. La petite éleva les deux mains: l'allumette s'éteignit;

κάτω από ένα δέντρο Χριστουγεννιάτικο. Ήταν μεγαλύτερο κι ωραιότερο από εκείνο που είχε ιδη από τη τζαμένια πόρτα μέσα στο σπίτι ενός πλούσιου εμπόρου. Χιλιάδες φώτα έκαιαν επάνω στους πράσινους κλώνους του και χρωματιστές εικόνες, σαν εκείνες που είχε ιδη στις βιτρίνες των καταστημάτων, κοιτάζαν κάτω, την παρατηρούσαν στα μάτια. Τò μικρό κοριτσάκι άπλωσε τὰ χέρια νὰ πιάση τὶς ωραίες αὐτὲς εἰκόνες, ἀλλὰ τὸ σπῖρτο ἔσβησε.

Ἄναψε ἕνα ἄλλο σπῖρτο καὶ τότε εἶδε φῶτα ν' ἀνεβαίνουν ὀλοένα ψηλότερα, ὥσπου φαίνονταν ὡς ἀστέρια στὸν οὐρανό. Ἐπειτα εἶδε ἕνα ἀστέρι νὰ πέφτη χάμω ἀφήνοντας πίσω του μιὰ φωτεινὴ γραμμὴ.

«Κάποιος πεθαίνει!» σκέφθηκε τὸ μικρὸ κορίτσι.

Ἄναψε κι ἄλλο σπῖρτο στὸν τοῖχο καὶ τὸ φῶς ἔλαμψε ὀλόγυρά της. Μέσα στὴ λάμψη αὐτὴ στεκόταν ἡ γιαγιά της καὶ λαμποκοποῦσε μ' ἕνα πρόσωπο ποὺ εἰδειχνε καλωσύνη κι ἀγάπη.

— Γιαγιά! φώναξε ἡ μικρή. ὦ, πάρε με μαζί σου! Μὴ χαθῆς καὶ σὺ ὡς τὴ ζεστὴ θερμάστρα καὶ τὸν ψητὸ γάλο!

Καὶ βιάστηκε ν' ἀνάψη ἕνα-ἕνα ὅλο τὸ κουτὶ τὰ σπῖρτα, γιατί ἐπιθυμοῦσε νὰ κρατήσῃ τὴ γιαγιά της ἐκεῖ. Τὰ σπῖρτα ἔλαμψαν καὶ ἡ γιαγιά της φάνηκε πὶο ὀμορφὴ ἀπὸ κάθε ἄλλη φορὰ. Πῆρε ἡ γιαγιά τὴ μικρούλα ἐγγονὴ στὴν ἀγκαλιά της κι οἱ δυὸ μαζί πέταξαν ψηλά, ὅλο χαρὰ καὶ εὐτυχία, μακριὰ, πολὺ μακριὰ ἀπὸ τὴ γῆ.

Τὸ πρωί, ὅταν ἔφεξε, τὸ δύστυχο κοριτσάκι κειτόταν ἐκεῖ μὲ τὰ μάγουλά του κατακίτρινα κι ἕνα χαμόγελο στὸ στόμα. Εἶχε ξεπαγιάσει καὶ εἶχε πεθάνει τὴ νύχτα τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ παλιοῦ χρόνου. Ὅταν ὁ ἥλιος τῆς Πρωτοχρονιάς βγήκε, τὸ παιδάκι καθόταν ἀκόμα ἐκεῖ κρατώντας τὰ καμένα σπῖρτα στὸ χέρι του.

— Προσπάθησε νὰ ζεσταθῆ, εἶπε κάποιος.

Κανένας ὁμως δὲ φαντάστηκε τί ὥραϊα πράματα εἶχε ιδῆ ἡ μικρούλα, οὔτε τὰ μεγαλεῖα τοῦ οὐρανοῦ ὅπου εἶχε μπη̄ μαζί μὲ τὴ γιαγιά της τὴ νύχτα τῆς Πρωτοχρονιάς.

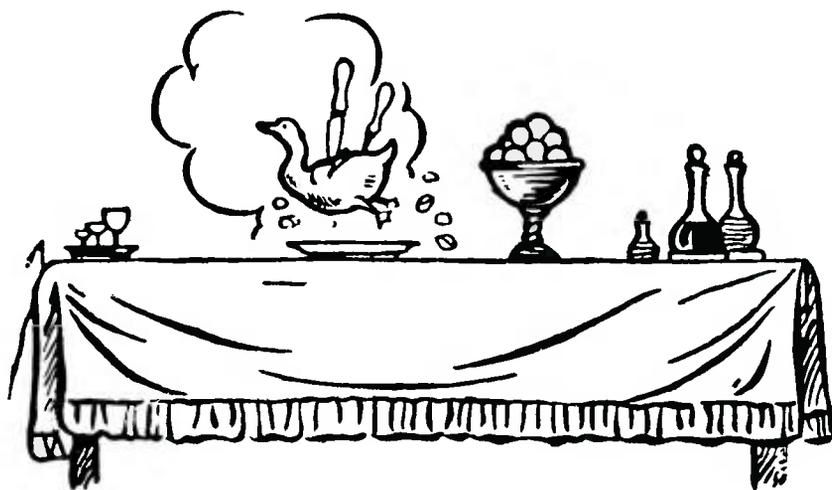
toutes les chandelles de Noël montaient, montaient, et elle s'aperçut que ce n'était que les étoiles. Une d'elles tomba et traça une longue raie de feu dans le ciel.

«C'est quelqu'un qui meurt», se dit la petite; car sa vieille grand-mère, qui seule avait été bonne pour elle, mais qui n'était plus, lui répétait souvent : «Lorsqu'une étoile tombe, c'est qu'une âme monte à Dieu !»

Elle frotta encore une allumette sur le mur : il se fit une grande lumière au milieu de laquelle était la grand-mère debout, avec un air si doux, si radieux ! «Grand-mère, s'écria la petite, emmène-moi. Lorsque l'allumette s'éteindra, je sais que tu n'y seras plus. Tu disparaîtras comme le poêle de fer, comme l'oie rôtie, comme le bel arbre de Noël.»

Elle frotta promptement le reste du paquet, car elle tenait à garder sa grand-mère, et les allumettes répandirent un éclat plus vif que celui du jour. Jamais la grand-mère n'avait été si grande ni si belle. Elle prit la petite fille sur son bras et toutes les deux s'envolèrent joyeuses au milieu de ce rayonnement, si haut, si haut, qu'il n'y avait plus ni froid, ni faim, ni angoisse; elles étaient chez Dieu.

Mais dans le coin, entre les deux maisons, était assise, quand vint la froide matinée, la petite fille, les joues toutes rouges, le sourire sur la bouche..., morte de froid, le dernier soir de l'année. Le Jour de l'An se leva sur le petit cadavre assis là avec les allumettes, dont un paquet avait été presque tout brûlé. «Elle a voulu se chauffer !» dit quelqu'un. Tout le monde ignore les belles choses qu'elle avait vues et au milieu de quelle splendeur elle était entrée avec sa vieille grand-mère dans la nouvelle année.

Ἡ Λέσχη μας ΜΕΔΕΩΝ

Notre Club MEDEON

Ἡ δράσις τῆς Λέσχης μας κατὰ τὸ δίμηνο ἀπὸ 12 Σεπτεμβρίου μέχρι 12 Νοεμβρίου 1971 ἔχει ὡς ἐξῆς:

ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΝ

Στις 6 Νοεμβρίου πραγματοποιήθηκε ἡ πρώτη συγκέντρωσις τῶν ἀθλητῶν στὸ καινούργιο Στάδιο τῶν Ἀσπρῶν Σπιτιῶν καὶ ἔλαβε χώραν ἀγασμός, παρουσία ὄλων τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Λέσχης.

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσι τῶν ἠλεκτρολογικῶν ἐγκαταστάσεων γιὰ τὸν φωτισμὸ τοῦ γηπέδου καὶ τῶν ἀποδυτηρίων, θὰ γίνουσι τὰ ἐπίσημα ἐγκαίνια τοῦ ὡραίου αὐτοῦ Σταδίου.

Ἦδη οἱ προπονήσεις διεξάγονται κάθε Σάββατο καὶ Κυριακῇ μετὰ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν προπονητῶν κ.κ. Τσακίριδῆ (ἀνδρῶν) καὶ Παπαθανασίου (ἐφήβων), γιὰ τὴν καλύτερη προετοιμασίαν τῆς ὁμάδος τῆς Λέσχης, ἐν ὄψει τῶν ἀγῶνων τοῦ πρωταθλήματος Ἐπιχειρήσεων 1971 - 1972.

L'activité de notre Club pour la période du 12 septembre au 12 novembre 1971 est la suivante :

FOOTBALL

Le 6 novembre s'est déroulée la première rencontre de football sur le nouveau stade d'Aspra Spitia, inauguré en présence de tous les membres du Comité du Club.

Après la fin de l'installation des éclairages du terrain et des vestiaires aura lieu l'inauguration officielle de ce beau Stade.

VOLLEY

L'équipe de Volley de notre Club s'est déplacée le 18 septembre à Athènes (Ekali) pour une revanche de

Μία φωτογραφία ἀπὸ τὸν ἀγασμὸ τῆς 6.11.71 ποῦ ἐγίνε στὸ καινούργιο Στάδιο τῶν Ἀσπρῶν Σπιτιῶν, ἐπ' εὐκαιρίαν τῆς ἐνάρξεως τῆς νέας ποδοσφαιρικῆς περιόδου.

Inauguration de la nouvelle saison de football au nouveau Stade d'Aspra Spitia le 6.11.71.

Τὰ πληρώματα τῶν τεσσάρων ἰστιοπλοικῶν σκαφῶν ποζάρουν χαμογελαστά λίγες στιγμές πρὶν ἀπὸ τὴν ἐκκίνηση τοῦ ἀγῶνος τῆς 7.11.71.

Les équipages des quatre bateaux à voile posent ici quelques instants avant le départ de la course du 7.11.71.

ΒΟΛΛΕΨ

Στις 18 Σεπτεμβρίου ἡ ὁμάς βόλλεϋ τῆς Λέσχης μετέβη στὴν Ἀθήνα (Ἐκάλη) γιὰ τὴν ρεβάνς τοῦ ἀγῶνος τῆς 4ης Αὐγούστου μὲ τὴν ὁμάδα τῶν Ἐπιχειρήσεων «ΜΑΘΙΟΣ», ἡ ὁποία ἐπεβλήθη τῆς ἰδικῆς μας μὲ τὸ ἴδιο σκόρ 3 - 1 μὲ τὸ ὁποῖο εἶχε ἠττηθῆ στὰ Ἄσπρα Σπίτια.

Λόγω τῶν καιρικῶν συνθηκῶν οἱ προπονήσεις τῆς ὁμάδος διεκόπησαν, καθὼς καὶ κάθε ἄλλη σχετικὴ ἐκδήλωση.

ΠΙΝΓΚ - ΠΟΝΓΚ

Τὸ πρωτάθλημα πίνγκ-πόνγκ 1971 - 1972 μεταξύ τῶν Μελῶν τῆς Λέσχης ἄρχισε στίς 15 Νοεμβρίου καὶ συνεχίζεται μὲ συμμετοχὴ 25 παικτῶν, οἱ ὁποῖοι εἶναι χωρισμένοι σὲ δύο κατηγορίες καὶ ἀγωνίζονται μὲ τὸ σύστημα «aller», δηλαδὴ ὅλοι μὲ ὅλους, σὲ κάθε κατηγορία.

ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΜΟΣ

Ἀπὸ τῆς 9 Νοεμβρίου ἄρχισαν πάλι οἱ συγκεντρώσεις τῶν φιλοτελιστῶν, τῆς ὁποῖας διοργανώνει ὁ ὑπεύθυνος τοῦ τμήματος κ. Κ. Θεοδωρόπουλος.

ΚΟΛΥΜΒΗΣΙΣ

Στις 22 Σεπτεμβρίου τὸ τμήμα κολυμβήσεως τῆς Λέσχης μας σὲ συνεργασία μὲ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Ἐθνικοῦ Κολυμβητηρίου Λεβαδείας, διωργάνωσε στὴ Λεβαδιά μιὰ ἐσωτερικὴ κολυμβητικὴ ἡμερίδα. Τὸ πρόγραμμα περιελάμβανε 13

la rencontre du 4 août contre l'équipe de l'Entreprise «MATHIOS» qui remporta la victoire sur notre équipe par le score de 3 jeux à 1. Lors de la précédente rencontre à Aspra Spitia, le score avait été le même.

A cause du mauvais temps, les entraînements de l'équipe ont été suspendus ainsi que toute autre manifestation.

PING - PONG

Le tournoi de ping-pong 1971 - 1972 entre les Membres du Club a commencé le 15 novembre et se poursuit avec la participation de 25 joueurs divisés en deux catégories qui se disputent des matchs avec le système «aller», c'est-à-dire que dans chaque catégorie, chaque joueur joue avec tous les autres.

PHILATELIE

A partir du 9 novembre les philatélistes ont commencé leurs réunions organisées par M. C. Theodoropoulos, responsable de la section.

NATATION

La section nautique de notre Club, en collaboration avec le Comité de la Piscine Nationale de Lévia, a organisé le 22 septembre à Lévia une journée de natation intermembres. Le programme comprenait 13 courses, individuelles et collectives, qui se déroulèrent dans les meilleures conditions et enthousiasmèrent les

Οι αγωνιζόμενοι κυνήγησαν την νίκη με πείσμα. Στη φωτογραφία το πλήρωμα του σκάφους «ΠΡΩΤΕΥΣ» σε μια χαρακτηριστική προσπάθεια.

Les concurrents ont lutté sérieusement. Nous voyons sur notre photo l'équipage du bateau «PROTEFS» dans un ultime effort.

αγωνίσματα, άτομικά και ομαδικά, τα οποία ετελέσθησαν κατά ἄψογον τρόπον και ἐνθουσίασαν τοὺς πολυπληθεῖς φιλάθλους, ποὺ εἶχαν κατακλύσει τὸν χῶρον γύρω ἀπὸ τὸ κολυμβητήριον.

Τοὺς ἀγῶνες ἐτίμησαν μετὴν παρουσία των ὅλες οἱ Ἀρχές τῆς Λεβαδείας, μετὰ ἐπί κεφαλῆς τὸν Νομάρχην κ. Ἀργυριάδην. Μετὰ τὸ τέλος τῶν ἀγῶνων, τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ Ἑθνικοῦ Κολυμβητηρίου ἐδεξιῶθη τοὺς ἀθλητὰς καὶ τοὺς συνοδοὺς τῆς ὁμάδος τῆς Λέσχης.

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀγῶνων ἔχουν ὡς ἐξῆς:

Παίδων Β' κατηγορίας

50 μ. ἐλευθέρως : 1. Κοντογιώργος 2. Μοιραναῖος
25 μ. προσθίως : 1. Κοντογιώργος 2. Σίβας

Παίδων Α' κατηγορίας

50 μ. πεταλούδα : 1. Νταλιάνης Μ. 2. Μίστιλης
25 μ. ὑπτίως : 1. Μανώλης 2. Νταλιάνης Μ.
100 μ. μικτὴ ἀτομική: 1. Νταλιάνης Μ. 2. Μανώλης

Νέων

100 μ. ἐλευθέρως : 1. Νταλιάνης Μ. 2. Κότταρη
50 μ. ὑπτίως : 1. Τζιβόγλου 2. Νταλιάνης Κ.
100 μ. μικτὴ ἀτομική: 1. Τζιβόγλου 2. Νταλιάνης Κ.

Ἀνδρῶν

100 μ. προσθίως : 1. Capot 2. Μιχαήλ
50 μ. ὑπτίως : 1. Μίστιλης 2. Γιακουμίδης
100 μ. μικτὴ ἀτομική : 1. Capot 2. Μιχαήλ

Καταδύσεις : 1. Παπαθανασίου 2. Καρούζος

4 X 25 μ. ἐλευθέρως ὁμαδική: Πρώτη ἡ ὁμάς τῶν νέων Τζιβόγλου - Νταλιάνη Κ. - Ἀνάγνου - Κότταρη.

Μετὴν εὐκαιρία αὐτὴ σημειώνομε, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κολυμβητικὴ Ὁμοσπονδία Φιλάθλων (ΕΚΟΦ) ἀπεδέχθη τὴν ἐγγραφὴν στὴν δύναμὶ τῆς Λέσχης μας «ΜΕΔΕΩΝ», ἡ ὁποία μπορεῖ ἀπὸ τὴν καινούργια περίοδο νὰ λαμβάνη μέρος στὰ ἐθνικὰ πρωταθλήματα κολυμβήσεως.

Τὰ χειμωνιάτικα βράδια φέρνουν περισσότερα Μέλη στὸ Ἑντευκτήριον τῆς Λέσχης γιὰ μιὰ παρτίδα σκακιού, γιὰ τὸ διάβασμα κάποιου βιβλίου ἢ γιὰ μιὰ φιλικὴ συζήτησι μέσα σὲ μιὰ ζεστὴ ἀτμόσφαιρα.

Les soirées d'hiver rassemblent plus de membres au local du Club soit pour une partie d'échecs, ou pour la lecture d'un livre ou même pour une discussion amicale dans l'ambiance cordiale du club.

nombreux sportifs qui avaient envahi les abords de la piscine.

Ces rencontres ont été honorées par la présence de toutes les Autorités de Lévia, et en particulier par celle de M. Argyriadis, Préfet de Béotie. A l'issue des compétitions, le Comité de la Piscine Nationale a reçu les nageurs et les accompagnateurs de l'équipe de notre Club.

Les résultats des compétitions sont les suivants :

B catégorie garçons

50 m. libre : 1. Kontogiorgos 2. Miranaios
25 m. brasse : 1. Kontogiorgos 2. Sivas

A catégorie garçons

50 m. papillon : 1. Dalianis M. 2. Mistilis
25 m. sur le dos : 1. Manolis 2. Dalianis M.
100 m. mixte : 1. Dalianis M. 2. Manolis

Jeunes hommes

100 m. libre : 1. Dalianis K. 2. Kottaris
50 m. sur le dos : 1. Tzivoglou 2. Dalianis K.
100 m. mixte : 1. Tzivoglou 2. Dalianis K.

Hommes

100 m. brasse : 1. Capot 2. Michail
50 m. sur le dos : 1. Mistilis 2. Yakoumidis
100 m. mixte : 1. Capot 2. Michail

Plongeurs : 1. Papathanassiou 2. Karouzos

Relais 4 x 25 m. libre : première l'équipe des jeunes hommes Tzivoglou - Dalianis K. - Anagnou - Kottaris.

Il est à noter, à cette occasion, que la Fédération Hellénique de Natation d'Amateurs a accepté l'inscription, dans son effectif, de notre Club «Médéon», qui pourra participer, à partir de la nouvelle saison, aux tournois nationaux de natation.

ΙΣΤΙΟΠΛΟΪΑ

Την Κυριακή 7 Νοεμβρίου διεξήχθησαν οι ιστιοπλοϊκοί αγώνες για το έπαθλο «28ης Οκτωβρίου», που είχαν διοργανωθεί από την Λέσχη μας με την ευκαιρία της εθνικής επέτειου.

Η διαδρομή Άσπρα Σπίτια - Αντίκυρα - Άγ. Νικόλαος - Άσπρα Σπίτια απέδειχθη αρκετά σκληρή για τους αθλητές, λόγω της ασταθείας του καιρού, πράγμα που έδωσε την ευκαιρία σε όλους να διεκδικήσουν την νίκη μέχρι τα τελευταία μέτρα πριν από τον τερματισμό. Τελικά τα σκάφη έτερματίσαν με την εξής σειρά:

1. «ΑΥΡΑ». Πλήρωμα G. Chabaeuny - M. Sanicopoulos
2. «ΠΡΩΤΕΥΣ». Πλήρωμα A. Capot - N. Ozanne
3. «ΝΗΡΕΥΣ». Πλήρωμα Λ. Σαραντίδης - Κ. Μίστιλης
4. «ΤΡΙΤΩΝ». Πλήρωμα Γ. Τζιβόγλου - Γ. Μιχαήλ

Με την αγορά των δύο τελευταίων σκαφών τύπου «420», τα οποία είναι μοντέλα 1971, με σύγχρονο εξοπλισμό και επιτρέπουν την ανάπτυξη μεγαλύτερας ταχύτητας, η Λέσχη μας διαθέτει τέσσερα αγωνιστικά σκάφη τύπου «420» και ένα εκπαιδευτικό τύπου «ΚΑΡΑΒΕΛ».

Για τεχνικούς λόγους η Λέσχη μας δεν μπόρεσε να ανταποκριθεί στην πρόσκληση του Ν.Α.Ο. Κερκύρας και να λάβει μέρος στο διοργανωθέν πανελλήνιο πρωτάθλημα ιστιοπλοΐας κατηγορίας σκαφών «420».

ΠΕΝΘΗ

Με λύπη πληροφορήθηκαν τα Μέλη της Λέσχης και ιδιαίτερα οι ασχολούμενοι με το πίνγκ-πόνγκ, σκάκι, φιλοτελισμό και βιβλιοθήκη, τον θάνατο του επιτετραμμένου αυτής για το Έντευκτήριο Μιχαήλ Ανδρονίκου, ο οποίος είχε κερδίσει την αγάπη και την συμπάθεια όλων με την ευγένεια και την προθυμία του.

Το Δ. Συμβούλιο και τα Μέλη της Λέσχης εκφράζουν προς την οικογένειά του τα ειλικρινή των συλλυπητήρια.

VOILE

Le dimanche 7 novembre se déroulèrent les régates de 420 pour la coupe du «28 Octobre» organisées par notre Club à l'occasion de la fête nationale.

Le parcours Aspra Spitia - Antikyra - Saint Nicolas - Aspra Spitia fut une rude épreuve pour les barreaux à cause de l'instabilité du temps, ce qui contraignit tous les participants à se disputer la victoire jusque dans les derniers mètres.

Les finalistes furent les suivants :

1. «ΑΥΡΑ» : Équipage G. Chabaeuny - M. Sanicopoulos,
2. «ΠΡΟΤΕΥΣ» : Équipage A. Capot - N. Ozanne,
3. «ΝΗΡΕΥΣ» : Équipage L. Sarandidis - K. Mistilis,
4. «ΤΡΙΤΩΝ» : Équipage G. Tzivoglou - G. Michail.

Avec l'achat de deux bateaux du type «420», modèle 1971, dotés d'équipement moderne qui permet une plus grande vitesse, notre Club dispose de quatre bateaux type «420» et d'un bateau école «ΚΑΡΑΒΕΛ».

Pour des raisons d'ordre technique, notre Club n'a pas pu répondre à l'invitation du C.N. de Corfou pour participer aux régates panhelléniques de dériveurs du type «420».

DECES

Les membres du Club et plus particulièrement tous ceux qui s'occupent du ping-pong, des échecs, de la philatélie et de la bibliothèque, ont appris avec regret le décès du responsable du local du Club, Michail Andronicou, qui jouissait de l'affection et de la sympathie de tous par sa gentillesse et son empressement.

Le Comité et les Membres du Club expriment à la famille leurs sincères condoléances.

ΤΟ ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΗΜΑ ΜΑΣ

ΚΡΥΦΑΚΟΥΣΜΑΤΑ

Του κ. Χρήστου Σίδηρη

«Η καθαριότης είναι μισή άρχοντιά.»

Παλιό ρητό, που το διαβάσανε οι βιομήχανοι και τρέξαν να βγάλουν ένα σωρό μάρκες σαπούνια και απορρυπαντικά, να καθαρίζεται ο κόσμος και να γεμίζουν αυτοί τον πάγκο τους.

Το άκουσαν το ρητό και οι εργαζόμενοι και μόλις τελειώνουν τη δουλειά τους, τρεχάτοι και βιαστικοί πετάνε τη λερωμένη φόρμα τους μέσα στην ντουλάπα και τρέχουν στα ντουύς. Κλείνουν την πόρτα πίσω τους, γιατί αυτή η δημοσία αιδώς άφορμη ζητάει να προσβληθεί. Και τρέχει το νερό στο σώμα να βγάλει τη μουντζούρα, τη σκόνη, τον ιδρώτα, χαρίζοντας μια ξεχωριστή ήδονή.

Τέλος, ως τους αφήσωμε να πλυθούν, μήπως και άρχοντέψουν και άν θέλετε πάμε πάρα κάτω σε μία μισάνοιχτη ντουλάπα, όπου τα ρούχα έπιασαν ψιλή κουβέντα («για τίς έμορφες».

— Όμορφη ή άρραβωνιαστικά του άφεντικού, λέει το κρεμασμένο κουστούμι στη λερωμένη φόρμα, που είναι πεταμένη σε μία γωνιά της ντουλάπας.

— Εγώ δεν την είδα άκόμα, λέει με παράπονο ή φόρμα, γιατί δεν με έπλυνε καμιά φορά, όλο καθαριστήριο τή βγάζω.

— Σιγά, που θά χαλάση τó μανικιούρ της, να σε πλύνη ή κοπέλα! Τό πολύ πολύ να σε πιάση με τά δυό δάχτυλα και φρωώντας γάντια, να σε πετάξη καμιά φορά μέσα στο πλυντή-

ριο! (Δέν έχουν πάρει δηλαδή άκόμα, αλλά την βλέπω εγώ, είναι καπάτσα και θά τον καταφέρη τον κύριο, να τó πάρη!)

Αυτά τά λέει τó κουστούμι και καμαρώνει ψηλοκρεμασμένο, έχοντας συνείδηση τής άριστοκρατικής του καταγωγής και συνεχίζει :

— Έμένα, που με βλέπεις, κυρά φόρμα, με διάλεξε τó άφεντικό ανάμεσα σε πολλά ύφάσματα και ύστερα σε καλό ράφτη με κόντρα πρόβες έσκασε χίλιες τόσες ραφτικά. Με φοράει και εύχαριστέται, γίνεται ύπολογισμος και άποχτάει άυτοπεποιθήση.

— Ναί, τó ξέρω, λέει ή φόρμα. Οί άνθρωποι ύπολογίζουν και ύπολήπτονται τó συνάνθρωπό τους άπό τó ντύσιμό του. Έτσι και φοράει καινούργια ρούχα, τόν καμαρώνουν όπως μία φορά με τίς χρυσοκέντητες και διαμαντοστόλιστες χλαμύδες. Κί' ως είναι φορτωμένος ό χαρακτήρας του τόνους τήν άτιμία και τήν ψευτιά.

— Τί θά μάς πής τώρα, άπαντά τó κουστούμι. Είναι γεγονός, ότι όταν μάς φοράει έμάς ό άνθρωπος νοιώθει πολύ άνετα. Με μάς πηγαίνει σε κάθε γλέντι, διασκέδαση, χαρά. Έξ άλλου στη μέσα τσέπη μου έχει τή μόνιμη κατοικία του τó πορτοφόλι του, ζεστό και στολισμένο με κολλαριστά χαρτονομίσματα και τή φωτογραφία τής κοπέλας.

(συνέχεια σελίδα 34)

ΚΡΥΦΑΚΟΥΣΜΑΤΑ

Ἄγαπη καὶ χρῆμα, δυὸ περιζήτητα, λαχταριστὰ καὶ συνήθως δυσεύρετα πράγματα, γιὰ ψυχικὲς καὶ σωματικὲς εὐχαριστήσεις. Αὐτὰ τὰ δυὸ βρίσκονται πάνω στὴν καρδιά του καὶ τὴν ζεσταίνουν.

Ἄνθρωπος μὲ ἀνθρώρῳ βαλάντιο, δὲν τὸν κυριεύει εὐκόλῃ ἡ μελαγχολία καὶ ἡ δειλία. Περπατᾷ μὲ θάρρος στὸ δρόμο τῆς ζωῆς καὶ κάθε ἐμπόδιο γίνεται σκόνῃ. Δὲν ἔχεις ἀκούσει ποὺ λένε, ἡ δύναμη στὸν ἄνθρωπο εἶναι τὸ πορτοφόλι; Ἐπειτα, ὅταν τὸ ἀνοιγῆ βλέπει καὶ τὴν κοπέλα του νὰ τοῦ χαμογελά ἀπὸ τὴ φωτογραφία τῆς καὶ ἀνθίζει μέσα του ἀπριλιάτικα ὁ αἰσθηματικὸς του κόσμος, οἱ χτύποι τῆς καρδιάς του παίζουν τὴν «κομπάρσιτα» καὶ τὰ τοιαῦτα τὸν κάνουν νὰ κολυμπᾷ σὲ πελάγη εὐτυχίας.

Ἄλλὰ, ποῦ νὰ καταλάβῃς ἐσὺ, κυρὰ μουντζούρα φόρμα, ἀπὸ τέτοια!

Ἐσὺ, τὸ μεγαλύτερο νόμισμα, ποῦ μπορεῖς νὰ φιλοξενήσῃς εἶναι τὸ δίφραγγο, γιὰ νὰ τὸ ρίξῃ σὲ κείνο τὸ μὴχάνημα καὶ νὰ πάρῃ τὸ νερόβραστο καφέ του, νὰ ζεπήξῃ τὸ στόμα του...

Ἡ φόρμα δὲν ἦταν μαθημένη νὰ λιβανίζῃ τὸν ἑαυτὸ τῆς, ὅπως συμβαίνει μὲ κάτι ἀνθρώπους, ποῦ δὲν ἔχουν ἐμπιστοσύνη οὔτε οἱ ἴδιοι στὴν ἀξία τους. Ἄλλὰ ἀκούγοντας τὸ κουστόμι νὰ μιλάῃ ἔτσι, σκέφτηκε νὰ τοῦ τριψῆ λίγο τὴ μούρη.

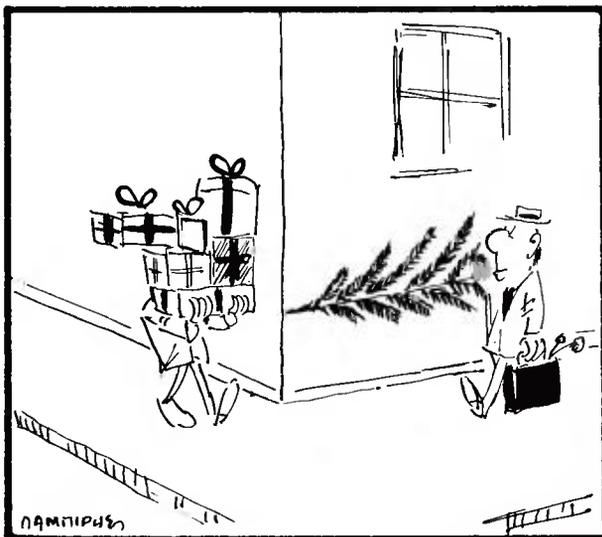
— Ἄγαπητό μου κουστόμι, τοῦ λέει, ποῦ σὲ στέρησε ὁ ράφτης σου μὲ πολλὲς πρόβες καὶ σὲ παραγέμισε μὲ βάτες, μὲ καναβάτσα καὶ ψευτιές, γιὰ νὰ μὴν κλατάρῃς στὸ πρῶτο φόρεμα καὶ γίνῃς τσουβάλι, ἐμένα ὅταν μὲ φορᾷ ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ ἰδρῶνῃ καὶ νὰ κουράζεταί, ἀλλὰ ὑψώνεταί καὶ φτάνει κοντὰ στὸ Θεό, γιὰτὶ φορώντας με δημιουργεῖ!...

Κοίτα γύρω σου: Ἐργοστάσια, πρόσδος, πολιτισμός. Τά'φτιαξε φορώντας ἐμένα. Καὶ τὸ ζεστό πορτοφόλι, ποῦ κατοικεῖ στὴ μέσα σου τσέπη, ἐγὼ τὸ γεμίζω, ἐνῶ ἐσὺ τὸ ἀδειάζεις. Ποῦ πάει νὰ πῆ, ὅτι ἂν δὲν ἦμουν ἐγώ, οὔτε ἐσὺ θὰ ὑπῆρχες. Καὶ ἡ κοπέλα του γι' αὐτὸ τὸν ἀγάπησε, γιὰτὶ εἶναι γερός, ἐργατικὸς, φορᾷ τὴ φόρμα του, ρίχνεται στὴ δουλειὰ καὶ τὰ οἰκονομᾷ.

Οἱ γυναῖκες εἶναι πρακτικὲς. Ἀγαποῦν, ἀλλὰ ὄχι τοὺς πατίρδες καὶ τοὺς τεμπέληδες.

Τὶ ἄλλο νὰ σοῦ πῶ; Ἀνάποδα εἶναι τὰ πράγματα. Τὸ ἴδιο περίπου συμβαίνει καὶ στὴ ζωῆ.

Κάποιοι ἰδροκοπᾶνε, γιὰ νὰ βγάλουν τὰ πρὸς τὸ ζῆν. Κάτι ἄλλοι τὰ γλεντᾶνε καὶ τὰ χαλᾶνε, γιὰτὶ ἴσως δὲν κουράστηκαν νὰ τὰ ἀποχτήσουν. Καὶ κάποιοι τρίτοι τὰ οἰκονομᾶνε, τραγουδώντας μπουζουκοειδῶς τὴν ἀδικία τῆς κοινωνίας...

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. Σκέπτομαι λογικά.
2. Τὰ πρὸς θυσίαν σφάγια τῶν ἀρχαίων — Γαλεσιπίθκος τῆς Μαδαγασκάρης ἢ Γάλλοι παρτιζάνοι.
3. Τὴν κυνηγᾷ ἢ... Ἀγορανομία (ἐνάρθρως) — Ἀκολουθοῦν ἐμπορικὴ ἐπιπνευμία (ἀντιστρ.).
4. Ἡ ἐργατικὴ μας εἶναι ... δαιδαλώδης (αἰτ.).
5. Τάξις μεγάλων θαλασσίων θηλαστικῶν — Ἐπαναλαμβανόμενο σημαίνει .. βρέφος.
6. Λέξις ποῦ ... τρομάζει τοὺς ἰδιοκτῆτες κινηματογραφικῶν αἰθουσῶν (αἰτ.) — Ἴωνικὴ γραφὴ τῆς γενικῆς ἐνίκου τοῦ ἄρσεν. ἄρθρου.
7. Οἰκοδομικὸ ἢ χειρουργικὸ ἐργαλεῖο γιὰ τὴν διάνοιξι ὀπῶν — Εὐνοεῖται ἀπὸ τὰ ... καυτὰ σόρτες (γεν.).
8. Ἄρτια, χωρὶς φθορὰ — Ὅχι ὀλόκληρο (γεν.).
9. Θεὸς τῶν ἀρχαίων Αἰγυπτίων.
10. Κινεῖται μόνον καθέτως καὶ σὲ καθωρισμένο χῶρο.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. Ἀντιστροφή βυζαντινῆς νότας — Μία τῶν Δωδεκανήσων.
2. Μεγαλόσωμο καὶ παχύδερμο ἄγριο θηλαστικό.
3. Φυσικὰ φαινόμενα, ποῦ ἐπιφέρουν καταστροφές.
4. Ὅρθῃ στάσις ἢ ἀκρίβεια — Καὶ ἄλλος θεὸς τῶν Αἰγυπτίων.
5. Γιοῦς τοῦ Ἥλιου, ποῦ ἔπεσε ἀπὸ τὸ ἄρμα τοῦ πατέρα του καὶ σκοτώθηκε — Θυμίζει καλλιστεία.
6. Ἀντιστρεφόμενο φανερώνει ἀνάγκη — Σὰν χρον. ἐπίρρημα σημαίνει κατὰ τὴν διάρκειαν.
7. Δόντι πολύτιμο γι' αὐτὸν ποῦ ... τρῶει (ἐνάρθρως).
8. Τελικὸς σύνδεσμος — Τὰ κλάσματα ἔχουν δύο (αἰτ.).
9. Ἀνήκει στὸν ὠκεανὸ (κυριολ., γεν.).
10. Ἐπτανῆσιοι ἢ ἑπτανησιακοὶ (αἰτ.).

Η ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. ΓΟΥΝΑΡΙΚΩΝ. 2. ΦΑΣΙΑΝΟΥ. 3. ΜΠΑΓΚΟ — ΑΝΚ (ΚΝΑ).
4. Η ΑΛΚΗ. 5. ΑΙΣΧΙΣΤΗ. 6. ΙΔ — ΜΕΙΩ — ΕΓ (ΓΕ). 7. ΩΡΑΠΙΑΚΕ (ΕΚΛΙΠΑΡΩ). 8. ΝΑΥ — ΣΙΤΚΕΡ (ΡΕΚΤΙΣ). 9. ΟΚΤΩ — ΑΗΤΟΙ. 10. ΣΑΪΝΙ — ΣΗΤΑ.

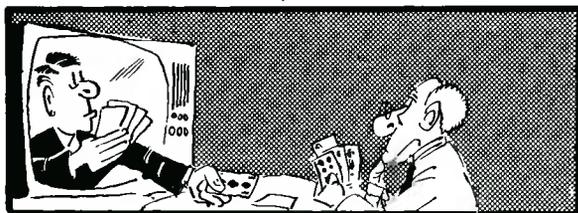
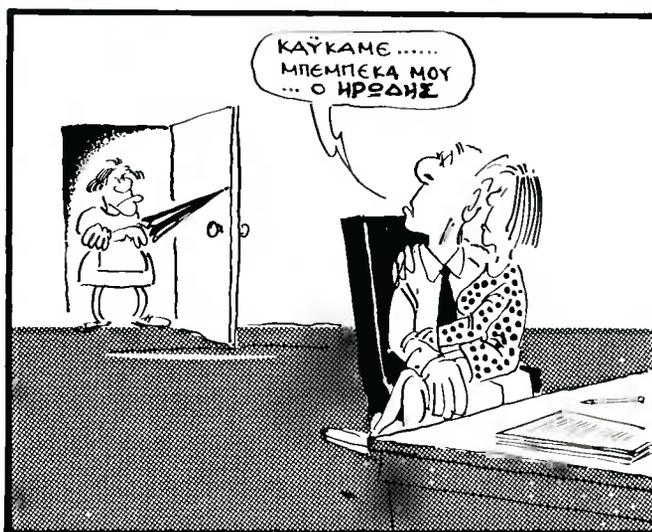
ΚΑΘΕΤΩΣ

1. ΓΑΜΗΛΙΩΝΟΣ. 2. ΠΑ — ΔΡΑΚΑ. 3. ΥΦΑΛΑ — ΑΥΤΙ.
4. ΝΑΓΚΙΜΠ — ΩΝ. 5. ΑΣΚΗΣΕΙΣ. 6. ΡΙΟ — ΧΙΛΙΑ. 7. ΙΑ (ΑΙ) — ΔΙΩΚΤΗΣ. 8. ΚΝΑ — ΕΚΤΗ. 9. ΩΩΝ — ΤΕ — ΕΟΤ.
10. ΝΥΚΤΗΓΟΡΙΑ.

rien ne va plus.

ΛΑΜΠΡΟΣ

Μέτσοβο. Γενική άποψις.

Metsovon. Vue générale.

AL